

OCAKBAŞI SOHBETİ

OCAK BAŞI SOHBETİ

YAZAN VE DERLEYEN
AKDES (SOLTANI) KUÇANI

İSTANBUL - 2001

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ő.

OCAKBAŞI SOHBETİ

BAHA BASIM DAĞITIM SANAYİİ VE TİCARET A.Ş.
İSTOÇ 8. ADA NO 12 BAĞCILAR- İSTANBUL
TEL: 0212 659 27 80 FAX: 0212 659 28 39

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	3
SORU:Tanrı nasıl anlatılır?	4
SORU:Ruhun bu dünyada tabiatı ve ölümden sonraki durumu nasıldır?	5
SORU:İman nasıl insanın kalbinde yansiyabilir? Tanrı yolunda araştırmanın şartları nedir?	8
SORU:Her Dinin ayrı bir Elçisi, ayrı bir Kitabı ve ayrı bir Ümmeti vardır. Din birliği nasıl olur?	9
SORU:Cennet, Cehennem ve Sırat Köprüsü Ne Demektir? ..	11
SORU:Peygamberlik iddiasında bulunanın en bariz delili nedir? ..	13
SORU:Bazı kimseler var ki, iyi ameller işlerler, umumun iyiliğini isterler, güzel huyludurlar, bütün insanlara karşı sevgi ve şefkat beslerler, yoksullara bakarlar, umumi barış husulüne çalışırlar. Bu gibilerin Tanrı öğretilerine ne ihtiyacı var? Onlar kendilerini bundan bağımsız sayıyorlar. Bu türlü insanların durumu nasıldır?.....	16
SORU:Kur'an-ı Kerim'de Hz. Muhammed'i son nebi diye yazıyor, buna göre başka bir elçi beklenir mi?	18
SORU:Beklenen Zuhur Kıyamet Gününde olacak ve Kıyametinde alâmetleri vardır, örneğin: Güneş dürüleceği zaman, yıldızlar söneceği zaman veya gökyüzü yarılacağı zaman gibi şeyler nasıl gerçekleşecektir?	22
SORU:Kıyamet günü sûr üflenince, ölümler kabirlerinden diri olarak nasıl çıkıverecekler?	25
SORU:Neden insanlar özellikle din adamları yeni gelen Elçiye karşı gelip inkâr ettiler?	28
SORU:Bahai Dinini doğrulayan mucizeler nelerdir?	31
SORU:Bahai Dini'nin tarihi ne zaman başladı ve Kurucusu kimdir?	33
SORU:Baha'i Dini'nin insanlığa yarayan önemli öğretileri nelerdir?	37
SORU:Bahai Dininde Hoca veya Papaz var mı? Ve diğer dinler gibi Mezhep ve Tarikat var mı?	43
SORU:Hz.Bahaullah Birlik ve Barış hakkında ne buyuruyor?.....	45
SORU:Şeytan ve melekler hakkında nasıl yorum yapıyorsunuz?	48
SORU:İncil'in yazılarına göre güneş ve ay karardığı, yıldızlar yere döküldüğü ve darlık her tarafı sardığı... zaman Hz.İsa bulutlara binerek kudretle gökten inecektir. Bunların mânası nedir?	50

ÖNSÖZ

Dünyada yaratıklar arasında en seçkini insanlardır. Ancak, insan bu şerefi, Tanrıya olan inanç sadakatini gösterir ve Tanrı yolunda olan görevini yerine getirirse kazanır. Yoksa Tanrı yolundan sapıp kendi nefsanî duygularına kapılırsa hayvandan farksız olur, hatta bazı hallerde hayvandan alçak olur.

Bu gün ilim ve fen her sahada ilerlediği ve her çeşit kolaylık insanların hizmetinde olduğu halde, yine de hiçbir yerde huzur yoktur. Bunun nedenleri üzerinde düşünürken, tek eksiğin, insanlardaki Tanrı inancı olduğu gerçeğini fark edebiliriz.

İnsan iki unsurdan meydana gelir. Ruh ve madde. Bugün insanların çoğu, mutluluğu maddiyatta aramakta ve kendilerini meydana getiren ikinci unsuru göz ardı etmektedirler. Oysa ki, insanın gerçek varlığı ruhanidir. Ruh Tanrısal ışıklarla aydınlanırsa ona maddiyatta da kılavuz olur.

İnsanların artık şu gerçeği fark etme zamanı gelmiştir ki, çağın araç zenginliği, Tanrısal prensiplerle beraber olursa, ancak o zaman insanlık aleminde görülmemiş bir huzur açığa çıkabilir. Çünkü, ancak Kadiri Mutlak olan Tanrı sevgisidir ki, insanları, her kötülükten alıkoyar ve bütün insanların birbirlerini sevmelerini, birbirlerine yardımcı olmalarını sağlar ve yeryüzünde birliğin oluşmasını başarılı kılar.

Tanrıyı tanımak ve O'nun sevgisini kazanmak, yalnız O'nun elçileri aracılığı ile mümkündür. Aracı olan bu elçileri tanımak ise, O'nun katından inen ayetleri okuyup, üzerinde düşünüp, araştırmakla mümkün olur.

Geçmiş dinlerin ayetlerinin insanlar tarafından değişik tefsir ve tabirleri, o dinleri, birbirine zıt olan tarikatlara ayırmıştır. Aynı şekilde gelecek zuhuru belirten ayetleri de kendi kısa görüşlerine göre tefsir ederek, insanları Tanrı yolundan uzaklaştırıp, birbirine düşürmüşlerdir. Geçmiş dinlere bir göz atıldığında: Yahudi "Benim dinim son dindir" demiştir. Hıristiyan ve İslâm ümmeti de aynı yanılığa düşmüşlerdir.

Bütün semavi kitaplarda "Tanrı Günü", "Hüküm Günü", "Kıyamet Günü", "Ruh Günü", "Büyük Haber"... diye bir günden bahsedilmiştir. Yine bütün Tanrısal kitaplarda Tanrının sonsuz ilminden, gücünden, adaletinden ve diğer sıfatlarından tekrar tekrar bahsedilmiştir.

"Elinde saltanatı olan Allah sonsuz kutludur. O dilediği her şeyi gerçekleştirmeye kâdirdir."

Mülk Sûresi, âyet 1

"... Şimdiye kadar hep gözlerden ve anlayışlardan nihan olan bir hazine idin; bundan sonra da ezellerin ezeline nasıl idiyisen gene öyle olacaksın. Dünyanın gücü seni zayıflatmaz, milletlerin kudreti seni korkutmaz. Vahyin maşrıkını, âyetlerinin mâtlamı, zuhurunun semasını ve cemâlinin güneşini tanıtmak içindir ki, bilgi kapısını kullarına açtın. Kendin zahir olacağını kitaplarda, sahifelerinde ve mukaddes yazılarında bütün yeryüzü sakinlerine söz verdin; yüzündeki celâl perdelerini kaldıracağına onlara vaad buyurdun; nasıl ki, bunu sen hicaz ufkundan emir güneşinin doğmasına ve insanlar arasında hakikat nurunun parlamasına vasıta ittihaz buyurduğun Habibine: 'o günde insanlar Âlemlerin Rabbi'na kıyam eyleyeceklerdir' sözü ile ondan önce Sina dağında kendisi ile konuştuğun kimseye: 'kavmi, karanlıktan aydınlığa çıkar ve onlara Tanrı günlerini hatırlat' müjdesiyle haber vermiş olduğun gibi evvel ve âhır ruha, nebilerine ve elçilerine de öylece haber verdin"

"Bahau'llah'ın Levihleri", s.9

Nasıl olur da insanlar şaşkın durumda, fesat uçuruma doğru ilerlemekte olduğu halde, Tanrı onları başıboş kendi hallerinde bıraksın?

Dinde araştırmak herkese farzdır. Nasıl ki buyuruyorlar:

"Bize kavuşmak için çaba harcayanları, yollarımıza elbette eriştireceğiz..."

Ankebût Sûresi, âyet 69

İnsanların en şerefli ve yüce makamı, Tanrının eşliğinde kulluktur. Buna göre birisi meydana çıkıp "Tanrı Elçisiyim" derse, kulun görevi nedir? Muhakkak ki, Tanrının gerçek kulluğunu benimseyen kimse hemen araştırmaya kalkacaktır.

OCAKBAŞI SOHBETİ

Bu kitap özet olduğu için, soruların cevapları ile ilgili olarak Tanrısal ayetlerden kısa örnekler verildi. Ümit olunur ki, okuyucular paha biçilmez öz kaynaklardan faydalansınlar.

Bu kitabın dizgisinde ve düzeltmelerinin yapılarak baskıya hazırlanmasında emeği geçen Berk Kalender'i, Zekiye Onat'ı ve Rehvan Gülyuva'yı şükranla anar Hz. Bahau'llah'ın teyitlerinin üzerlerinde olmasını dilerim.

AKDES (SOLTANI) KUÇANI

Dikkat: Kur'an-ı Kerim'den alıntılanan ayet numaraları birbirinden bir-iki numara geri veya ileri olabilir. Dikkate almak gerekir.

SORU: Tanrı nasıl anlatılır?

Cevap: Kur'an-ı Kerim'in bütün sûreleri bağışlayıcı ve merhametli Tanrı'nın ismiyle başlıyor. Her şeyi yaratan, her şeye gücü yeten Tanrı'nın diğer yüce vasıfları hemen hemen bütün sûrelerde anlatılıyor.

"Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Siz içinizdekini açığa vursanız da gizli tutsanız da, Allah onun hesabını sizden soracaktır. Allah dilediğini bağışlar, dilediğini azaba uğratar. Allah her şeye gereğince kadirdir."

Bakara Sûresi, âyet 284

"Ben her şeyi en iyi bilen Allah'ım!

Allah kendisinden başka tapılmaya lâyık olmayan, en mükemmel dirilik sahibi olan kendi kendine kaim olup (bütün yaratıkları) ayakta tutandır."

Al-i İmrân Sûresi, âyet 2

"Sizin Tanrınız yalnız Allah'tır. O'ndan başka hiçbir Tanrı yoktur. O her şeyi çok iyi bilir."

Tâhâ Sûresi âyet 98

"Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'a tespih eder. O gerçekten hükümdardır, kutsaldır, her şeyden üstündür, hikmet sahibidir."

Cum'a Sûresi, âyet 1

"Gerçek bilgi ve aydın fikir sahipleri bilirler ki, Allah'ın göze görünmeyen hüviyet ve Zatı, zuhur ve bürüzdü, yükseliş ve inişten, giriş ve çıkıştan münezzehtir; her niteleyen nitelemesinden, her anlayışlının anlayışından üstündür. Başlı bulunmayan başlangıçtan beri kendi Zatında saklıdır ve sonu bulunmayan sona kadar kendi öz varlığında gözlerden gizlidir. "Gözler O'nu görmez, O ise gözleri görür. O lâtıftir, her şeyden haberdirdir."...

Tanrının Zatını tanımak kapıları, bu suretle bütün varlıklara kapanmış olunca, "Rahmetim her şeyi aşmıştır, rahmetim her şeyi sarmıştır" buyruğuna göre, sınırsız rahmet sahibi olan yüce varlık, parıldayan Mukaddeslik Cevherlerini ruhani alemden insan kılığına büründürerek halk arasında göründürmüştür. Bunlar Tanrı'nın ezeli Zatını, değişmez hüviyetini temsil ederler. Bu kutsilik aynaları O Varlık Güneşi'nin makesidirler. Bu Hüviyet Matlaları o hep aranan ve bir türlü bulunmayan Cevherin ufkudurlar. Bilgileri bilgisinden, güçleri gücünden, saltanatları saltanatından... Bu Ezeliyet aynaları gaipier gaibinin ifadelerinden başka bir şey değillerdir. Bilgi, güç padişahlık, ululuk, rahmet, hikmet, izzet ve kerem gibi Allah'ın bütün isim ve sıfatları bu Tanrı Cevherlerinin zuhuruyla zahir ve aşikâr olur. Bu sıfatlar bazı peygamberlere verilmiş ve bazılarında esirgenmiş değildir. Tanrıya yakın duran bütün nebiler ve seçkin erenler bu sıfatlarla sıfatlanmış ve bu isimlerle isimlendirilmişlerdir. Aralarındaki fark, bu sıfat ve isimlerin bazılarında daha şiddetli münceli ve daha şaşaalı olmasıdır. Nasıl ki: 'Elçilerin kimisini kimisinden üstün tuttuk' denilmiştir...

Kesin bilgi ile bil ki, görünmez varlık kendi özünü hiçbir veçhile cisimlendirip insanlara keşfetmez. O şimdiye kadar her tavsif ve idrakin üstünde olduğu gibi bundan sonra da her tavsif ve idrakin üstünde kalacaktır...

...Kıdem Sultanına giden yollar kapalıdır. Hiçbir idrak O'nun mukaddes alanına erişemez. Bu böyle olunca, o Kıdem Sultanı, inayetinin bir eseri ve fazlının bir delili olmak üzere, Birlik ufkundan Hidayet Güneşleri'ni insanlar arasında doğdurarak bu Mukaddes varlıkları tanımanın, Kendi zatını tanıma olmasını kararlaştırmıştır. Her kim onları tanırsa Tanrı'yı tanımış olur. Her kim onları dinlerse Tanrı'yı dinlemiş olur. Her kim onların doğrularına tanıklık ederse Tanrı'nın doğruluğuna tanıklık etmiş olur. Onlara arka çeviren Tanrı'ya arka çevirmiş sayılır. Onları inkâr eden Tanrı'yı inkâr etmiş demektir. Onlar yer ile gökleri

OCAKBAŞI SOHBETİ

birbirine bağlayan köprülerdir. Onlar Allah'ın yer ve gök padişahlıklarında kurulmuş terazilerdir. Onlar insanlar arasında Tanrı'nın zuhuru, hüccet ve bürhanıdır.”

“Bahauallah'ın Sesi”, s.27-28, b.19-20-21

“TANRI VARLIĞININ DELİLLERİ VE BÜRHANLARI

İnsanların kendi kendini yaratmış olmayıp başka bir yaratıcı ve suret vericinin eseri bulunması, Tanrı varlığının ispatları cümlesindedir. İnsanı yaratanın insan gibi olmadığı şüphe götürmez bir gerçektir. Âciz bir varlık başka bir varlığı yaratamaz. Yaratıcının yoktan var edebilmek için bütün kemâlâtı kendi nefsinde toplamış olması gerektir. Mümkün müdür ki, yapı mükemmel olsun da yapıcı olmasın? Resim mükemmel olsun da ressam kendi sanatında eksik olsun, böyle şey olur mu? Çünkü resim onun sanatının eseridir, onun yarattığıdır. Aslında resim ressam gibi olmaz. Resim ressam gibi olsa idi, kendi kendini resmederdi. Resim ne derece mükemmel olursa olsun, ressama nispetle son derece eksiktir. Binaenaleyh imkan eksiklik kaynağıdır; Tanrı ise kemâl madenidir. İmkân âleminde görülen eksiklikler, bizzat Hakkın kemâline delâlet eder. Bakınız, insan ne kadar âcizdir. Yaratıktaki bu âcizlik, her şeye gücü yeten diri Tanrı'nın kudretine delildir. Kudret olmayınca âciz düşünülemez. Bu halde yaratıktaki âciz Hakkın kudretine delildir. Kudret olmayınca âciz tahakkuk etmez. Bu âciz bize dünyada bir kudret bulunduğunu bildirir. Meselâ imkân âleminde fakirlik var, bir zenginlik olmalı ki, fakirlik âlemde tahakkuk eylemiştir. İmkân âleminde cehil var, her halde ilim var ki, cehil tahakkuk etmiştir. İlim olsaydı, cehil tahakkuk etmezdi; çünkü cehil ilmin yokluğudur. Varlık olmasaydı yokluk gerçekleşemezdi. Bütün maddi varlıkların bir hüküm ve nizam altında bulunduğu ve hüküm ve nizama karşı hiç bir veçhile direnemediği apaçık bir hakikattir. İnsan bile ölüm, uyku, ve saireye boyun eğmek zorundadır. Bu demektir ki, insan bile bazı hususlarda mahkûmdur. Bu mahkûmiyetin bir hâkimi olması gerekir... Meselâ, madem ki hasta vardır, sıhhatli de vardır. Sıhhatli olmasaydı, hastanın varlığı sabit olmazdı. İmdi anlaşıldı ki, bütün kemâlâtı kendinde toplamış olan güçlüler güçlüsü bir diri Tanrı vardır. Çünkü O eğer bütün kemâlâtı kendi nefsinde toplamamış olsaydı, O'nun da yaratıklar gibi olması icap ederdi. Ve sonra, varlık dünyasındaki en küçük sanat eseri bile bir sanatkârın varlığına delâlet eder. Meselâ, şu ekmeğe, o ekmeği yapıp meydana getiren kimse bulunduğuna delâlet eder. Garip şey: Cüz'i varlıkların şekillerinde husule gelen değişiklik, o değişikliği meydana getiren bir âmîle delâlet ediyor da, bu uçsuz bucaksız varlık âlemi kendi kendine vücut bulmuştur. Muhtelif unsur ve maddelerin birbirleri üzerine yaptıkları tesirden meydana gelmiş deniyor. Ne kadar çürük ve boş bir düşünce!

Bunlar zayıf kimseler için nazârî delillerdir. İç göz açık olur ise, yüz binlerce açık delil müşahede edilir. Bu şuna benzer; insan kendisinde bir ruh bulunduğunu hissedince, ruhun varlığını ispat edecek delile ihtiyaç kalmaz. Fakat ruhun feyzinden mahrum bulunanlar için haricî delil ikamesine zaruret vardır.”

“Bazı Sorulara Cevaplar”, “Mufavezat-ı Abdülbaha”, s. 5-6

“Tanrının varlığı mantıksal delillerle sabittir. Fakat Tanrı'nın gerçeği kavranamaz. Çünkü, dikkatli bir gözle bakarsanız, hiçbir alt aşama üst aşamayı anlayamaz. Örneğin, bir alt aşama olan cansız varlık dünyası bitki dünyasını anlayamaz. Bu kavrama tamamıyla olanaksızdır. Bunun gibi, bitki dünyası her ne kadar da ilerlese, hayvan dünyasından habersizdir ve anlaması da olanaksızdır. Çünkü, hayvan aşaması bitki aşamasının üstündedir. Bu ağaç, kulak ve gözün değerini anlayamaz. Hayvan dünyası ise her ne kadar da ilerlese, görünmez gerçekleri anlayan ve eşyaları keşfeden aklın gerçeğine akıl erdiremez. Çünkü, insan aşaması hayvana nazaran bir üst aşamadır. Oysa bu evren tamamıyla oluşum gösteren bir yaratık alanıdır, fakat aşamaların farklı oluşu, anlamaya engel olmaktadır. Hiçbir alt aşama üst aşamayı anlayamaz ve bu olanak dışıdır. Fakat her üst aşama alt aşamayı anlar... O halde bir yaratık gerçeği olan insan nasıl olur da, en ezeli hakikat olan Tanrı gerçeğini kavrayabilir? İnsan ve Tanrı gerçeği aşamalarının arasındaki fark, bitki ve hayvan arasındaki farktan yüz bin kere daha büyüktür. İnsan, zihninde ne canlandırırsa canlandırır, bu insanın hayal ürünüdür ve çevrelenen olup, çevreleyen değildir...”

“Sevgiden Birliğe”, s.11-12

“(Ey Peygamber!) Kullarım benim hakkımda sana sorarlarsa, (sen de ki;) ben onlara pek yakınım. Bana duâ edenin duâsını kabul ederim. (Bu duâ edenler de) benim emirlerime boyun eğsinler ve bana inansınlar ki, doğru yolu bulsunlar.”

Bakara Sûresi, âyet 186

SORU:Ruhun bu dünyada tabiatı ve ölümden sonraki durumu nasıldır?

Cevap:

OCAKBAŞI SOHBETİ

“Sana ruh hakkında soru sorarlar. Sen onlara, ‘Ruh, Rabbin emriyle var edilmiştir. Size onunla ilgili ilimden çok az pay verilmiştir’ de”

İsrâ Sûresi, âyet 85

“İnsan ruhunun tabiatını soruyorsun. Bil ki, mahiyetine ekser âlimlerin akıl erdiremediği ve sırrını en keskin fikirlerin bile çözmekten âciz kaldığı insan ruhu, Tanrı'nın bir ayeti, bir işaretidir. Bütün yaratıklar içerisinde yaratıcısının üstünlüğünü ilk ilân eden, izzetini ilk tanıyan, hakikatine ilk sarılan ve önünde ilk secdeye varan O'dur. İnsan ruhu, sadakatle Tanrı'ya sarılırsa O'nun nuruna makes olur ve eninde sonunda O'na döner. Yaratıcısına sadakatte kusur ederse kendi nefis ve havasının esiri olarak, sonunda bunların derinliklerine çöker kalır...”

“Bahau'llah'ın Sesi” s. 82 b. 82

“Bil ki: insan ruhu, bedeni ve fikri arızalardan münezzehtir. Hastanın zaaf alametleri göstermesi ruhu ile bedeni arasına giren bir takım engellerden ileri gelir; çünkü, ruh bedene gelen hastalıklardan müteessir olmaz. Lâmbanın ışığını göz önüne getir. Hariçten bir nesne onun verdiği aydınlığa engel olabilirse de ışık kendisi aynı kuvvet ve şiddetle parlamaya devam eder. Bunun gibi de, insan vücuduna arız olan her hastalık, ruhu kendi zatî kuvvet ve kudretini göstermekten alıkoyan bir engeldir. Fakat ruh bedenden ayrılınca, bu dünyadaki hiçbir kuvvete kıyas kabul etmeyen bir üstünlük ve nüfuz gösterir. Her temiz ve nezih ruh, büyük bir kuvvet kazanarak tarif edilemez bir saadete nail olur.

Kile altına konulan lâmbaya bakınız. Işığı parlar, fakat göze görünmez. Onun gibi, bulutla örtülen güneşi de göz önüne getir. Gerçekte bu ışık kaynağı değişmemiş olduğu halde parıltısı eksilmiş görünür. İnsan ruhu güneşe, yeryüzünde olan her şeyi ise bedene benzer. Araya dışarıdan bir engel girmedikçe beden ruhun ışığını tamamıyla inikas ettirir, onun kuvvetiyle desteklenir durur. Ayrıca bir perde girince o ışığın parlaklığı azalmış görünür.

Bütün bulutlar arkasına gizlenmiş olan güneşi tekrar göz önüne getir. Dünya hâlâ onun ışığı ile aydınlanırsa da aldığı ışığın miktarı bir hayli azalmış bulunur. Bulutlar dağılmadıkça güneş bütün parlaklığıyla parlamaz. Bulutun varlığı veya yokluğu güneşin zati parlaklığı üzerinde müessir değildir. İnsan ruhu, bedeni aydınlatan ve besleyip büyüten güneştir. Bu böyle bilinmelidir.

Ağaç içerisinde teşekkülünden önce, gizli olarak mevcut meyveyi de düşün. Ağaç parça parça doğarsa meyveden bir eser veya meyvenin en ufak bir kısmı keşfedilemez. Zamanı gelince, gördüğün gibi, bütün güzellik ve olgunluğuyla meydana çıkıp görünür. Hatta bir kısım yemişler ancak dallarından ayrıldıktan sonradır ki, tam bir kemal ve inkişafa nail olurlar.

İnsan ruhunu ve onun öldükten sonra bekasını soruyorsun. Bil ki: ruh bedenden ayrıldıktan sonra ilerleye ilerleye nihayet, asırların ve devirlerin tevalisi veya dünya hadiseleriyle değişmeyen bir heyette Tanrı'nın katına erişir. Allah'ın melekûtü, saltanatı, ceberudu ve iktidarı süresince o da baki olur. Ondan Allah'ın eserleri, sıfatları, inayet ve lütufları zuhura gelir... İnayet eli, ruhu, dil ile anlatılamayacak ve dünyevi hiçbir şey ile anılamayacak bir makam ile müşerref kılar. Ne mutlu o ruha ki, insanların zan ve şüphelerinden münezzehe olarak bedenden ayrılır. Böyle bir ruh, Rabbin iradesine göre hareket edip en yüksek cennete girer... Ruhun ölümünden sonraki keyfiyeti tasavvur edilemez; esasen bunun insanlara tamamıyla açıklanması da münasip ve caiz değildir. Tanrı peygamberleri ve elçileri, insanlığın Tanrı'nın doğru yoluna kılavuzlanması amacıyla gönderilmişlerdir. Gaye, insanların ölüm saatinde, tam bir temiz yüreklilik ve feragat içerisinde Hak Taalanın arşına yükselmelerini sağlayacak bir terbiye görmeleridir. Hayatıma yemin olsun ki, bu ruhlardan intişar eden ışık dünyanın ilerlemesine ve milletlerin yükselmesine sebeptir. Onlar varlık dünyasını mayalayan maya, dünyada görülen güzel sanatların ve acayip şeylerin mühlimidirler... Bu dünya ile öbür dünya arasındaki fark, rahim alemi ile bu alem arasındaki fark gibidir. Ruh, Tanrı katına varınca ölümsüzlüğüne, semavi meskenine yaraşır bir şekle girdirilir. Bu ölümsüzlük zamanî ölümsüzlüktür, zati ölümsüzlük değildir; çünkü birincisi illete mesbuktur, ikincisi ise illete mesbuk değildir. Zati beka Tanrı Taalaya özgüdür. Ne mutlu ariflere: Peygamberlerin yaşayış ve davranışlarını inceleyecek olursan bu dünyadan başka dünyaların mevcut bulunması gerek olduğuna kanaât getirirsin. Hakiki ilim ve hikmet sahiplerinin çoğu, Levhi hikmette Kalemî Âlâ'dan nazil olduğu veçhile, semavi kitaplarda yazılı şeyleri tasdik edegelmişlerdir. Tabiatın başka bir şey tanımayan materyalistler bile kendi eserlerinde Peygamberlerin büyüklüğünü kabul ederek, onların ancak insanları terbiye etmek gayesiyle cennet ve cehennemden, mükâfat ve mücazattan bahsettiklerini söylemişlerdir. Demek ki, herkes kanı ve

OCAKBAŞI SOHBETİ

görüşü ne olursa olsun, Tanrı Peygamberlerinin üstünlüğünü tanımıştır. Bu Mücerred Cevhrelere kimisi feyzolof, kimisi Tanrı'nın vahiy vasıtası demişlerdir. Bu vasıfta olan kimseler Tanrı alemlerini bu aleme münhasır bilselerdi kendilerini hiç düşman eline teslim ederler miydi? Başka hiçbir insanoğlunun çekmediği bunca zahmet ve meşakatlere hoş gönülle katlanırlar mıydı?"

"Bahauallah'ın Sesi" s.80-81-82,b.80-81

"...İyi bil ki: bir insanın ruhu, Tanrı'nın yollarında yürümüş ise muhakkak suretle tekrar dönüp sevgilinin celâline kavuşur. Hakka yemin olsun ki, böyle bir ruh dile ve kaleme gelmez bir makama erer. Allah'ın emrine sadık kalıp onun yolunda sebat ve istikamet göstermiş olan ruh bu ölümlü dünyadan ayrıldıktan sonra öyle bir kudret kazanır ki, Kadiri Mutlak'ın yaratmış olduğu bütün alemler ondan istifade edebilir..."

Bu konuya birkaç Levhimizde temas eyleyerek insan ruhunun gelişmesindeki muhtelif merhaleleri izhar ettik. Gerçek söylüyorum: insan ruhu giriş çıkıştan münezzehtir. Sakin olmakla beraber müteharrik, müteharrik olmakla beraber sakinidir. O haddizatında, olumsal bir dünyanın varlığına ve aynı zamanda başı ve sonu bulunmayan bir alemin gerçekliğine şahadet eder. Bak gördüğün rüya birkaç yıl geçtikten sonra gözlerinin önünde tekrar nasıl canlanıyor. Rüyada sana görünen alemin ne garip bir sır olduğunu göz önüne getir. Tanrı'nın künhüne akıl ermeyen hikmetini düşünüp türlü tecellilerini hasretle temaşa et..."

"Bahauallah'ın Sesi"s.83-84, b.82

"Bil ki, beş türlü ruh vardır:

a)Nebat ruhu: Bu türlü ruh, Yüce Tanrı'nın takdir ve tedbiri ile unsurların bileşiminden ve maddelerin karışımından ve aynı zamanda başka varlıklarla karşılıklı tesir ve bağlantılarından husule gelen bir kuvvettir...

b)Bundan sonra hayvan ruhu gelir. Vakıa bu da öyledir. Bu da elemanların bileşiminden ve karışımından meydana gelir; fakat bundaki bileşim daha mükemmeldir. Kudretli Rabbin takdiri ile tam bir imtizaç hasıl olarak duygu kuvvetinden ibaret hayvanî ruh meydana gelir. Bu türlü ruh görülen, bakılan, işitilen, tadılan, koklanan ve dokunulan mahsus hakikatleri idrak eder...

c)Şimdi gelelim insan ruhuna: insan ruhu, billûr ve güneşin feyzine benzer. Yani unsurlar insan bedeninde en mükemmel bir surette birleşmiş ve imtizaç eylemiştir. İnsan cismi, terkip mükemmeliyeti bakımından mevcudat arasında en yüksek mevkiî işgal eder. İnsan cismi de hayvani ruh ile gelişir. Bu mükemmel cisim ayna gibidir, insan ruhu ise güneşe benzer; billûr kırılacak olur ise güneşin feyzi bakidir, ayna yok olur ise, güneşin şuasına zarar gelmez, o bakidir. Bu türlü ruh, bütün eşyayı saran keşfedici kuvvettir... Ama insan ruhunun iki cephesi vardır: rahmani ve şeytani. İnsan ruhunda büyük bir kemale erme istidadı olduğu gibi büyük de bir gerilik kabiliyeti vardır; faziletleri elde ederse imkan aleminin zirvesine ulaşır ve eğer çirkin vasıflarla vasıflanmış olur ise varlıkların en alçağı olur.

d)Ruhun dördüncü türüsüne Semavi Ruh denir. Bu ruh, iman ruhudur. Rahmanî feyizdir. Ruhulkudüs'ün üflemesinden doğan bu ruh, Tanrı kuvvetiyle, ebedi hayata götürür. Bu ruh, zemini insanı semavi yapar. Eksik insanı bütün kılar, kirliyi arıtır, susmuşu söyletir, nefsanî arzulara kapılmış bir kimseyi nezih bir hale koyar, cahili âlim yapar.

e)Ruhulkudüs'tür: Ruhulkudüs, Hak ile mahluk arasında vasıtaadır; güneşe karşı tutulan ayna gibidir. Saf bir ayna nasıl güneşten ışık alır ve başkalarını aydınlatır ise, öyle de Ruhulkudüs gerçeklik güneşinden aldığı kutsiyet ışıklarını temiz varlıklara ulaştıran bir vasıtaadır. Ruhulkudüs bütün Tanrı kemâlleri ile muttasıftır, ne zuhur ederse, dünya yenilenir, yeni bir devir açılır, insanlık yeni bir elbiseye bürünür. Ruhulkudüs'ün görünüşü ilkbaharın gelişine benzer, ne zaman gelirse dünyayı bir halden başka bir hale koyar. Bahar mevsiminin gelmesi üzerine, kara toprak yeşillenir, dağlar ve kırlar şenlenir, türlü güzel kokulu çiçekler biter. Ağaçlar canlanır, tatlı meyveler meydana gelir, yeni bir devir kurulur. Ruhulkudüs'ün zuhuru da bunun gibidir. Ne zaman görünür ise insanlık alemini yeniler, insanlara yeni bir ruh verir, varlık dünyasını yeni bir elbiseye büründürür. Cehalet karanlığını dağıtır, kemalât nurlarını parlatır..."

"Bazı Sorulara Cevaplar"s.119-120-121

OCAKBAŞI SOHBETİ

SORU: İman nasıl insanın kalbinde yansıyabilir? Tanrı yolunda araştırmanın şartları nedir?

Cevap:

“...Ruhlarınızı temizleyiniz; temizleyiniz ki, Tanrı'nın sizin için takdir buyurduğu makama erişip, beyan göklerinde kurduğu otağa girebilesiniz.

... İman yolunda yürüyüp ikân kadehinden içmek isteyenler, bütün dünya bağlarından arınmalıdırlar. Yani kulaklarını şunun bunun sözlerinden, gönüllerini gerçeğe perde geren boş kuruntulardan, ruhlarını aldatici maddi yıldızlardan ve gözlerini fani kelimelere bakmaktan uzak tutmalıdırlar. Onlar Tanrı'ya tevekkül edip, O'na yapışarak O'nun yolunda yürümelidirler. Bu taktirde, onlar Tanrı ilim ve irfanı güneşinin ışıklarıyla aydınlanmaya lâyık ve göze görünmeyen sonsuz bağışları yansıtmış olurlar. Başka türlü de olamaz. Çünkü, bir insan bilir bilmez kimselerin sözlerini, eylemlerini ve davranışlarını Hakkı ve O'nun dostlarını tanıyıp anlamakta bir terazi diye kullanmak isterse, hiçbir vakit izzet sahibi Rabbı tanıma cennetine giremez, birlik sultanının ilim ve hikmet pınarlarına erişemez, ölümsüzlük illerine ayak basamaz, Tanrı'ya yakınlık şarabından içemez, Tanrı rızası nimetlerinden pay alamaz.”

“İkan Kitabı”, s.7

“Kardeşim! Kıdem Sultanı'nı tanımağa karar verip, o yola ayak basan ciddi bir araştırmacı her şeyden önce Tanrı'nın göze görünmez sırlarının belirlediği yer olan kalbini her öğrendiği şeyin karartıcı tozundan ve her şeytani mazharın dedikodusundan arıtmalıdır. Araştırmacı, ezeli sevgilinin sevgisine bir taht olan gönlünü her kirden temizlemeli ve ruhunu fani bir gölge ve geçici hayalden başka bir şey olmayan maddiyat ilgisinden, su ve toprak alâkasından ayırmalıdır. Gönlünde, muhabbet ve nefretin izini bile bırakmamalı; çünkü, olabilir ki, körü körüne beslediği bir sevgi onu yanlış meylettirir veya taşıdığı bir çiğrinme onu doğrudan uzak tutar. Bunun örneğini bu günlerde gördük. Sen kendinde şahit olduğun üzere, bugün halkın büyük bir kısmı böyle bir yersiz muhabbet ve nefret yüzünden, ölümsüz yüzden mahrum kalarak Mâna mücessemelerinden ayrı düşmüşler ve işte çobansız başı boş delâlet ve nisyân yabancılarında dolaşıp duruyorlar.

Araştırmacı Hakka tevekkül etmeli, halktan yön çevirmeli, gönlünü toprak dünyasından kaldırıp Mevlâlar Mevlâ'sına bağlamalıdır. Kendini kimseden üstün görmemeli, gönül levhasından kibir ve iftiharın her izini silmeli, sabır ve tahammül göstermeli, sükutu ihtiyar edip gevezelikten çekinmeli; çünkü, dil yarı yanmış bir ateş, gevezelik ise öldürücü bir zehirdir. Maddî ateş bedeni yakar, dil ateşi ise hem ruhu hem yüreği yakıp eritir. Birincisinin tesiri bir saatte geçer, ikincisinin etkisi ise asırlarca sürer.

Araştırmacı, kovuculuğu bir sapıncı bilip o alana hiç ayak basmamalı. Kovuculuk gönül ışığını söndürür, ruhun ölümüne sebep olur. Aza kanaat edip çoğun arkasından koşmamalı. Dünyadan gönül kaldırmış olanların arkadaşlığına kıymet verip maddiyatçı ve kibirli insanlardan uzak durmayı bir nimet bilmeli. Her seher Tanrı ile meşgul olmalı, elinden geldiği kadar çalışıp sevgiliyi aramalı. Gafleti, Tanrı sevgisi ve anısının ateşi ile yakmalı, Tanrı'dan başka her şeyin yanından yıldırım süratiyle geçip gitmeli...

Bu kanaat verici izahattan maksat şudur ki: Hak yolu yolcusu ve hakikat arayıcısı Tanrı'dan başkasını fani ve Mabuddan özgesini yok bilmelidir... Feragatkâr Hak yolcusu ve samimi hakikat arayıcısı ancak bu esaslı şartları yerine getirince mücahit ismine liyakat kesbeder. O, “Bizde mücahade eyleyenler” ayetinin tazammun ettiği şartları ifa edince “Biz onu kendi yollarımıza kılavuzlarız” sözünün tazammun ettiği müjde ile müjdelenir.

Araştırma, çabalama, özleme, aşk, iştihak ve incizap çırağı arayıcının kalbinde yanıp Tanrı'nın inayet nesimi onun ruhuna esince, delâletin karanlığı zail olur, şek ve şüphe sisleri dağılır, ilim ve yakîn nurları onun varlığını kaplar. O zaman ruhun sevinçli müjdesini hamil “Manevi Müjdeci” Tanrı şehrinden gerçek tan gibi görünerek, kalbi, fikri ve ruhu gaflet uykusundan marifet borusu ile uyandırır. Bunun üzerine, Ruhulkudüs'ün inayet ve teyitleri öyle yağar ki, arayıcı kendisini yeni bir göz, yeni bir yürek ve yeni bir ruh sahibi olmuş görür. Kâinata münceli Tanrı ayetlerini seyrederek, ruhun gizli sırlarına nüfuz eyleyebilir. Tanrı'nın gözü ile bakarak, her zerrede kendisini mutlak yakın makamlarına kılavuzlayan bir kapı müşahede eder. Her şeyde vahdaniyet tecellisinin sırlarını ve samedaniyet zuhurunun eserlerini keşfeder.”

“Bahau'llah'ın Sesi”, s.134-136, b.125

“EY RUH OĞLU!

OCAKBAŞI SOHBETİ

En çok sevdiğim şey insaftır. Bana rağbetin varsa ondan yön çevirme; güvenimi kazanmak istiyorsan ondan gafil olma. Bir şeyi başkalarının gözüyle değil kendi gözünle görür ve başkalarının bilgisiyle değil kendi bilginle bilirsen, buna muvaffak olursun. Gereğini artık sen düşün. Bu benim sana bir ihsanım, senin için bir inayetimdir. Onu gözden irak tutma.”

“Saklı Sözler(Arapça)”, no:2

“Ey insanlar! Eğer fasıkın biri size bir haber getirirse, onu iyice araştırın, yoksa bilmeden bir millete fenalık edersiniz de sonra ettiğimize pişman olursunuz.”

Hucurât Sûresi, âyet 6

SORU:Her Dinin ayrı bir Elçisi, ayrı bir Kitabı ve ayrı bir Ümmeti vardır. Din birliği nasıl olur?

Cevap:

“Allah’a bize indirilene, İbrahim, İsmail, Yâkub, ve evladına indirilene, Musa’ya İsa’ya ve (diğer) peygamberlere Rabları tarafından verilene inanıyoruz. Onları birbirinden hiç ayurt etmeyiz. Biz yalnız Allah’a itaat ederiz.”

Bakara Sûresi, âyet 136

“Allah’ın (prensip olarak) sana verdiği din, Nuh’a da sıkı sıkıya emretmişti, şimdi de sana bu (Kur’an’la) indirdiğimiz dini, Musa ve İsa’ya da sıkı sıkıya buyurmuştuk. O da şuydu: Allah’a itaat etmeyi dünyada yerleştirin...”

Şûrâ Sûresi, âyet 13

“Eğer Manevi iç gözle bakacak olursanız Hatem’in (Hz.Muhammed) zamanında hem İsa’nın Kitabı, hem O’nun emri tasdik olunmuş olduğu görülür. İsim bahsine gelince: Hazret’in Kendisi, “İsa benim” buyurmuştur. O Hazret, İsa’nın eserlerini ve yazılarını da tasdik eyleyerek bunların Tanrı katından olduğunu beyan eylemiştir. Bu mânada, ne onların kendilerinde ve ne yazılarında aykırılık görülmez. Çünkü her ikisinin dâvası aynı Tanrı dâvası, her ikisinin zikri aynı Tanrı zikri ve her ikisinin kitabı aynı Tanrı buyruklarını bildirir kitap idi. İşte bunun içindir ki bizzat İsa: “Ben gidiyorum ve yine geleceğim” buyurmuştur. Güneş bu hususta bir örnektir. Bu günün güneşi, “ben dünün güneşiyim” derse, doğru söylemiş olur; yok eğer zamanın tevalisini göz önünde tutar da, “ben dünün güneşi değilim” derse, yine doğru söylemiş olur. Günler de onun gibidir. Bütün günlerin aynı günden başka bir şey olmadığı iddia edilirse, bu iddia yerinde ve doğrudur. Yok eğer, her günün kendine göre bir ismi ve niceliği bulunduğu göz önünde bulundurulur, başka başka günlerdir denirse, bu da doğrudur. Görüyorsunuz ki, günler aynı günden başka bir şey olmamakla beraber, her bir günün kendine göre ayrı bir adı, başka bir vasfı, ayrı bir özelliği vardır ki, başkalarında bulunmaz. Kutsallık Mazharları arasındaki ayrılık, başkalık ve birlik makamlarını da aynı izah ve kaideye göre anlayınız. Tâ ki, o isimler ve sıfatlar yaratıcısının birlik ve başkalık makamlarıyla ilgili sözlerindeki gizli mânalara akıl erdirip işin hakikatine vâkıf olasınız. Ezeli Cemalin ne sebeple çeşitli sıralarda başka başka isim ve ünvan almakta olduğu hakkındaki sorunuza tam bir cevabı bulasınız.

“İkân Kitabı”, s.17-18

“Şu kadar var ki, bu dünyada her Peygambere tayin edilen vahyin derecesi ve ölçüsü bir değildir. Her Peygamber ayrı bir peygamin hamili, özel bir vahyin memurudur. Onların zuhuru yeryüzünü aydınlatan ayın ışığına benzer. Her görünüşünde ayın parlaklık derecesi bir olmamakla beraber ışığı aynı ışıktır, gerçekte ne eksilir, ne söner.

Demek ki, ışıkların yeginliğinde görülen değişiklik, ışığın kendisinden değil, değişken bir dünyanın her zaman bir kalmayan alıcılık kabiliyetindedir. Yeryüzü milletlerine, eşsiz ve güçlü Yaradan’ın göndermek istediği her peygambere özel bir risalet verilerek, asrının icaplarına uyacak şekilde hareket etmesi emredilir. Tanrı’nın insanlara elçi göndermesinde iki maksat var: Birisi insanoğullarını cehlin karanlığından kurtarıp hakiki bilginin aydınlığına kılavuzlamak; ikincisi, insanlar arasında sükun ve barışı sağlayacak vasıtaları hazırlamaktır.

Peygamberler doktor gibidir. Vazifeleri tefrikaya düşmüş insanlığı, birlik ruhu aşılıyarak, tedavi etmek ve bu suretle bütün dünya seknesinin sağlık ve refahını temin etmektir. Sözlerini şüphe ile karşılamak veya hareketlerini tenkit etmek hakkı kimseye verilmemiştir. Çünkü, hastayı anlayıp hastalıklarının arazını doğru olarak keşfedecek biricik hazık doktor onlardır. Hiçbir kimse görüş ve anlayışı ne kadar da keskin olsa, İlahi doktorların haiz oldukları yüksek hikmet ve dirayet derecesine yükselmek

OCAKBAŞI SOHBETİ

ümidini besleyemezler. Bu taktirde doktorun bu gün için tavsiye ettiği tedavi usulü, bundan önce tatbik ettiği usulüne uymaz ise, bunda şaşılacak bir şey yoktur. Hastaya âriz olan rahatsızlık her devresinde ayrı bir ilaca ihtiyaç gösterdiğine göre böyle olması da tabîî değil mi? Bunun gibi Peygamberler cihanı Tanrı marifeti nuruyla aydınlattıkça halkı yaşadıkları asrın muktezalarına en iyi şekilde uygun gelecek usul ve vasıtalarla Allah'ı tanımağa davet etmişlerdir. Bu sayede cehalet karanlığını dağıtmağa ve dünyaya kendi bilgilerinin ışığını serpmeye muvaffak olmuşlardır. Binaenaleyh, her basiret sahibi kimsenin gözü, müşterek gayeleri doğru yoldan sapmış olanları doğru yola kılavuzlamak ve türlü ıstıraplar içerisinde kıvrananları rahat ve sükuna kavuşturmaktan ibaret bulunan bu Peygamberlerin sözlerinde değil özlerinde olmasıdır...”

“Bahauallah'ın Sesi”, s. 42-43

“Ey Tanrı birliğine inananlar: Tanrı Mazharlarına veya Onların zuhurlarına takaddüm veya tarafuk eden alâmetler arasında sakın ayrı seçi yapmayınız. Bu hakikati görmek isteyenler için tevhidin asıl manası işte budur. Emin olunuz ki, Tanrı Mazharları'nın edip eyledikleri ve eyleyecekleri ve hatta onlarla ilgili her şey Tanrı'dandır, Tanrı'nın meram ve iradesinin tecellisidir. Onların şahısları, sözleri, memuriyetleri, davranışları arasında en ufak bir fark gözetenler Tanrı'ya inkâr, ayetlerini red ve Elçilerinin emrine ihanet etmiş olurlar. Şurası bellidir ki, her Mazhar'ın yaşadığı asır Allah'ın ezelden mukadder miad (kıyamet) günüdür. Fakat, şu bulunduğumuz gün eşsizdir, bundan önceki günlere benzemez. “Nebilerin mühürü” tabiri bu günün üstünlüğünü belirtmeye yeter. Filvaki, nübüvvet devri sona ermiş; Hakikat güneşi doğmuş; Celâl ve azamet kendi bayrağını açmış; ve şimdi zuhurunun göz kamaştırıcı ışıklarını cihana saçmıştır.”

“Bahauallah'ın Sesi”, s.33, b.24-25

İslâm, Müslîm ve Müslümanın mânası teslimiyet ve itaat etmek demektir. Yani, kim Tanrı'nın Peygamberlerine ve emrine itaat ederse Müslîmdir. Bu nedenle Kur'an da buyuruyor:

“Havârilere, ‘Bana ve Peygamberlerime inanın’ diye bildirmiştim, ‘İnandık, bizim müslimler olduğumuza şahit ol.’ demişlerdir.”

Mâide Süresi, âyet 111

“İbrahim ne Yahudi ne de Hıristiyan, doğrusu O yönelen bir Müslîmdi.”

Al-i İmrân Süresi, âyet 67

“Hz.İbrahim ve İsmail Kâbe'nin temellerini yükseliyordu. ‘Rabbımız: Yaptığımızı kabul buyur... Rabbımız: ikimizi müslîm olanlardan kıl, soyumuzdan da sana teslim olanlardan bir Ümmet yetiştir.’”

Bakara Süresi, âyet 127-128

“Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, Yakup ve evladına indirilene, Musa ve İsa'ya ve (diğer) Peygamberlere Rabları tarafından verilene inanıyoruz. Onları birbirlerinden hiç ayırt etmeyiz. Biz yalnız Allah'a itaat ederiz.”

Bakara Süresi, âyet 136

“...Her biriniz için bir yol ve bir yöntem kıldık; eğer Allah dileseydi sizi tek bir Ümmet yapardı. Fakat bu verdikleriyle sizi denemek içindir...”

Mâide Süresi, âyet 48

“Tanrı emanetinin hamilleri insanlara yeni bir hüküm ve taze bir emir ile gönderilir. Bunlar, Tanrı iradesi semasından indirilmiş ve Rabb'in karşı durulmaz Emrini yürütmek için meydana çıkarılmış olduklarına göre, tek bir şahıs ve tek bir zat sayılırlar; çünkü cümlesi aynı Tanrı sevgisi kadehinden içerler, hepsi tevhit ağacının meyvelerinden yerler.

Tanrı Mazharlarının iki makamı vardır. Birisi sırf tecrid ve tefrid (Birlik ve Teklik), mutlak birlik ve aynılık makamıdır. Bu makamda Onların aynı isimle isimlendirilmesi ve aynı sıfatla sıfatlandırılması caizdir; nasıl ki denilmiştir: “Elçilerimizi birbirlerinden ayırt etmeyiz.” Hepsi halkı Tanrı'nın birliğine çağırıyor. O'nun tükenmez fazıl ve inayetinin kevseriyle müjdelendiriyorlar. Hepsi Peygamberlik hilâtı giymiş, cümlesi izzet kaftanına bürünmüştür. Bunun içindir ki, Kur'an noktası: “Hep Peygamberler Benim” ve “İlk Adem, Nuh, Musa ve İsa Benim.” Buyurmuştur. Tanrı Mazharları'nın birliğine ve aynılığına delâlet eyleyen buna benzer sözler gerek İmam Ali'nin ve diğer Tanrı sözü mecralarının ve gerek Tanrı bilgisi İncileri hazinelerinin lisanlarından sadır olmuştur. Bunların hepsi mukaddes din kitaplarında yazılıdır. Bu simalar Tanrı Hükümünün merkezi, Tanrı buyruğunun Doğuş noktalarıdır. Bu emir, kasret perdelerinden ve taaddüt arızalarından münezzehtir; nasıl ki buyrulmuştur: “Emrimiz tek bir Emirdir.” Emir bir ve aynı

OCAKBAŞI SOHBETİ

olunca, o Emir sahiplerinin de aynı olmaları gerektir. İmamlar, o kesin bilgi çırağları: “İlkimiz Muhammed, sonumuz Muhammed, ortamız Muhammed” dememişler midir?

Şurasını çok iyi bilirsin ki, bütün Peygamberler Tanrı emrinin başka başka libaslar içinde görünen heykelleridir. İnce bir bakışla bakarsan, Onların aynı uçmakta gezdiklerini, aynı havada uçtuklarını, aynı yaygıda oturduklarını, aynı sözü söylediklerini, aynı dini yaydıklarını görürsün. Varlık özlerinin, o solmaz ve ölçülmez Lâhut Güneşlerinin birliği işte böyle bir birliktir: İmdi, Tanrı Mazharlarından biri: “Ben bütün Peygamberlerin dönüşüyüm” derse, gerçek söylemiş olur. Aynı veçhile, her sonraki Zuhurda evvelki Zuhurun dönüşü bir olgudur. Daima sonraki evvelkini tasdik ve teyit eder...

İkinci makam ayrılık makamıdır. Bu makam yaratık dünyasıyla ve beşeri hallerle ilgilidir. Bu bakımdan, Tanrı Mazharının ayrı bir şahsiyet, muayyen bir memuriyeti, mukadder bir sistemi ve özel tahditleri vardır. Her biri ayrı bir isim ile isimlenmiş, ayrı bir vasıfla vasıflanmıştır. Kurdukları şeriat ve muvazzaf buldukları vazife başka başkadır. Nasıl ki Kur’an da buyrulmuştur: “Tanrı Elçilerinin kimisini kimisinden üstün kıldık. Bazılarına Tanrı doğrudan söz söylemiş, bazılarının derecelerini yükseltmiştir. Meryem’in oğlu İsa’yı beyinlerimizle donattık ve Ruhulkudüs ile kuvvetlendirdik.”

Tanrı bilgisi kaynaklarının söz ve ifadelerinde görünen başkalık, aralarındaki bu makam ve memuriyet başkalığından ileri gelir.”

“Bahauallah’ın Sesi”, s.29-30, b.22

“Ey Museviler! Tanrı’nın ruhu İsa’yı tekrar çarmıha germek niyetinde iseniz, geliniz öldürünüz beni. O, Benim şahsımda size tekrar gönderilmiştir. Bana dilediğinizi yapınız. Tanrı yolunda can feda etmeye ahdim var. Yer ve gök bir araya gelse kimseden korkmam. Ey Hıristiyanlar! Tanrı Elçisi Muhammed’i öldürmek istiyorsanız, tutunuz ve öldürünüz beni. Ben Oyum, Nefsim Nefsidir. Bana dilediğinizi yapınız. Kalbimin en derin arzusu Celâl Melekûtunda sevgilimin huzuruna ulaşmaktır. Bilmek isterseniz, Tanrı’nın Hükümü budur. Ey Müslümanlar! Beyanı size indiren kimsenin göğsünü kurşunlarınızla delik deşik etmek emelinde iseniz, yakalayınız beni; cefa oklarınıza hedef yapınız beni; ben Onun sevgilisiyim; İsmim ismi olmamakla beraber Nefsinin zuhuruyum. Celâl bulutlarının gölgesinde geldim; Tanrı Beni yenilmez bir saltanatla donattı. O gerçekten Haktır, görünmezi bilendir. Bana benden önce gelene yaptığınız muameleyi yapmanızı bekliyorum. İştir kulağınız olsa her şeyin buna şahadet ettiğini duyarsınız. Ey Beyaniler! Geleceğini Bab’ın müjdelediği, görüneceğini Muhammed’in haber verdiği, zuhurunu bizzat İsa’nın bildirdiği kimsenin kanına susamış iseniz, işte müdafaasız ve arzunuza boyun eğmiş olarak karşınızda duruyorum. Bana dilediğinizi yapınız.”

“Bahauallah’ın Sesi”, s.53, b.47

“... Arisanda, Peygamberlerden hangisinin öbürlerinden üstün tutulması gerektiğini sormuşsun. Hep Peygamberlerin hakikati bir olduğunu bil. Birlikleri mutlakdır. Cihanların yaratıcısı Tanrı buyuruyor: Elçilerim arasında hiçbir fark yoktur. Maksatları bir maksat, sınırları aynı sır. Birinin öbüründen üstün tutulması, kimisinin kimisinden yüksek görülmesi hiçbir veçhile caiz değildir. Her gerçek Peygamber kendi emrini esasen kendinden önceki Peygamberlerin Emirleriyle bir saymıştır. İmdi, bir kimse bu hakikati kavrayamayarak boş ve yaraşmaz bir dil kullanmağa kalkışırsa, görüşü keskin ve anlayışı aydın kimseler kendi imanlarının bu gibi boş lakırdılarla sarsılmasına müsaade etmezler.”

“Bahauallah’ın Sesi”, s.42, b.34

SORU:Cennet, Cehennem ve Sırat Köprüsü Ne Demektir?

Cevap:

“Peygamberler doğrulukla gelmiş ve doğru söylemişlerdir. Yezdanın peyki ne demiş ise olmuş oluyor. Dünya mükâfat ve mücazat ile durur. Cennet ve cehennemi akıl ve ilim tasdik eder. Çünkü, bu ikinin varlığı o iki için elzemdir. Cennet, birinci derecede ve birinci sırada, gerçek Tanrı’nın razılığıdır. Her kim onun razılığını elde etmiş ise, yüce cennetin sakinlerinden sayılır. Böyle bir kimse, ruhu bedenden çıktıktan sonra, hokka ve kalem ile anlatılamayacak bir saadete kavuşur. Köprü, terazi, uçmak ve tamu, Tanrı kitaplarında yazılı her şey görür gözü olanlar ve Manzar’ı Ekber’e bakanlar nezdinde malûm ve meşhuddur. Manâ Güneşi’nin doğup görüldüğü sırada bütün insanlar aynı makamda dururlar. Gerçek Tanrı irade buyurduğunu söyler. İnsanlar arasında her kim onu işitmeye ve kabul etmeğe muvaffak olur ise, o kimse cennetlik olur. Keza, sırat köprüsünden, teraziden ve kıyamet gününde vukuu bildirilen bütün şeyler olup bitmiştir. Zuhur günü, en büyük kıyamet günüdür. Ümid ederim ki, cenabınız Tanrı vahyi şarabından ve

OCAKBAŞI SOHBETİ

Rabbanî inayet selsebilinden içerek mükâşefe ve şühud makamına erersiniz ve kıyamet ahvali hakkında söylenen şeyleri dışta ve içte müşahede edersiniz.

“Bahau'llah'ın Levihleri”, s.108-109

Tanrı'nın lisanından Saklı Sözlerde buyruluyor:

“EY VARLIK OĞLU!

Bahçen sevgim, cennetin vuslatımdır. Ona gir, duraklama. Yüce melekütümüzde ve yüksek ceberutümüzde senin için takdir olunan budur.”

“Saklı Sözler(Arapça)”, no: 6

“Ey kardeşim! Ruh adımını kaldır; kaldır ki, gidilmesi çok uzun süren uzaklık ve ayrılık çöllerini bir göz açıp kapamada geçip yakınlık ve vuslat cennetine giresin ve tek bir solukta semavi ruhlara kavuşasın. Ceset ayağı insanı bu merhalelere götürmez, maksada kavuşturmaz. Selâmet olsun o kimseye ki, hakikate ermek için hakikat ışığını kendine kılavuz tutar ve irfan kıyısında Emir köprüsü, üzerinde Tanrı'nın adıyla durur.”

“İkan Kitabı”, s.29

“Zulmedenleri de onların yordakçılarını da, Allah'ı bırakarak taptıklarını da diriltip ayağa kaldırın, sonra da hepsini cehennem yoluna götürün.”

Sâffât Sûresi, âyet 22-23

“Sonra da kendisi onun durumunu öğrenmeye çalışacak ve dünyadaki arkadaşlarını cehennem içinde görecek.”

Sâffât Sûresi, âyet 54-55

“Biz onu zalimler için bir sınama vesilesi kıldık.”

Sâffât Sûresi, âyet 63

“O, cehennem dibinde biten bir ağaçtır.”

Sâffât Sûresi, âyet 64

“Sonra da hepsi cehenneme doğru döndürülüp götürülecekler. Onlar, atalarını sapık kimseler buldular. Bunlar da izlerinden koşup dururlar.”

Sâffât Sûresi, âyet 68-69-70

“...Ben sizi kurtuluşa çağırıyorum. Siz ise, beni cehenneme çağırıyorsunuz.”

Mü'min Sûresi, âyet 41

Kur'an-ı Kerimde bir çok âyette cennet ve cehennemden bahsedilmektedir. Bu ayetlerin bir kısmı mecazi şekilde ifade edilmiştir.

“Ey yüzünü Yüz'ün nurlarına çevirmiş olan! Türlü kuruntular yeryüzü sakinlerini sarmış, onları yakîn ufkuna ve parlıtlarına, görünüşlerine ve ışıklarına bakmaktan geri tutmuştur. Çeşitli zanlar onları Kayyumdan meneylemiştir. Arzularına göre söz söylerler ve fakat böyle yaptıklarının farkında değiller.

Kimisi diyor: ‘Ayatler indi mi?’

Söyle ona: GÖKLERİN RABBİNE YEMİN OLSUN Kİ, EVET.

Kimisi soruyor: ‘Saat geldi mi?’

BEYYİNELERİN MAZHARINA AND OLSUN, GELDİ VE GEÇTİ BİLE. Hâkka geldi ve işte Hak hüccet ve bürhan ile geldi. Sahire açığa çıktı ve işte insanlar korku ve ıstırap içinde. Zelzeleler geldi çattı ve işte kabileler muktedir ve cebbar Tanrı'nın korkusundan feryada başladı. Söyle! Sâhha haykardı ve işte bu Gün bir ve muhtar olan Tanrı'nın dir.

Kimisi: ‘Kıyamet koptu mu?’ diyor.

Evet. Ve hatta Kayyum ayetlerinin melekûtu ile kıyam eyledi.

Soruyorlar: ‘İnsanlar hep yere serilmiş görünüyorlar mı?’

En yüce ve en nurlu Rabbıma yemin olsun, evet.

‘Kökler diplerinden sökülüp atıldı mı?’ diyorlar.

OCAKBAŞI SOHBETİ

Evet, sıfatların mâlikine yemin olsun, dağlar bile delindi.

Birisi: ‘Nerede cennet ve cehennem?’ diye soruyor.

Söyle ona: Ey şüpheli müşrik! Birincisi Benim mülâkatım, ikincisi ise senin nefsidir.

Bir başkası: ‘Hani ya terazi?’ diyor.

Söyle ona: Rahman olan Rabbıma yemin olsun, İşte; fakat onu ancak görücü gözü olanlar görür.

‘Yıldızlar yer düştü mü?’ diyorlar.

Söyle onlara: Evet, Kayyum, Sır diyarında iken: İbret alınız, ey nazar sahipleri! Biz Kudret Elini azamet ve iktidar koynundan çıkarınca, bütün alâmetler göründü. Tayin olunan vakit gelince Münadi nida eyledi. Ve Tur’cular bu yaratık dünyasının mâliki olan Rabbın satvetinden vukuf sahrasında bayılıp düştüler.

Soru soruyor: ‘Sûr’ a üflendi mi?’

Söyle ona: Zuhurun Sultanına yemin olsun, evet; O Rahman Adının tahtına oturduğu zaman. Nurların Mâtlâi olan Rabbın fecri gecenin koyu karanlığını dağıttı. Gerçek söylüyorum: Rahmanın tatlı yeli estî, ruhlar beden kabirlerinde titredi. Aziz ve Mennan Tanrı’nın katından iş böyle oldu.

Kâfirler: ‘Gök ne zaman yarıldı?’ diyorlar.

Söyle onlara: Siz gaflet ve sapıklık mezarlarında iken.

Müşriklerden bazıları gözlerini silip sağa sola bakıyorlar. Söyle: Gözünüz görmez; Senin için bu günde sığınacak yer yok.

Onlardan birisi: ‘Mahşer kuruldu mu?’ diyor.

Söyle ona: Rabbıma yemin olsun, evet; sen kuruntu yatağında iken.

Başka birisi de soruyor: ‘Kitap, fitret üzere indi mi?’

Söyle ona: Fitretin kendisi de buna mütehayyir; Tanrı’dan korkunuz, ey mazbut akıl sahipleri!

Başka birisi de : ‘Ben kör olarak mı mahşere çıkarıldım?’ diyor.

Söyle ona: Bulutlara binene yemin olsun, evet. Cennet mâna gülleriyle süslendi ve cehennem ateşi fâcirlerin ateşi ile ateşlendi. Söyle: Misak gününün Sultan’ı gelince, Zuhur Ufkundan Nur parladı ve ufukları aydınlandı. Şüpheliler ziyan etti, ikan matlâına yakîn ışığı ile yönelen ise kazandı.

Ey yüzünü Zuhurun ufkuna çevirip bakan! Ne mutlu sana ki, ruhlara kanat veren bu levih senin için indirildi.”

“Bahauallah’ın Levihleri”, s.10-11

“İşte bunlar, Kıyamet günü size verilmek üzere vâ’dolunan şeylerdir. Bu hiç tükenmeyecek rızkıımızdır. (mü’minlere vâ’dolunan şey) budur işte. Fakat asilere pek kötü bir yer ayrılmıştır. Yani cehennem, hepsi oraya girecekler.”

Sâd Sûresi, âyet 53-54-55-56

SORU:Peygamberlik iddiasında bulunanın en bariz delili nedir?

Cevap: Bir elçinin en açık delili, kendini zorluklara ve tehlikelere atarak, her şeyden vaz geçip insanlık alemini karşılıksız doğruya kılavuzlamaktır. Nasıl ki, Tanrı buyuruyor:

“Sen (onlara), ‘Ben şu (Kelâmı size bildirmenin) karşılığında sizden hiçbir mükâfat istemiyorum. Zorlanarak konuşmak da hiç âdedim değildir. ’ de.”

Sâd Sûresi âyet 86

“Şimdi bir kişi, hiçbir kimseden veya hiçbir mektep ve medresede ders görmemiş olduğu halde, binlerce âyet, hutbe, risale ve münacat ile ortaya çıkınca, hangi delil ileriye sürülerek ona itiraz edilebilir; bu en büyük feyzinden mahrum kalınabilir ve bu ruh karanlık cesedi bırakıp çıktıktan sonra ne cevap verebilir? Acaba: (falan hadise baktık onun harfiyen tahakkuk etmediğini görünce, Tanrı mazharlarına itiraz ettik ve böylece biricik gerçek Tanrı’nın şeriatından uzak kaldık.) mı diyecekler?, Nebilerden bazılarına Azim sahibi denmiş olmasının bir sebebi de, herkesçe bilindiği üzere, onlara Kitap inmiş olması değil mi ve siz

OCAKBAŞI SOHBETİ

bunu işitmediniz mi? Buna rağmen birçok ciltlerden ibaret bir kitap ile ortaya çıkan bir kitap sahibine, cahilce, kalplere şüphe düşürerek insanları aldatmak ve saptırmak kastıyla bir iki sözü bir araya getiren ve bu suretle zamanın şeytanı rolünü oynayan bir kimsenin lakırdılarına uymak caiz olur mu? Bu lakırdılara uyarak Tanrı feyzinden nasipsiz kalınır mı? Bütün bunlar bir yana, bir insan bu Kudsi Nefisten ve Rahmani Nefesten uzak durur ve Ona arka çevirirse, bilmem ki, kimi kabul eder ve hangi yöne yönelir? Evet,

Her kesin yöneldiği bir yön var¹

Biz sana şu iki yolu gösterdik: Artık sen beğendiğine git, bu söz hakikatin ta kendisidir...

Bu Emrin doğruluğunu ispat eyleyen delillerden biri de şudur: Her bir devir ve asırda Görünmez Hüviyet kendi mazharının şahsında görününce, dünya ve dünya işleriyle ilgileri bulunmayan bazı adsız sansız kimseler “Nübüvvet Güneşi'nin” ışığı ile aydınlanmıştır, Hidayet Ay'ının nuru ile hidayet bulmuşlar, Tanrı mülakatı ile müşerref olmuşlardır. Bu yüzdendir ki, zamanın uleması ve servet sahipleri bu gibilerle alay ederlerdi; nasıl ki, Tanrı doğru yoldan sapmışların dilinden buyuruyor:

“Onun kavminden küfreliyenler: (Biz seni ancak bizim gibi bir insan görüyoruz. Ve sana uyanları da akıl ve fikirden mahrum erazil takımından buluyoruz. Biz sizin bizden üstün bir tarafınızı görmüyoruz ve öyle sanıyoruz ki, siz yalancılarsınız.”²

Demek istiyorlardı ki: Milletın bilginleri, zenginleri ve ünlüleri size inanmamışlardır. Bu ve buna benzer deliller ile gerçekten başka bir söz söylemeyen Muhammed'in bâtılığını istidlâle kalkışıyorlardı.”

“İkan Kitabı”, s.123-124

“...Delillerden birincisi: Geçmiş Peygamberlerin söyledikleri kehanetlerin gerçekleşmiş olmasıdır. İkinci delil: Kalplere yararlı, nüfuzlu ve esenli bir tesir bırakan sözleri ve ibareleridir. Üçüncüsü: Amelleri ve davranışlarıdır. Dördüncüsü: Onların öğretileridir.”

Abdul-Baha, Divine Philosophy 43

“...Hz.Bahauallah kendi Emrini zincir baskısı altında iken yükseltti. Bu, kimsenin inkâr edemeyeceği bir kanıttır. Sürgün edilen kimse zayıf, güçsüz kalır ve mahvolur. Fakat Hz.Bahauallah'ın sürgünlüğü, Emrinin yükselmesine sebep oldu...Halkın hücumuna uğrayan kimse yok olur. Fakat halkın Hz.Bahauallah'a yaptığı saldırı, ışığın yanmasına sebep oldu. Işıkları parıldadı, ayetleri görüldü, deliller tamamlandı, kanıtı açık ve parlak oldu.”

“Sevgiden Birliğe”,s.5

Bahai Dini diğer Dinler gibi bağımsız ve evrensel bir Dindir.

Türkiye’de Bahailiğin din olup olmadığı hakkında araştırma yapmak üzere tayin olunan bilirkişi üyeleri şunlardır:

Prof. Dr. Sahr Erman

Doç. Dr. Cahit Tanyol

Doç. Dr. Selçuk Özçelik

Bu heyetin ittifakla hazırladığı “Bilirkişi Raporu”na göre:

“Bahailiğin Din olup olmadığı:

Din ve hukuk sosyoloji bakımından dinler arasında bir imtiyaz terfîk etmeye imkân yoktur. Her inanç sistemi aşağıdaki hususları ihtiva ediyorsa bir dindir:

- a)Her dinde bir inanç sistemi ve bir dünya görüşü,
- b)Her dinin kendisine mahsus bir ibadet tarzı,
- c)Her dinin bir mâbedi,
- d)Her dinin Peygamberi,

¹ Kur'an-ı Kerim Bakara Süresi, ayet 148

² Kur'an-ı Kerim Hûd Süresi, ayet 27

OCAKBAŞI SOHBETİ

e)Her dinin cemaati,

f)Her dinin Kitabı vardır...

Bahailiğin, büyük dinlerde olduğu gibi:

a)Kitabı (El – Akdes),

b)İnanç sistemi ve dünya görüşü,

c)Özel ibadeti,

d)Mâbedi ,

e)Cemaati,

f)Peygamberi, vardır...”

“Bahai Dini”,s.70-71(özet olarak alındı)

Bahai Dini kitabının 35-129’cu sayfalarında , Bahai Dini hakkında dünya ansiklopedilerinde yazılan bilgilere ve Üniversite profesörlerinin görüşleri ile dünyada tanınmış diğer bilgili insanların görüş ve fikirlerine yer verilmiştir.

“Ey kavim! Ben size geçmiş babalarımızın Rabbı olan Rabbımız Allah’tan bir haber getiriyorum. Gözünüz elinizde olan şeylerde olmasın. Gözünüz Allahın size indirdiği şeylerde olsun. Anlayışınız varsa, bu sizin için dünyaya bedel bir nimettir. Hakikatin, şaşmaz hakikatin nazarlarınızda taayyün eylemesi için Tanrı’nın elinizdeki delil ve bürhanlarını gözden geçirip bu günkü İlahi Zuhura tatbik ediniz. Ey halk! Şeytana uymayınız; Rahmanın dinine sarılınız, ciddi inananlardan olunuz. Tanrı Mazharını tanıyamadıktan sonra insana neyin ne faydası var? Hiçbir şeyin...”

“Bahauallah’ın Sesi”,s.76

“İşte, Firdevs bülbülü ölümsüzlük ağacının dalları arasında tatlı ve kutlu ötüşleriyle ötüyor. Temiz yüreklilere, Tanrı’nın yakınlığını ve Tanrı birliğine inanlara, Allah’ın keremli huzurunu müjdeliyor. Gönüllerini dünyadan kaldırmış olanlara, aziz ve eşsiz padişah olan Allah’ın Haberinden sadır bu Haberi bildiriyor ve âşıkları kudsîlik Merkezine ve sonra bu nurlu Nazargâh’a kılavuzluyor.

Söyle! Tanrı Elçilerinin kitaplarında yazılı büyük Nazargâh gerçekten budur. Doğru yalandan onunla ayırt edilir. Her buyruktaki hikmet onunla açıklanır. Söyle! O cidden yüce, güçlü ve ulu Allah’ın meyveleriyle yüklü Ruh ağacıdır...

Söyle, Ey kavim! Eğer bu âyetleri inkâr ederseniz, bundan önce hangi delil ile iman ettiniz? Gösteriniz o delili, ey yalancılar zümresi...

Sen kendi içinde şuna iyice inan ki; bu Cemâlden yüz çevirmiş olan bir kimse, bundan önce gelen bütün Tanrı Elçilerinden yüz çevirmiş ve ezelden ebede dek Tanrı’nın karşısında kibirlenmiş olur...”

“Ahmet Levhi”nden alıntılar

“Birleşmiş Milletler ile ilişkiler:

Bahai Uluslararası Toplumu’na, Birleşmiş Milletler Ekonomik ve Sosyal Konseyi’nde (ECOSOC) ve çocuklar için Acil Yardım Fonu’nda (UNICEF) danışmanlık statüsü tanınmıştır. Bunun yanı sıra, Birleşmiş Milletler Çevre Programı (UNEP) ve Enformasyon Ofisi ile iş birliği içindedir. Birleşmiş Milletlerin New York, Cenevre ve Nairobi ofislerinde temsilcileri vardır. Yerel Bahai toplumları da Birleşmiş Milletlerin çeşitli insani projelerini desteklemeye teşvik edilmektedirler. Bahai Uluslararası Toplumu, İnsan hakları, toplumsal gelişim, kadının statüsü, çevre, yerleşim, gıda, bilim ve teknoloji, nüfuz, deniz yasası, suçların önlenmesi, uyuşturucu kullanımı, gençlik, çocuklar, aile, silahsızlanma gibi konularla ilgili Birleşmiş Milletler Ajanslarının toplantılarına katılmakta ve bildiriler sunmaktadır. “

“Bahai Dini ve Bahai Dünya Toplumu” Broşüründen alıntı.

“Hz. Bahauallah hiçbir okula gitmedi, öğretmeni de yoktu. Kusursuzluğu, kendi özündendi. O’nu tanıyan bütün kişiler, bu konuyu iyice biliyorlardı. Bununla beraber, eserlerini gördünüz, ilim ve mükemmelliğini içtittiniz. Dünya çapında ünlü hikmet ve felsefesini görmektesiniz. İlkeleri bu çağın ruhudur. Bütün dünya filozofları, ‘Bu ilkeler, dünya ufuklarının ışığıdır’ diye tanıklık edip söylemektedirler.

OCAKBAŞI SOHBETİ

İlahi Peygamber, Tanrı'nın ışığı olmalıdır. Aydınlığı, başkasından değil, güneş gibi kendisindedir. Bunun gibi kutsal Doğuşların ışığı kendi özündendir. Ayın ve bazı yıldızların ışığı gibi başkasından alınmış olamaz...

Hız. İbrahim, Hız. Musa, Hız. İsa, Hız. Muhammed, Hız. Bab ve Hız. Bahauallah hiçbir okula gitmediler. Fakat herkesin eşsiz olduğuna tanıklık ettiği nice kitaplar O'nlardan tarafından meydana getirildi...

...Başkalarından öğrenmeye muhtaç olan kimseler nasıl Tanrı'nın Elçisi olabilirler? İşığa ihtiyacı olan lamba nasıl aydınlık saçabilir? O halde, Peygamber bütün mükemmellikleri sonradan kazanmış değil, kendiliğinden sahip olmalıdır. Yapay olarak değil, kendi özünden meyve veren bir ağaç olmalıdır. Böyle bir ağaç dünya ufuklarını gölgeleyen ve hoş bir meyve veren kutsal bir ağaçtır. O halde, Hız. Bahauallah'ta görülen olgunluklara, bilgisine ve eserlerine bakınız: Bunlar hep Tanrı'nın gücü ve O'nun belirginlikleri idi..."

"Sevgiden Birliğe", s.9-10

SORU: Bazı kimseler var ki, iyi ameller işlerler, umumun iyiliğini isterler, güzel huyludurlar, bütün insanlara karşı sevgi ve şefkat beslerler, yoksullara bakarlar, umumi barış husulüne çalışırlar. Bu gibilerin Tanrı öğretilerine ne ihtiyacı var? Onlar kendilerini bundan bağımsız sayıyorlar. Bu türlü insanların durumu nasıldır?

Cevap:

"Bil ki: Bu ameller gidişler ve sözler iyidir, güzeldir, insanlığın şerefidir; fakat sadece bu ameller kâfi değildir; zira bunlar son derece güzel bir vücut olmakla beraber ruhsuzdur. Hayır, ebedi hayata, sermedi ululuğa, külli nuraniliğe, gerçek kurtuluşa kavuşturan şey Tanrı'ya tanımadır. Biricik gerçek Tanrı'ya tanımak herhangi bir şeyi tanıtmaktan önce gelir. Bu, insanlık âleminin en büyük vasfıdır; çünkü, bu maddi varlık dünyasında eşyanın hakikatlerini tanıyıp bilmek maddi fayda bahşeyler, bu sayede zâhiri medeniyet ileri gider; Tanrı irfanı ise ruhani ilerleme ve çekiciliğe, gerçek basirete, insanlık âleminin yükselmesine, ilâhi medeniyete, ahlâkın düzeltilmesine ve vicdanın nuraniliğine sebep olur.

Ve sonra, Tanrı sevgisi iledir ki, Hakkı tanıma sayesinde, sevgi ışığı gönül şişesinde yanar, ufuklar aydınlanır, insanın varlığı melekûti hayat bulur. Gerçekten insanın varlığının neticesi Tanrı sevgisidir ve Tanrı sevgisi hayat ruhudur, ebedi feyizdir. Allah muhabbeti olmasaydı, insanın yüreği ölü ve vicdani duygulardan mahrum olurdu; Tanrı sevgisi olmasaydı, insanlık âleminin mükemmelliği yok olurdu... İnsan sevgisi Tanrı sevgisinin bir parçası ve Tanrı mevhibesinin bir feyizidir.

...İnsaf gözüyle bakacak olur isen, görürsün ki, diğer insanlar tarafından işlenen bu güzel ameller de esasında Tanrı öğretilerinin eseridir. Geçmiş nebiler insanlara bu gibi amellerin iyi olduğunu öğretmişler, bunlardaki güzel yönleri onlara göstermişler, bunlardan doğacak güzel neticeleri anlatmışlardır. Bu öğretiler insanlar arasında yayılmış, nesilden nesile geçerek bu kimselere kadar gelmiş, kalpleri bu kemallere yöneltmiştir. İnsanlar, bu amellerdeki güzelliği ve insan âlemine getirdiği mutluluğu görünce uyuvermişlerdir. Demek ki, bu da Tanrı öğretilerindedir. Fakat tartışma ve mücadele değil, bir parça insaf gerektir."

"Bazı Sorulara Cevaplar" "Mufavezat-ı Abdalbaha", s.244-247

"Fırdevs-i Âlâ'da ikinci yapığa yazılan Tanrı Sözü:

Kalem-i Âlâ, şu anda, kudret ve iktidar mevkiinde bulunanlara, yani padişahlara, sultanlara, reislere, emirlere, ulema ve urefaya öğüt vererek onlara dini ve tedeyyünü tavsiye eder. Dünyanın düzeni ve imkân dünyasında olanların güvenliği için en büyük sebep odur. Din direklerinin sarsılması, cahillerin kuvvetlenmesine, cür'et ve cesaret bulmalarına yol açar. Gerçek söylüyorum: Dinin yüce makamına gelecek her hâlel, şerirlerin gafletini arttırır ve netice hercümerç olur. İştiniz ey göz sahipleri ve ibret alınız ey bakış sahipleri!"

"Bahauallah'ın Levihleri", s.34

"Kalbi canlandıran ruh Tanrı irfanıdır. Tanrı irfanının en hakiki süsü: 'O dilediğini işler ve dilediği gibi hükmeder' hakikatinin kabulüdür. Tanrı irfanının libası Tanrı korkusu, kemali ise Tanrı Dininde sebat ve istikamettir. Tanrı kendini arayanları işte böyle talim eder. O kendine yöneleni sever. Ondan özge yarlıgayıcı ve keremli Tanrı yoktur..."

"Bahauallah'ın Sesi", s.147, b.34

OCAKBAŞI SOHBETİ

“Kalem-i Ebha'nın Firdevs-i Âlâ'da Birinci Yaprağa yazdığı Tanrı Sözü

Gerçek söylüyorum: Bütün yeryüzü sakinlerini koruyan müstahkem kale Tanrı korkusudur. Odur beşeri koruyacak sebep, odur insanları siyanet eyleyecek illet. Evet, varlıkta, insanı her yaraşmaz şeyden uzaklaştırıp koruyan bir âyet vardır ki, bunun adına hayâ (utanç) demişlerdir; fakat bu az kimselere mahsustur; herkes bu rütbe ve makama haiz olamaz.”

“Bahauallah'ın Levihleri”,s.33

“BÜTÜN İYİLİKLERİN KÖKÜ, Tanrı'ya güvenmek, buyruğuna boyun eğmek ve razı olduğuna razı olmaktır.

HİKMETİN KÖKÜ, zikri aziz olan Tanrı'dan korkmak, güç ve öcünden çekinmek, adalet ve hükmünü temsil eyleyenlerden titremektir.

DİNİN BAŞI, Tanrı katından ineni ikrar edip muhkem kitabında yazılı yasalara uymaktır.

SEVGİNİN KÖKÜ, kulun sevgiliye yönelip özgesine arka çevirmesi ve Mevlâsının isteğinden başka bir isteği olmamasıdır.

FERAGATIN BAŞI, Tanrı'nın yönüne yönelmek, O'na gelmek, O'na bakmak, önünde tanıklık etmektir.

KUDRET VE ŞECAATİN BAŞI, Tanrı kelimesinin yüceltip O'nun sevgisinde sebattır.

TİCARETİN BAŞI, Benim sevgimdir. O'nunla her şey her şeyden müstağni ve O'nsuz her şey her şeye muhtaçtır. Bu söz, nurlu bir parmağın yazdığı bir sözdür.

BÜTÜN KÖTÜLÜKLERİN KÖKÜ, kulun, Mevlâsından gafil kalıp, O'nun özgesine rağbet göstermesidir.

CEHENNEMİN KÖKÜ, Tanrı âyetlerini yalanlamak, O'nun katından inen ile savaşmak, Tanrı'ya karşı ulanmaktır.

BÜTÜN BİLGİLERİN KÖKÜ, Celâli Celil olan Tanrı'yı tanımaktır; bu ise ancak O'nun nefsinin mazharını tanımakla olur.

ZİLLETİN BAŞI, Rahmanın gölgesinden çıkıp şeytanın gölgesine girmektir.

KÜFRÜN BAŞI, Tanrı'ya ortak koşmak, O'nun özgesine bel bağlamak, yargılarından kaçmaktır.

SENİN İÇİN BÜTÜN BU SÖYLEYİMLERİMİZİN BAŞI, insaftır. İnsaf, kişinin vehim ve taklidi bırakması, Tanrı'nın yapıp meydana getirdiği şeyleri Tevhit gözüyle görmesi ve her şeye keskin bir bakışla bakmasıdır. İşte sana böyle öğrettik. Git Rabbin Allah'a şükret ve âleme öğün.”

“Bahauallah'ın Levihleri”,s.85-86

“Dinin mahiyetini soruyorsun. Bil ki, hakiki hikmet sahibi olanlar dünyayı bir insan vücuduna benzetmişlerdir. İnsan vücudu nasıl elbiseye muhtaç ise insanlık bedeni de adalet ve hikmet libası ile donatılmak ister. Bu libas Tanrı şeriatidir. Libas kendisinden beklenen işi görüp bitirince, her şeye muktedir olan Tanrı onu muhakkak yeniler. Tanrı asrına göre şeriat gönderir. “

“Bahauallah'ın Sesi”,s.43,b.34

“Bazıları ‘biz bilgili kişileriz öğreticiye ihtiyacımız yoktur’ derlerse bu, bilgili ordu amirlerinin ‘biz savaş ilmini biliyoruz, genel komutana ihtiyacımız yoktur’ demelerine benzer. Buradan açıkça anlaşıldığı gibi bu söz doğru değildir. Orduda bulunan, bilgili veya bilgisiz, tüm askerlerin bir komutana ve daha doğrusu bir öğreticiye ihtiyaçları vardır.

Bu verilmiş olan örnekler, duyucu kulağı olanlar için yeterli kanıtlardır.”

“Sevgiden Birliğe”,s.142

“...Tanrı irfanından Tanrı sevgisi tezahüründen, kendini vermektan ve iyi niyetten sonra güzel amel tam ve mükemmeldir, yoksa iyi amel ne kadar da beğenilmiş olsa Tanrı irfanına, Rab sevgisine, doğru niyete dayanmadıkça eksiktir. Meselâ, insan vücudun, mükemmel olması için, bütün kemallerle mükemmel olması gerektir. Göz çok aziz ve makbul ise de kulak ile desteklenmek ister. Kulak çok makbul ise de konuşma

OCAKBAŞI SOHBETİ

kuvveti ile desteklenmek ister. Konuşma kuvveti hoş bir şey ise de akıl kuvvetinin yardımına muhtaçtır. Öbür kuvvetleri, organları ve uzuvları da buna kıyas et. Bu kuvvetler, hasseler, uzuvlar ve parçalar bir araya toplanınca mükemmel bir vücut meydana gelir. Şimdi dünyada bir kısım insanlar türemiştir; bunlar hakikaten umumun iyiliğini istiyorlar, ellerinden geldiği kadar mazlûmlara yardım ediyorlar, fakirlere bakıyorlar, umumi barış ve güven taraftarlığı yapıyorlar. Bunlar bu yönden mükemmel iseler de Tanrı irfanı ve Tanrı muhabbeti yönünden eksik ve yoksundurlar.

Filozof Hekim Galenos, Eflatun'un şehir idaresinden bahseyleyen risalesine yazdığı açıklayıcı kitabında, dini inanışların sağlam bir medeniyette büyük rolü olduğunu beyan eyleyerek şu delili ileri sürüyor:

Topluluk, kanıtla açıklama üslûbunu takip anlayamaz, bu sebepten öbür dünyada mücazat ve mükâfat olduğunu bildiren bir takım rumuzlu sözlere muhtaçtır..."

"Bazı Sorulara Cevaplar", "Mufavezat-ı Abdulbaha", s.245-246

"Ey insanlar! Allah'a ve peygamberine itaat edin ve amellerinizi heba etmeyin"

Muhammed Sûresi, ayet.33

"İnsanlara Tanrı tarafından tayin olunan ilk vazife, O'nun gerek Emir ve gerek yaratık aleminde mümessili bulunan Vahiy Maşrıkını ve Emir Matlamı tanımaktır. Bu ödevi yerine getiren her iyiliğe ermiş olur; bu ödevi yerine getirmeyen ise, bütün amellerle âmil de olsa, sapmış sırasında kalır. Bu en yüce makâma ve en yüksek ufka ermiş olanlara düşen vazife, âlemlerin Maksudu katından emir buyrulan şeyleri tutmaktadır. Bu iki ödev birbirinden ayrılmaz. Biri öbürü olmadan makbul değildir. İlham kaynağının hükmü budur."

"Kitab-ı Akdes Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi", s.8

SORU:Kur'an-ı Kerim'de Hz. Muhammed'i son nebi diye yazıyor, buna göre başka bir elçi beklenir mi?

Cevap:

"Muhammed aranızdaki erkeklerden herhangi birinin babası değildir. O Tanrı elçisi ve Nebilerin mührüdür..."

Ahzab Sûresi, ayet 40

Kur'an-ı Kerim'deki bu tek âyeti tefsir edenlerin bazılarının, tercümelerinde "Mühür" yerine "Son Nebi" kelimesini kullanmalarından dolayı İslâm Ümmeti çelişkiye düşmüştür. Bu "Son Nebi" tercümesi doğru kabul edilerek ele alınsa da yine son Resul mânasını taşımaz. Çünkü, bu âyette Elçi ve Nebi kelimeleri "ve" kelimesi ile ayrılmıştır. Yani Hz. Muhammed hem Nebilik hem de Elçilik makamına haizdir. Tıpkı Hz. Musa gibi.

"Kur'an'a göre Musayı da anlat. O bizim seçkin kulumuz olmakla beraber O Resul ve Nebi'dir."

Meryem Sûresi, âyet 51

"Biz Musa'ya kardeşi Harun'u rahmetimizden Nebi yaparak O'na bir yardımcı olarak verdik."

Meryem Sûresi, âyet 53

"Kur'an'a göre İdris'i de anlat. O da dosdoğru bir Nebi'dir."

Meryem Sûresi, âyet 56

Bu âyetlerin peş peşe gelmesi Resul ve Nebi arasındaki makam farkını açıkça belirtiyor.

"Sana Kitabı indiren O'dur. O'nun âyetlerinin bir kısmı muhkemdir. Bunlar bu kitabın temelidir. Âyetlerinin bir kısmı da benzeşen âyetlerdir. Kalplerinde eğrilik olanlar fitne çıkarmak için (gerçeği aykırı olarak âyetlerin mefhumunu) yorumlamak için benzeşme âyetlerin peşine düşerler. Halbuki bu âyetlerin tefsirini ancak Allah ve ilimde derinleşmiş olanlar bilirler. Onlar 'biz buna inandık hepsi Rabbımız tarafından'dır' derler. (Bundan) ancak akıllılar nasihat alırlar."

Al-i İmran Sûresi, âyet 7

"Ey Rabbımız! Gelmesinde hiçbir şüphe bulunmayan günde insanları toplayacak olan Sensin. Şüphesiz Allah vaadinden dönmez."

Al-i İmran Sûresi, âyet 9

OCAKBAŞI SOHBETİ

Kur'an-ı Kerimde sayısız âyetlerde "Tanrı Günü"nden bahsedilmiştir.

"Bunlar büyük bir günde tekrar dirilerek kaldırılacaklarını kesin olarak inanmıyorlar mı?"

"O gün insanlar âlemlerin Rabbinin huzurunda dururlar."

Mutaffin Süresi, âyet 4-5-6

"O gün onlar, Allah'ın huzurunda hazır bulunacaklar. Onların hiçbir şeyi Allah'a gizli kalmayacak. O gün hükümdarlık kimin olacak? Elbette ki tek ve her şeyden üstün olan Allah'ın olacaktır."

Mü'min Süresi, âyet 16

"O en yüce derecelerin ve arşın sahibidir. İnsanları Allah'a kavuşturma gününden korkutmak için kullarından dilediğine buyruğuyla kendi kelâmını indirir."

Mü'min Süresi, âyet 15

Kur'an-ı Kerimde bu devrin ve bu Zuhurun yüceliğini gösteren, yukarıdaki ayetlere benzer, daha bir çok açık âyet vardır.

"Bu gün ciddi büyük bir gün. Bütün mukaddes kitaplarda ondan 'Allah'ın Günü' diye bahsedilmiş olması büyüklüğüne bir şahadettir. Her Peygamberin, her Tanrı Elçisinin ruhu bu hayranlık verici Günü'nün hasretini çekmiştir. Yeryüzünde yaşayan çeşitli kavimler ve milletler hep bu günün müştakı idiler. Bununla beraber, O'nun Zuhuru'nun Güneşi Tanrı iradesinin göklerinde görününce bütün bu milletler ve kavimler, Hakkın kendi lütuf ve inayetiyle hidayet buyurduğu kimseler müstesna olmak üzere, O'nu tanımayıp gaflette kaldılar."

"Bahau'llah'ın Sesi",s.9,b.7

"Musa'yı göz önüne getiriniz. Semavi saltanatı ile silahlanmış ve İlâhi irfanın beyaz eliyle donanmış olduğu halde Tanrı sevgisi Faran'ından yola çıkarak Kudret ve Samedani Şevket yılanı ile nur Sina'sından zuhur alanında göründü. Mülk ehlini bekâ Melekûtuna, vefa ağacının yemişlerini yemeğe davet etti. Firavun ile kavminin şiddetli muhalefetine maruz kaldı. Müşriklerin o Mukaddes Ağaca attıkları zan ve şüphe taşları meçhulünüz değildir. Nihayet, Firavun ile kavmi tekzip ve inkâr suyu ile O Mübarek Ağacın ateşini söndürmeğe kalkıştılar ve var kuvvetleriyle çalıştılar. Bilmiyorlardı ki, maddi su İlâhi hikmet ateşini ve muhalif rüzgar Rabbin yaktığı kudret lâmbasını söndüremez. Bilâkis, bu gibi hallerde o su bu ateşi daha ziyade alazlandırır ve o rüzgar bu lâmbayı daha ziyade korur. Kesin bir gözle bakar ve Allah'ın rızasında yürürseniz bunun böyle olduğunu görürsünüz..."

Musa'nın devri geçip İsa'nın nuru ruh fecrinden ışıldayınca bütün Yahudiler yaygarayı koparıp itiraz sesini yükselttiler. Tevrat'ta geleceği vaad olunan zatın Tevrat şeriatını terviç ve ikmal etmesi lâzım geldiğini, halbuki kendisine Mesihlik süsü veren bu Nasıralı gencin o Şeriatdaki iki büyük rüknü, boşanma ve cumartesi hükümlerini ortadan kaldırdığını ileri sürüyorlardı. Ve sonra, diyorlardı, nerede Zuhurun alâmetleri. Bu yüzden Museviler hâlâ bu güne kadar Tevrat'ta vukuu bildirilen zuhuru bekleyip duruyorlar. Musa'dan beri Ahadiyetin nice kutlu mazharları ve ezeliyetin nice Aydın Matlaları ve Zuhur alanına gelip gittikleri halde Yahudiler hâlâ kendi şeytani nefislerinin ve iftiracı kuruntularının perdeleriyle perdeli kalmışlardır..."

Görünmeyen O Ezeli, Üluhiyet Cevheri, Muhammed Güneşini bilgi ve manâ ufkundan doğdurunca Yahudilerin din uluları Musa'dan sonra Nebi gelmez diye itiraz dilini uzattılar. 'evet' diyorlardı 'Musa'dan sonra bir Allah adamının zuhur edeceği Tevrat'ta yazılıdır. Fakat bu Allah adamı Musa ümmetinin ve o ümmetin menfaatlerini terviç etmeğe, Tevrat'ın şeriatını bütün yeryüzüne yaymağa memurdur.' Birlik sultanı Kur'an da bu uzaklık ve sapıklık vadisinde kalmışların dilinden şöyle buyuruyor: 'Yahudiler Allah'ın eli bağlıdır diyorlar. Kendilerinin eli bağlansın! Bu sözlerden ötürü onlar lânetlendiler. Hayır, Allah'ın elleri daima açıktır.' 'Allah'ın eli ellerinin üstündedir.' ...Böyle yüce varlığa Musa'dan sonra artık başka Peygamber gönderemez, denir mi? Sözlerindeki saçmalığa bakın. Bu iddiaları ilim ve irfandan ne kadar uzak! Bu günde bütün insanların meşgul olduğu şey böyle vehim sözlerdir. Bu âyeti bin seneyi müteceviz bir zamandan beri okuyup şuursuz bir suretle Yahudileri kınadıkları halde kendileri de bu gün, gizli açık, Yahudilerin duygu ve kanışlarına tercüman olduklarının farkında bile değillerdir! Bütün zuhurların sona erdiği, Allah'ın merhamet kapılarının kapandığı, manevi maşrıklardan artık hiçbir güneşin doğmayacağı, Samedani Kıdem denizinin bir daha dalgalanmayacağı, Allah'ın görünmez âlemindeki çadırlardan gönderdiği elçilerin bir daha görünmeyeceği hakkındaki tatsız teranelerini kendi kulaklarınızla şüphesiz işitmişsinizdir..."

"Bahau'llah'ın Sesi",s.13-14-15,b.13

OCAKBAŞI SOHBETİ

“Yer yüzünde bulunan bütün ağaçlar kalem olsa ve deniz mürekkeple dolu olsa, buna da yedi mürekkep dolusu deniz daha ilave edilse, yine de Allah’ın âyetleri bitmez. Şüphesiz Allah her şeyden üstündür, sonsuz hikmet sahibidir.”

Lokman Sûresi, âyet 27

“Sizde olanlar tükenir, ama Allah katında olanlar sonsuzdur, tükenmez...”

Nahl Sûresi, âyet 96

Kur’an-ı Kerim’e göre Tanrı bütün Tanrısal kitaplarında gelecek zuhur hakkında o Kitabın Peygamberi ve müminleri ile sözleşme yapmıştır:

“Peygamberlerden söz almıştık. Senden, Nuh’dan, İbrahim’den, Meryem oğlu İsa’dan söz almışızdır.”

Ahzab Sûresi, âyet 7

“Halbuki daha önce, sırt çevirip kaçmayacaklarına dâir Allah’a söz vermişlerdi. Allah’a verilen söz hakkında elbette sorulacaktır.”

Ahzab Sûresi, âyet 15

“Rabbımız! Doğrusu gelmesinde hiçbir şüphe bulunmayan günde insanları toplayacak olan sensin. Şüphesiz Allah vaadinden dönmez.”

Âl-i İmran Sûresi, âyet 9

“Size va’dedilen, mutlaka yerine gelecektir; siz O’nu âciz kılamazsınız.”

En’am Sûresi, âyet 134

“Allah Peygamberlerden söz almıştı: ‘And olsun ki size kitap, hikmet verdim; sizde olanı tasdik edecek bir peygamber gelecek, O’na mutlaka inanacaksınız ve O’na mutlaka yardım edeceksiniz. İkrar edip bu sözü kabul ettiniz mi?’ demişti. ‘ikrar ettik’ demişlerdi. (Allah da) ‘Öyleyse sizler de şahit olun, Ben de sizinle beraber şâhitlerdenim’ demişti.”

Âl-i İmran Sûresi, âyet 81

“Ey Rabbımız! Peygamberlerine va’ad ettiklerini bize ver, Kıyamet günü bizi rezil etme. Sen şüphesiz sözünden caymazsın.”

Âl-i İmran Sûresi, âyet 194

“Sağlam söz verdikten sonra Allah’ın ahdini bozanlar ve Allah’ın birleştirilmesini emrettiğini ayıranlar ve yeryüzünde bozgunculuk yapanlar işte lânet olanlara ve kötü yurt cehennem olanlardır.”

Ra’d Sûresi, âyet 25

Allah Kur’an-ı Kerim’de, Hz. Muhammed’in Tanrısal ilmi ile O’nun Dininin Devri ve gelecek Zuhurun zamanını tayin edip, her ümmetin ve kitabın ecelinin (sonu) olduğunu açıkça belirtmiştir. Tefsircilerin meal’ine göre: Kur’an-ı Kerimde Tanrı’nın günü bin sene diye buyruluyor. Secde Sûresinde âyet 4’de; Hz. Adem’den (bilinen dinlerin başlangıcından) Hz. Bab’a kadar 6 gün yani 6 bin sene diye buyruluyor. Ve secde Sûresi âyet 5’te; her peygamberin devri bir gün (bin sene) sürer ve sonra Tanrı’ya yükselir (döner) diye, buyruluyor.

“Gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları altı günde yaratan, sonra hükmeden Allah’tır. O’ndan başka bir dostunuz ve şefâatçiniz yoktur. Düşünmüyor musunuz?

Gökten yere kadar bütün işleri Allah düzenler, sonra işler sizin hesabınıza göre bin yıl kadar tutan bir gün içinde O’na yükselir.”

Secde Sûresi, âyet 4-5

Sebe Sûresi âyet 29’da Hz. Muhammed’den vaad edilen zuhurun zamanı sorulunca: Âyet 30’da “Bir Gün” diye buyruluyor.

“Eğer siz doğru iseniz, söyleyenin vaadi ne zaman gerçekleşecek?

De ki: sizin belirtmiş bir gününüz var. Ondan ne bir saat geri kalırsınız, ne de ileri geçebilirsiniz.”

Sebe Sûresi, âyet 29-30

“...Allah sözünden caymaz. Rabbin yanında bir gün, sizin saydıklarınızdan bin yıldır...”

Hacc Sûresi, âyet 47

“Allah’tan başka Tanrı yoktur. Geleceğinde şüphe olmayan Kıyâmet günü sizi mutlaka toplayacaktır.”

Nisâ Sûresi, âyet 87

OCAKBAŞI SOHBETİ

“Her Ümmetin bir süresi vardır, size kendi aranızdan elçiler gelip size âyetlerimizi anlattıkları zaman, kimler onların bildiklerine karşı gelmekten sakınır ve gidişini düzelirse korku yoktur ve onlar üzülmeyecekler.”

A'raf Sûresi, âyet 34-35

“Sizi orta ümmet kıldık, ta ki insanlar buna şahit olsun ve Allah'ın Resulüne şahadet etsin...”

Bakara Sûresi, âyet 143

“Her ecelin kitabı var.”

Ra'ad Sûresi, âyet 38

“Allah dilediğini yok eder, dilediğini ayakta tutar. Ana kitap O'nun katındadır.”

Ra'ad Sûresi, âyet 39

Bu peş peşe nazil olan âyetlere dikkat edilirse yüce maksat anlaşılır.

“Rabbın dileyseydi insanları tek ümmet kılardı. Fakat yapmadı, onlar daima ihtilaf edip durdular.

Hud Sûresi,,âyet 118

Gerçekten insanlar için zaman zaman bir elçiye ihtiyaç olmasaydı tek bir Peygamber (Hz. Adem) yeterdi. Neden Tanrı zaman zaman elçi göndermiştir?

Bunun iki nedeni vardır. Birincisi: İlâhi kanunlar değişikliğe uğrar ve özünü kaybeder. İkincisi: insanlık âlemi fikir, zekâ ve medeniyetçe ilerliyor. 1400 sene önceki kanun bu günkü insanların ihtiyaçlarına cevap veremiyor. Bunun için Kadiri Mutlak olan Tanrı İlâhi adaletine göre sosyal kanun ve manevi prensipler gönderir. Bu durumda araştırmadan karşı gelen, Tanrı'ya, Peygamberlere ve Tanrısal kitaplara karşı gelmiş olur.

Ebul-Fezail Gülpayengi, Faraid Kitabında buyuruyor: “Şaşırtıcı değil ki, İslâm Ümmeti son Nebi kelimesiyle imtihan olsun ve eski ümmetlere katılsın...”

“Hiçbir ümmet vaktinden önce yok olmadığı gibi vaktinden de geri kalmaz.”

Hicr Sâresi, âyet 5

“Her hangi bir hükmün geçerliğini kaldırır veya unutturursak, onun yerine daha iyisini veya onun benzerini (tekrar meydana) getiririz. Bilmezsiniz Allah'ın gücü her şeye kadirdir.”

Bakara Sûresi, âyet 106

“... Bu kitabı, insanları, Rablarının emriyle karanlıklardan aydınlığa çıkarıp her şeyden üstün ve her türlü övgü sahibi olan (Allah'ın) yoluna götürmen için sana indirdik.”

İbrahim Sûresi, âyet 1

Kur'an-ı Kerim tarafsız ve insaf gözü ile okunacak olursa, bütün ayetlerin üçte birinin gelecek Zuhur hakkında aydınlatıcı ayetler olduğu görülecektir.

“... Ezeli şafağın söktüğü, ‘Allah'ın göklerin ve yerin nuru’¹ âyetinin parıltısı, âlemi aydınlattığı, ‘Allah kendi nurunu tamamlamayı diler’² sözüne göre ismet otağının kurulduğu ve ‘Her şeyin melekûtu O'nun avcunda’ fetvasınca O'nun kudret eli bütün yer yüzünde oturanlara doğru uzandığı böyle bir sırada, kalkıp himmet kuşağını sıkı kuşanmalı, ve belki böyle yapmakla, Allah'ın inayet ve keremi ile o mukaddes ‘Biz gerçekten Allah'tanız’ şehrine varır ve o yüce ‘biz O'na döneriz’ meskenlerinde yer tutarız. İnşallah gönül gözünü bu fani dünyanın ilgilerinden arıtmış olarak bitmez tükenmez irfan mertebelerini aşar ve Hakkı varlığını ispat için delil ve ispat aramağa ihtiyaç görmeyecek kadar, aşikâr görürsünüz.

Ey arayıcı dost! Eğer Ruhun ruhani havasında uçuyor isen, Hakkı her şeyin üstünde aşikâr görürsün, o kadar aşikâr ki, Ondan başkasını bulamazsın. ‘Allah var idi ve Onunla birlikte hiçbir şey yok idi.’ Bu makam, her hangi bir delil ile tanıtlanmış veya her hangi bir bürhan ile kanıtlanmış olmaktan münezzehtir. Eğer Hakikatin kutsal fezasında dolaşan bir kimse isen, göreceksin ki, her şey O'nun tanınmasıyla tanınır, O ise ancak kendi kendisiyle tanınabilir. Ve eğer delil diyarında oturan bir kimse isen, bizzat, kendisinin buyurduğu: *‘Bizim sana kitabı indirmiş olmamız onlar için kifayet etmez mi?’³* sözü ile iktifa eyle. Bu

¹ Kur'an-ı Kerim Nur Sûresi, ayet 35

² Kur'an-ı Kerim Tevbe Sûresi, ayet 33

³ Kur'an-ı Kerim Ankebut Sûresi, ayet 51

OCAKBAŞI SOHBETİ

O'nun kendisinin tayin buyurduğu bir hüccet olup O'ndan daha büyüğü yoktur ve olmayacaktır. 'O'nun delili âyetlerdir. Ve Onun varlığı ispatıdır.'

"İkan Kitabı,"s.53-54

"...Kıyamet günü onun önüne bir kitap koyacağız. Onu büsbütün açılmış olarak bulacaktır."

"Kitabını oku! Bu gün kendi nefsin, senin hesabını görmeye yeter." Denilecektir."

"Hidâyeti kabul edenin hidâyete ermiş olması, onun kendi yararınadır. Sapıtan kimsenin sapıtması da yine kendisinin aleyhine olacak. Doğrusu yük taşıyan bir kimse başkasının yükünü taşıyamayacak. Biz Peygamber göndermeden önce ona asla azap göndermeyiz."

İsrâ Sûresi, âyet 13-14-15

A'raf Sûresindeki bu âyetler bir amaç için nazil oldu:

"Her ümmetin bir eceli (sonu) var. Onun eceli gelince, ne bir saat gecikebilir, ne de bir saat ileri gidebilir."

"Ey Ademoğulları! Aranızdan size âyetlerimizi okuyup anlatacak peygamberler gelince, sakınanlar, kendini ıslah edenlerin ne bir korkusu ne de bir kaygısı olacaktır."

"Âyetlerimizi yalanlayıp, kibirlenip onlardan (gelen elçilerden) yüz çevirenlerse, cehennemlikler..."

A'raf Sûresi, âyet 34-35-36

"İnsanlar sana her şeyin sonunu getiren saat hakkında sorarlar. Sen (onlara), 'O'nu yalnız Allah bilir. Siz ne bileceksiniz? Belki de bu saat yakındır' de."

Ahzâp Sûresi, âyet 63

"Evvelden beri meydana gelen Tanrı usulü budur ve Tanrı'nın usulünde değişiklik yoktur."

Fetih Sûresi, âyet 23

"O gün bütün insanlar, âlemlerin Rabbi'nin vereceği kararı dinlemek için ayağa kalkacaklar."

Mutaffifin Sûresi, âyet 6

"...Manasını anlayamadığı birkaç kelime yüzünden Tanrı hidayeti kapılarının ilelebet insanlara kapalı kalacağına aklı başında bir kimse nasıl hükmedebilir? Bu Rahmanî Neyyirler, bu Nuranî Güneşler için nasıl olurda bir başlangıç veya son tasavvur edebilir? Hangi coşkun sel O'nun her şeyi basan inayet seli ile yarılabilir? Hangi nimet O'nun büyük rahmeti ile boy ölçüşebilir? Hiç şüphe yok ki, O'nun rahmet ve inayeti bir an kesilecek olsa cihan büsbütün yok olur. Bunun için, Tanrı'nın rahmet kapıları başı bulunmayan bir başlangıçtan beri açık bütün yaratıklara açık bulunageldiği gibi hakikat bulutları da sonu bulunmayan bir sona kadar beşeri kabiliyet, şeniyet ve şahsiyet toprağı üzerine kendi feyiz ve bereketinin yağmurunu yağdıracaktır. Budur Tanrı'nın ezelden ebede dek usulü."

"Bahau'llah'ın Sesi",s.37,b.27

"Söyle: Bu, Tanrı elinin tutmakta olduğu şaşmaz terazidir. Yerde gökte olan herkes bu terazi ile tartılıp mukadderatı ona göre tayin edilir. Ancak iman ehli bu hakikati anlayabilir. Söyle: Fakirler onunla zenginleşir, bilginler onunla aydınlanır, arayıcılar onunla Tanrı huzuruna yükselir. Sakın onu aranızda anlaşmazlık nedeni yapmayınız. Her şeye gücü yeten ve seven Rabbimizin emrinde dağlar gibi sabit ve metin olunuz."

"Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi",s.26

SORU:Beklenen Zuhur Kıyamet Gününde olacak ve Kıyametinde alâmetleri vardır, örneğin: Güneş dürüleceği zaman, yıldızlar söneceği zaman veya gökyüzü yarılacağı zaman gibi şeyler nasıl gerçekleşecektir?

Cevap:

"Güneş dürüleceği zaman. Yıldızların ışığı söneceği zaman. Nehirlerin suları birbirine karışacağı zaman. Çeşitli insanlar bir araya getirileceği zaman..."

Tekvir Sûresi, âyet 1-2-6-7

"Gökyüzü yarılacağı zaman. Yıldızlar döküleceği zaman. O zarlar sökülüp sağa sola dağılacağı zaman..."

İnfitar Sûresi, âyet 1-2-5

OCAKBAŞI SOHBETİ

“Nebi’lerin Hâtemi ve Tanrı seçkinlerinin Efendisi Furkan’da yükselen dinî, semaya benzetmiştir. Bu benzetmenin sebebi, onun yüksekliği, yüceliği, büyüklüğü ve bütün dinleri içine almış olmasındandır. Dış gökte başlıca iki aydınlatıcı, yâni güneş ve ay denilen iki nurlu cisim bulunduğu gibi din semasında da oruç ve namaz iki aydınlatıcı olarak taktir buyrulmuştur. İslâm semadır, oruç onun güneşi ve namaz onun ay’ıdır.

Hülâsa, Tanrı Mazharları’nın sembolik sözlerindeki maksat budur. Şimdi, yukarıdan beri anlatılan şeyler hakkında (Güneş) ve (Ay) tâbirlerinin kullanıldığı âyet ve hâdislerle sabit olmuştur...

Herkesçe bilinen gerçektir ki, önceki zuhurun semasını süsleyen bilgi, ahkâm, emir ve nehiy güneşi, bütün bir devre süresince, insanları aydınlatıp doğru yolda yürüten buyrukların ve öğretilerin (Güneş) ve (Ay) 1, sonraki zuhurda kararır, yâni hükümsüz ve tesirsiz kalır. Bakınız, eğer İncil Ümmeti güneş ve ay tabirlerinden muradın ne olduğunu bilseler veya itiraz ve inat çıkmazına sapmaksızın Tanrı bilgisinin Mazharından sorsalardı, bu kelimelerdeki maksadı şüphesiz anlarlar ve şimdi olduğu gibi arzu ve ihtiras karanlığı içerisine gömülmezlerdi. Evet onlar bilgiyi bilginin kaynağından almamış olduklarından küfür ve delâletin korkunç vâdisinde helâk olmuşlardı. Ve hâlâ da, bütün belirtilerin görünmüş olduğundan, va’dolunan güneşin doğduğundan, evvelki bilgi ve ahkâm güneşi ile ayının kararıp batmış olduğundan, haberleri bile yok!

Şimdi ilm-el-yakîn¹ gözü ve ayn-el-yakîn² kanatları ile hakk-el-yakîn³ köprüsüne ayak bas...

Saat ve kıyâmet belirtilerinden olan “gök yarılması” tabirinin manasına da bu açık, sağlam, kesin ve çift anlamlı olmayan izahatın ışığı altında anlamağa çalışınız. Buyruluyor:

‘Gök yarılınca’

Buradaki “Gök” tâbirinden maksat, din semasıdır. Din seması her zuhurda yükselir ve ondan sonraki zuhurda yarılar, yani bâtil ve hükümsüz olur. Tanrı’ya yemin olsun, bu semanın yarılması şu görünür semanın yarılmasından daha büyük bir olaydır.

Bir düşününüz: İşte bir din ki, yıllarca müddet dimdik durmuş, büyük bir topluluk onun gölgesinde büyüüp gelişmiş, koca bir ümmet uzun müddet onun parlak ahkâmı ile yetişmiş; atalarından ve babalarından yalnız ve ancak onun ismi işitilmiş; şöyle ki gözler ancak onun emrinin nüfuzunu göregelmiş, kulaklar ancak ve ancak onun hükümlerini duyardır. Derken bir kimse çıkıyor, bütün bunları Tanrı kuvvet ve kudreti ile birbirinden ayırıp parçalıyor ve hattâ cümlesini reddedip tatbik ve icra mevkiinden kaldırıyor. Şimdi düşününüz; bu mu daha büyüktür, yoksa bu mahlûkların (gök yarılması) tâbirinden anladıkları olay mı?

(*Arzın değişmesi*) tâbirini de aynı veçhile anlamağa çalış. Bil ki, O Gökteki rahmet bulutu her hangi bir kalbin üzerine lâtif bir yağmur sağanağını yağdırırsa, o kalp, marifet ve hikmet arzına çevrilir. Bu gibilerin gönül bahçelerinde ne birlik reyhanları bitmez! Bu gibilerin nurlu sinelerinde yetişmiş nice hakiki bilgi gelincikleri görürsün. Eğer bu gibilerin kalpleri değişmemiş olsaydı, ders almamış, öğretmen yüzü görmemiş, hiçbir mektebe ayak basmamış kimseler nasıl olur da en akıllıları bile şaşkırtan sözler söyleyebilir ve en bilginleri bile hayrete düşüren bilgi eserleri gösterirlerdi? Sanki onlar ebedi bilgi toprağı ile yapılmış, Tanrısal hikmet suyu ile yoğrulmuştur. Bunun için *‘İlim öyle bir nurdur ki, Tanrı onu dilediğinin kalbine atar’* denilmiştir. Esasen makbul olan ilim de budur; yoksa perdelenmiş ve kararmış bir takım fikirlerin mahsulü olan sınırlı ilim, ilim değildir. Böyle sınırlı bir ilmin sahipleri onu bazen birbirinden çalıp başkalarına karşı onunla övünürler...

“Arzın başka bir arza tebdil olduğu günde”⁴

Zuhurun sırları üzerinde derin düşünürseniz, şu maddi arzın bile, varlık sultanının cömert meltemleri ile, bu gün değişmiş olduğunu görürsünüz.

Şu âyetin mânasını da anlamaya çalışınız:

¹ Yakinen bilme

² Görerek bilme

³ Hakkıyla bilip anlama

⁴ Kur’an-ı Kerim, İbrahim Sûresi 48

OCAKBAŞI SOHBETİ

“Kıyamet gününde arz tamamen onun avcunun içindedir; gökler dahi onun kudretli sağ elinde bükülmüş bir tomar gibidir. O, müşriklerin ortak koştuqları şeylerden çok, hem de çok yüksektir.”¹

Şimdi bir parça insaf gerek. Eğer maksat bu insanların anladığı gibi olsa bunda ne gibi özellik veya fayda vardır? Bundan başka, insan gözünün görebildiği hiçbir el bu işleri başaramaz, başaramadığı gibi böyle bir elin de Tanrı zâtına ait bir el olmasına imkân yoktur. Böyle bir şeyin olacağına ihtimal vermek bile mahza küfür ve düpedüz iftiradır. Eğer kıyamet Gününde bu işleri yapmağa Tanrı Mazharları'nın memur olacağı söylenirse bu da hakikatten çok uzak ve faydasızdır. Hayır, işin doğrusunu istersen, 'Arz' dan maksat ilim ve marifet arzı ve 'Gökler' den maksat din gökleridir. Bakınız, bundan önce yayılan ilim ve marifet arzı; şimdi nasıl toplanıp kudret ve iktidar avcunun içine girmiş; kalplerde nasıl taze ve nadide bir arz yayılmış; nasıl yeni yeni imrendirici reyhanlar ve çiçekler ve göz görmedik güzel ağaçlar aydın gönüllerde bitmiştir.

Onun gibi de, bakınız, bundan önceki yükselen dinlerin gökleri, O'nun kudretli sağ eliyle nasıl tomar gibi dürülmüş; Beyan göğü Tanrı'nın emriyle nasıl yükselmiş ve bu yeni emirlerin güneşi, ay'ı ve yıldızları ile nasıldan süslenmiştir. Tanrı sözlerindeki sırları örtüsüz perdesiz, işte böyle açıkladı. Ta ki, mâna sabahının aydınlığına kavuşup kuruntu, sanı, korku ve tereddüt lâmbalarını tevekkül ve feragat kuvveti ile söndürerek gönül hücrelerinde yeni bir ilim ve sağlam bilgi kandilini yakasın.

Emir kaynaklarından sızan bütün bu sembolik sözlerden ve çapraşık çeşitli mânâlara gelen sözlerden maksat, insanları imtihandır. Buna yukarıda da işaret etmiştik. Böyle bir imtihan neticesinde iyi ve aydın kalplerin toprağı, süreksiz çorak kalplerden ayırt edilir. Bu, Tanrı'nın öteden beri insanlar arasında bir sünnetidir. Bunun böyle olduğuna mukaddes kitaplar da tanıklık eder.”

“İkan Kitabı”, s.27-32

“Cidden söylüyorum: Bu gün, Mev'udun Yüzünün görülüp Sesinin işitilebileceği gündür. Allah'ın nidası yükseldi; cemalinin nuru parladı. Boş sözler gönül safhasından silinmeli ve herkes açık bir yürekle ve arı bir düşünce ile onun zuhurunun âlâmetlerine, Risaletin delillerine ve Celâlinin işaretlerine bakmalıdır.

“Bahaullah'ın Sesi”, s.9,b.7

“Tanrı'nın gerçekliğine yemin olsun! Bu, günler Peygamber ve Nebi'ler zümresinin, mübarek Harem bekçilerinin, Semavi Otağ sakinlerinin ve celâl çadırında oturanların imtihana çekilip sırandıkları günlerdir. Bu böyle olunca, Tanrı'ya ortak koşanların çekileceği imtihan ne yaman olsa gerek.”

“Bahaullah'ın Sesi”, s.9,b.8

“İyice dinle, günün birinde bir çağırıcı yakın bir yerden seslenecek.

O gün onlar, gerçekleşecek olan bir azap sesini duyacaklar. İşte o, diriltilecek çıkma günü olacak.”

Kâf Sûresi, âyet 41-42

Mevlâna'nın şiirinde: “Hz.Muhammed'in Zuhuruyla 100 defa kıyamet göründü” diyor.

“Ey milletler! Sizin için bir miadımız var. Muayyen saat gelir ve siz Tanrı'ya dönmezseniz, O sizi şiddetle yakalar, her taraftan üzerinize belâlar yağdırır. O zaman Rabbiniz sizi ne yaman bir ceza ile cezalandırır!”

“Bahaullah'ın Sesi”, s.109,b.108

“Her ümmete mutlaka bir Peygamber gelir. Peygamberleri onlara gelince, aralarında adaletle hüküm verilir. Onlara asla zulmedilmez.”

“Eğer doğruyu söylüyorsanız, söyleyin bakalım bu vaad ne zaman gerçekleşecek? derler.”

“Sen onlara, 'Allah'ın dilediği bir şeyden başka, ben kendime ne bir zarar verebilirim, ne de yarar sağlayabilirim' de. Ama her ümmetin belirli bir süresi vardır. İşte o süre dolduğu zaman, ne bir an geri kalıp ne de ileri geçip ondan.”

Yûnus Sûresi, âyet 47-48-49

“O gün en mükemmel ruh ve öteki melekler sıralar halinde duracaklar. Rahman olan (Allah'ın) izni olmadan konuşamayacaklar. Konuşmaları ancak doğruyu söyleyecekler.”

“O gün mutlaka gelecektir. Dileyen, Rabbinin katında kendine bir yer tutabilir.

Nebe Sûresi, âyet 38-39

¹ Kur'an-ı Kerim, Zümer Sûresi 67

OCAKBAŞI SOHBETİ

“Kıyamet mutlaka gelecektir. Herkese onun yaptıklarına göre karşılık verilmesi için nerede ise onu meydana çıkaracağız.”

“Sakın kıyamet gününe inanmayan ve kendi arzularını peşinde koşan kimse seni kıyamete inanmaktan alıkoymasın...”

Tâhâ Sûresi, âyet 15-16

“Size vâ’ dolunan şey ne kadarda akıldan uzaktır, inanılacak bir şey değil.”

“Hiçbir ümmet süresini ne aşabilir, ne de ondan geri kalıp kaçabilir.”

Mü’minûn Sûresi, âyet 36-43

SORU:Kıyamet günü sûr üflenince, ölümler kabirlerinden diri olarak nasıl çıkıverecekler?

Cevap: “Bir çağırıcının yakın bir yerden çağıracağı güne kulak ver. O gün çığılığı gerçekten duyarlar; işte o kabirden çıkış günüdür.”

Kâf Sûresi, âyet 41-42

“Göğün ve yerin O’nun buyruğu ile ayakta durması O’nun varlığının belgelerindedir. Sonra sizi kabirlerinizden bir çağırmaya görsün, hemen çıkıverirsiniz.”

Rûm Sûresi, âyet 20-21

“Sûra üflendi; işte o gün, geleceği tehdit ile bildirilmiş gündür. O günde herkes hesap vermeğe çağırılır ve her birinin yanında bir dürtücü ve tanık vardır.¹

...Bu ne körlük ve anlayışsızlık! Muhammed vasıtasıyla çalındığı bu kadar açık açık bildirilen (sûr) u idrak etmiyorlar, bu boru ile üflenmiş Tanrı Ruhundan kendilerini mahrum ediyorlar, ve O’nun kullarından biri bulunan İsrâfil’in boru çalmasını bekliyorlar; halbuki İsrâfil’in ve benzerlerinin varlığı o Hazretin ağzından çıkan bir söz ile tahakkuk eylemiştir...

Hayır, (sûr) dan maksat, bütün kâinata üflenmiş Muhammed sûr’undan; (kıyamet) ise, O Hazretin Tanrı Emrine kıyamıdır. O, ceset kabirlerinde ölü yatan bütün gafillere yeni bir iman kaftanı giydirmiş, onlara taze ve güzel bir hayat bahşetmiştir. Tanrı birliği Cemalî (bâs), (haşr), (cennet), (cehennem) ve (kıyamet) tâbirlerindeki sırlarından birini ifşa etmek isteyince, vahiy Cebraili şu âyeti getirdi:

‘Sana başlarını sallayıp (Ne vakit?) derler. (olabilir ki yakında) cevabını ver.’²

Dikkatle düşünülecek olunursa, bu bir tek âyetin tazammun ettiği işaret insanlar için kâfidir.

Ne gariptir ki, o kavim Hak yollarından ne kadar uzak kalmış bulunuyordu!

Kıyamet, o Hazretin kıyamı ile kopmuş ve O’nun işaretleri ve ışıkları âlemi kuşatmış olduğu halde, yine de bu kavim kendilerinde Onunla alay etmek cüretini bulmuş ve zaman ulemasının kendi bâtil hayalleri ile yonttukları putlara sarılarak Rabbani İnyet Güneşinden ve Sübhanî Rahmet Yağmurlarından gafil kalmışlardır. Evet, pislik böceği kudsiyet kokusu alamaz ve yarasa, âlemi aydınlatan gün ışığına dayanamaz.

Böyle şeyler her devirde Hak Mazharları’nın zuhuru sırasında vukua gelmiştir. İsa bir yerde: ‘yeniden doğmalısınız’³

Ve başka bir yerde: ‘Bir kimse sudan ve ruhtan doğmadıkça Allah’ın melekûtuna giremez; bedenden doğan bedendir, ruhtan doğan ruhtur.’⁴

Buyuruyor. Yani Tanrı marifeti suyundan ve İsa’nın mukaddes ruhundan pay alıp dirilmeyen kimse, Rabbın Melekûtuna girmeğe müsait değildir; Çünkü cesetten görünen ve doğan her şey cesettir ve ruhtan, İsa’nın nefesinden doğan ise ruhtur. Bir sözle her bir zuhurda kutsal Mazharın ruh ve nefesi ile doğup dirilenler hakkında hayat, yeniden canlanma, Tanrı sevgisi cennetine girme hükmü cari olur; bu gibilerin dışında kalanlar hakkında ise ölüm, gaflet, küfür ve Tanrı gazabı cehennemine girme hükmü cari olur. Bütün kutsal kitapları, levihleri ve sahifeleri karıştırınız, göreceksiniz ki, Tanrı marifeti şarabını içmemiş ve vaktin

¹ Kur’an-ı Kerim Kâf Sûresi, âyet 20-21

² Kur’an-ı Kerim İsrâ Sûresi Ayet 51

³ Yuhanna İncil III. 7

⁴ Yuhanna İncil III. 5-6

OCAKBAŞI SOHBETİ

Ruhulkudsünden feyiz almamış kimseler için ölü, cehennemlik, kör, kalpsiz ve kulaksız denmiştir... ‘kalpleri var fakat anlamazlar.’¹

İncil’in bir başka yerinde anlatıldığına göre, bir gün havarilerden biri İsa’ya gelerek babasının öldüğünü haber verdi ve gidip onu gömmek müsaadesini istedi. O feragat sözü: *Bırak ölüler kendi ölülerini gömsünler*² cevabını verdi.

Ve yine anlatıldığına göre, bir gün Emir Hazretlerinin³ yanına iki Kûfe’li geldi. Birisi kendi evini satmak öbürü de almak istiyordu. Bu satış muamelesinin Emir huzurunda ve O’nun malûmatı altında yapılıp mukavelesinin imzasını uygun görmüşlerdi. Tanrı emrinin o mazharı kâtibine dönerek: (Yaz, dedi, ölünün biri bir başka ölüden bir ev satın aldı. Bu evin dört sınırı var. Biri mezara, ikincisi lâhte, üçüncüsü Sırat köprüsüne, dördüncüsü ise cennete veya cehenneme uzanır). Şimdi eğer bu iki kişi Hz.Ali’nin diriltici sûru ile dirilerek O’nun sevgisi sayesinde gaflet mezarından kalkmış olsalardı, haklarında böyle ölü hükmü verilmezdi.

Hiçbir asır ve devirde nebilerin ve velilerin (hayat), (haşr) ve (kıyamet) tâbirlerinden kastettikleri mânalar, bu sembolik kelimelerin delâlet ettiği ruhanî manâlardan başka bir şey olmamıştır. Hazretin şu yukarıdaki sözleri üzerinde bir parça düşünülecek olunursa (lâhid), (mezar), (sırat), (cennet) ve (cehennem) tâbirlerinden nelerin kastedildiği gün gibi görülür. Ne çare ki, halk nefis lâhdine bürünmüş ve ihtiras mezarına gömülmüştür. Hâsılı, Tanrı marifeti pınarından bir yudum içecek olursanız, gerçek hayatın cisim hayatı olmayıp ruh hayatı olduğunu anlarsınız; çünkü, cisim hayatında bütün insanlar ve hayvanlar müşterektirler; öbür hayat ise iman denizinden içip İkan meyvesinden tatmış olan aydın fikirlilere mahsustur. Bu hayat ölüm nedir bilmez, fanilik bu bâkiliği kovalamaz. ‘Mümin her iki dünyada diridir’ Eğer hayattan maksat, şu bildiğimiz dünya hayatı ise, ölüm er geç gelir, onu kavrar...

*‘Ölü iken dirilttiğimiz ve halk arasında aydınlık içerisinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimseyi, karanlıklarda kalıp ondan harice çıkmayan kimse ile bir tutmak olur mu?’*⁴

Bu âyet Hamza’nın iman kaftanı giyip Ebucehil’in küfür ve karşı koymada direnmiş olduğu bir sırada irade semasından inmişti. Görüyorsunuz ki, ulular ulusu Üluhiyet kaynağı ve büyükler büyüğü Tanrılık çeşmesi tarafından Hamza⁵ hakkında ölümden sonra hayat hükmü verilirken, Ebucehil hakkında tam aksi hüküm verilmiştir. Bu, müşriklerin kalblerinde küfür ateşinin alevlenmesi ve karşı koyma fırtınasının kopmasına bir işaret teşkil etmiştir. (Hamza ne zaman öldü de şimdi dirildi? Böyle bir hayat ona hangi saatte bahşolundu?) diye bağıryorlardı. O’nlara bu ulvi sözlerdeki mânayı idrak etmediklerinden ve ehlinden de sorup bir parçacık olsun bu hususta aydınlanmadıklarından dünyada bu türlü fesatlar meydana çıkmıştır.”

“İkan Kitabı”, s.67-70

Birinin oğlu Hz.Muhammed’e iman getirince şu âyet nazil oldu:

“...Ölüden diriye çıkarır. Diriden ölüyü çıkaran da O’dur...”

En’am Sûresi, âyet 95

“...O’nun istediği olacak, O’nun sözleri mutlaka yerine gelir. Sûr’a üfleneceği gün hükümdarlık yalnız O’nun olacak...”

En’am Sûresi, âyet 73

İman getirmeyene Hz.Muhammed şöyle buyuruyor:

“Onların hepsi ölüdürler, diri değildirler. (Tekrar) ne zaman kaldırılacaklarını da bilmezler.

Nahl Sûresi, âyet 21

“O, diriye ölüden, ölüyü diriden çıkarır...”

Rûm Sûresi, âyet 19

¹ Kur’an-ı Kerim, Arâf Sûresi 179

² Luka İncil IX,60

³ Hz.Ali

⁴ Kur’an-ı Kerim, En’am Sûresi 122

⁵ Hz. Muhammed’in amcası

OCAKBAŞI SOHBETİ

“Söyle: Gönül toprağınızdan, hikmet ve anlayış fidanları bitsin diye arşımızdan Rabbanî Beyan ırmakları akıttık. Teşekkür etmez misiniz? Mevlâlarına tapmaktan utanç duyanlar atılmışlar olacaktır. Âyetlerimiz onlara okununca böbürlenirler ve bu halleriyle Allah’ın Şeriatı hilâfına hareket etmiş olduklarını bilmezler. O’nu inkâr etmek cüretini gösterenler ise kapkara bir bulutun gölgesinde yer alacaklardır. Onlar kendi hava ve hevesleriyle meşgul iken ‘saat’ ansızın onlara hülûl etmiştir. Onlar perçemlerinden yakalanmış olduklarının farkında değiller.

Mutlaka gelmesi gerek olan şey gelmiştir! Bakınız, ondan nasıl kaçıyorlar! Sakınılmaz olan şey vukua gelmiştir! Bakınız, onu nasıl arkalarına atmışlar! Bu gün, her bir kimsenin kendi kendisinden kaçacağı gündür! Nerede kaldı ki, akrabalarından. Sizde görür göz olsaydı, bu manzarayı görürdünüz. Söyle: Tanrı’ya yemin olsun! Sûr üflendi ve işte bütün insanlar karşımızda bayılıp düştü! Münadi nida etti ve davetçi sesini yükselterek ‘Padişahlık güçlüler güçlüsü ve düşkünlerin yardımcısı olan kayyum Allah’ındır!’ Diye bağırdı.

Bu gün, bütün gözlerin dehşet içerisinde bakakaldığı gündür; bu gün her şeyi bilen hikmetli Rabbinin kurtarmak istedikleri müstesna olmak üzere, bütün yeryüzü sakinlerinin yürek çarpıntısına uğradığı gündür. Merhamet Tanrı’sının ak kalmasını hoş gördüğü yüzler müstesna olmak üzere, hep yüzler bu gün karardı. Mecid ve Hamid olan Tanrı’nın yüzünü görmekten alenen imtina gösteren kimselerin gözleri sarhoş gözlerdir.

Söyle: Kur’an’ı okumadınız mı? Okuyunuz ki, hakikati bulasınız. Bu kitap hakikaten doğru yoldur. Bu yol, Allah’ın hep yerde ve göklerde bulunanlara doğru yoludur. Kur’an’a itina göstermiş iseniz, Beyan sizden uzak sayılmaz. Bakınız, işte o gözlerinizin önünde; açınız, âyetlerini okuyunuz. Okursanız belki Tanrı Elçilerini ağlatıp inletecek işleri işlemekten geri durursunuz.

Mezarlarınızdan dışarı fırlayınız. Daha ne zamana kadar uyuyacaksınız? İkinci sûr çalındı. Neye bakıyorsunuz? Bu, Rahmân olan Rabbinizdir. Bakınız, O’nun âyetlerini nasıl da inkâr ediyorsunuz.! Yer büyük bir sallanışla sallandı ve yüklerini attı...”

“Bahau’llah’ın Sesi”, s.25-26, b.18

“...Bütün yeryüzü kıyamet günü O’nun avcundadır; gökler O’nun kudretiyle dürülmüş olacaktır...”

Sûr’a üflenince, Allah’ın dilediği bir yana, göklerde olanlar hepsi baygınlık geçirecekler. Sonra sûr’a bir daha üflenince hemen ayağa kalkıp bakıyorlar...

Yeryüzü Rabbin nuruyla aydınlanacaktır, Kitap açılır, Peygamberler ve şahitler getirilir ve sonra bütün insanlar arasında adaletle hüküm verilecektir.”

Zümer Sûresi, âyet 67-68-69

“Vakta ki, ciddi araştırma, devamlı çaba, zevk, şevk, aşk, coşkunluk, incizap ve muhabbetin lâmbası gönülde yanar ve sevgi nesimi Ahadiyet yönünden eser, işte o zaman şek ve şüphe karanlığı dağılır, ilim ve yakîn ışığı bütün varlığı sarar. O anda Manevî Müjdecî, ruhani müjdeyi yüklenmiş olarak, Tanrı şehrinde nurani gerçek sabah gibi çıkagelip görünür, kalbi ve nefsi ve ruhu marifet sûru ile gaflet uykusundan uyandırır. Ruhulkudüs’ün yardımları yeni bir hayat bağışlar, öyle ki, o artık kendini yeni bir göz, yeni bir kulak ve taze bir yürek ve ruh sahibi görür. Bu durumda, kâinatın açık belirtilerini görüp, ruhun gizli sırlarına nüfuz eyler. Yeni bir İlahî göz ile çevresine bakınca, her bir zerrede kendisini ayn-el-yakîn, hakk-el-yakîn ve nur-ul-yakîn mertebelerine götüren bir kapının açılmış olduğunu müşahade eyler. O, bu haliyle, bütün şeylerde Tanrı tecellisinin sırlarını ve Samedanî zuhurunun eserlerini keşfeder.”

“İkan Kitabı”, s.109

“Bu mikat günü belli zamanında (mutlaka gelecektir).”

“Sûr’a üfleneceği gün hepiniz bölük bölük olarak geleceksiniz.”

“Gökyüzü yarılacak, hatta kapılar haline gelecek.”

Nebe Sûresi, âyet 17-18-19

“...O, ölüleri diriltir ve O her şeye kâdirdir.”

“Her şeyin belli bir zamanı vardır. O zaman gelince, Allah mezarlarında olanı mutlaka kaldıracaktır.”

Hacc Sûresi, âyet 6-7

“Büyük haber hakkı için! Rahmân açık bir saltanatla geldi. Terazi kuruldu! Yeryüzündekiler bir araya toplandı! Sûr çalındı, ve çalınmasıyla beraber, gözler dehşet içerisinde yuvalarından fırladı! Tanrı âyetlerinin nefesiyle dirilip ellerini Tanrı’dan başka her şeyden çekenler müstesna olmak üzere bütün yerde gökte bulunanların yürekleri hopladı.

OCAKBAŞI SOHBETİ

...Evham ayı yarıldı, gök, el ile tutulur derecede koyu bir duman çıkardı. Halkı, her şeye muktedir ve kahhar olan Rabbin korkusuyla yere devrilmiş görüyoruz. Münadi nida etti...

Söyle: Gökler dürüldü, yer O'nun avcunun içine alındı, fesat işleyenler perçemlerinden yakalandı: Hâlâ da anlamıyorlar, fakat kokmuş olduklarının farkında bile değiller..."

"Sen (onlara), "Yalnız Allah sizi diriltir. Sonra o sizi öldürür. Sonra da hepinizi kıyamet gününe kadar da toplamaya devam edecek. Bunda hiçbir şüphe yoktur..."

"Göklerin ve yerin saltanatı yalnız Allah'ındır. Va'dolunan saat geleceği zaman yalancılar büyük bir ziyana uğrayacaklar."

"O gün, ...Her ümmet kendi Kitabıyla çağırılacak. O gün hepinize, yaptıklarınıza göre karşılık verilecek"

Tâhâ Sûresi âyet 25-26-27

Bu gün, bu İlâhi zuhurun müminleri, Yahudi, Hıristiyan, Müslüman ve diğer dinlerin saliklerinden iken, kendi kitaplarındaki delillere dayanarak Hz. Bahau'llah'a beklenen Zuhur ve Bahai Dinine Allah'ın öğretileri olarak iman etmişlerdir.

SORU:Neden insanlar özellikle din adamları yeni gelen Elçiye karşı gelip inkâr ettiler?

Cevap:

(İnatçı) Kullara yazıklar olsun! Kendilerine her ne zaman bir Peygamber gelse, O'nu hor görüp alay ettiler."

Yâsin Sûresi, âyet 30

"Her ne zaman nefsanî arzularımıza uymayan şeylerle size bir Resul geldiyse, O'na kibir gösterdiniz; bir kısmına inanmayıp yalanladınız ve bir kısmını da öldürdünüz."

Bakara Sûresi, âyet 87

"Nitekim Muhammed kandili Ahmed'in gönül yuvasında yanınca halkın kıyamet, haşr, hayat ve memat hadiseleriyle karşı karşıya bulunduğu hükmü verildi. Bunun üzerine, O'na karşı muhalefet bayrakları kaldırıldı, istihza kapıları açıldı..."

"İkân Kitabı", s.66

"Kâfir olanları uyarman da, uyarmaman da birdir, onlar inanmazlar. Allah, onların kalplerini de, kulaklarını da damgalamıştır. Gözlerinin üzerinde bir perde vardır. Ve onlara büyük azap mukadderdir."

Bakara Sûresi, âyet 6-7

"De ki: Ey Kitap Ehli! Bizde Allah'a, bize indirilene inanmış olmaktan başka ne suç var ki, bizi yalanlayıp eziyet ediyorsunuz? Halbuki çoğunuz fasıklarsınız."¹

Bu âyet, maksadımızı nasıl açık açık ifade ediyor ve âyetin hüccetlik bakımından taşıdığı değeri ne güzel belirtiyor! Bu âyet, kâfirlerin Müslüman'lara eziyet eyleyip onları tekfirden buldukları bir sırada inmiştir. Kâfirler Muhammed'in eshabını Tanrı'ya küfredip yalancı bir sihirbaza inanmış olmakla suçluyorlardı, onlar, Müslümanlığın duruma hâkim olacak derecede kuvvetli bulunmadığı ilk sıralarda, Hz.Muhammed'in dostlarına nerde ve ne zaman rastlayacak olsalar, o Tanrı'ya yönelmişlere tahkir ve tazyik ediyor, kovalayıp taşıyorlardı..."

"İkân Kitabı", s.121

"Düşününüz: Halkın böyle davranmasındaki sebep ve saik ne idi? Zülcelâlin Cemalini yansıtan bu Tanrı Elçilerine niçin böyle muameleler yapılıyordu? Şurası muhakkaktır ki, o devirlerde halkın Haktan yön çevirmesine ve Hakka göz kapamasına sebep ne idi ise, şimdi de halkın gafletine sebep odur. Eğer Tanrı'nın hüccetleri tam ve mükemmel değil idi de, halk bu yüzden itiraza kalkıştı dersek, bu açık bir küfür olur. Çünkü, nasıl olur da, Tanrı halkı doğru yola kılavuzlamak için kendi kulları arasından birisini seçer de, O'na kâfi ve yeterli hüccet vermez ve sonra halkı O'na iman etmediler diye cezalandırır? Bu, bağışlayıcının feyzinden ve O'nun herkese açık rahmetinden uzaktır. Hayır, aksine, Varlık Sultanı'nın kerem ve inayeti mazharları vasıtasıyla, dünyayı ve onun sakinlerini saragelmıştır. O'nun feyzinin kesildiği hiçbir an yoktur. Hiçbir lâhza yoktur ki, rahmet yağmurları O'nun inayet bulutundan yağmamış olsun. Şu halde, halkın bu gibi çirkin davranışları kibir ve gurur vadisinde yürüyen, uzaklık çöllerinde gezip dolaşan, kendi sanı ve

¹ Kur'an-ı Kerim, Maide Sûresi 59

OCAKBAŞI SOHBETİ

kuruntularına uyan ve kendi din bilginlerinden işittiklerini gerçek sanan bir takım dar görüşlü kimselerin eseridir. Bu vasıflara haiz kimselerden beklenen davranış ancak Hakka arka çevirmek ve Hakikate göz kapamaktır. Görür göz sahibi olanlara malûmdur ki, insanlar Hakikat güneşi mazharının her bir zuhuru sırasında kendi gözlerini, kulaklarını ve kalplerini her gördüklerinden, işittiklerinden ve duyduklarından temizlemiş olsalardı, elbette Tanrı Cemalinden mahrum ve kudsiyet doğuşlarının vuslat harîminden mahrum kalmazlardı. Ne çare ki, bu gibiler kendi din ulularından işitip öğrendiklerini Tanrı hüccetini tartmakta terazisi diye kabul ettiklerinden ve Tanrı hüccetini kendi zayıf akıllarına uygun bulmadıklarından dünyada böyle tatsız işler vukua gelmektedir.”

“İkan Kitabı”, s.13-14”

Kur’an-ı Kerim’de din adamlarına Kitap Ehli diye hitap ediyor:

“Ey Ehli Kitap! Sizler göz göre göre Allah’ın âyetlerini neden inkâr ediyorsunuz?”

“Ey Kitap Ehli! Allah’ın âyetlerini niçin inkâr ediyorsunuz? Halbuki Allah bütün yaptıklarınızdan habersiz değil.”

“Ey Kitap Ehli! Sizler Hakka şahit olduğunuz halde niçin inananları Allah yolundan alıkoyuyor ve bu yolda eğrilik arıyorsunuz?...”

Ali-İmran Sûresi, âyet 70-98-99

“Geçmiş nesilleri göz önüne getiriniz. Her ne zaman Tanrı İnaneti Güneşi zuhur ufkundan görünüp dünyaya aydınlık getirmiş ise, asrın adamları O’nun aleyhine ayaklanmışlar, O’nu inkâr etmişlerdir. Halk önderleri sayılan kimseler kendilerine uyanları kışkırtarak Tanrı rahmeti mümessillerine yönelmekten menetmişlerdir.

Bakınız, asrın din ulularının verdikleri fetvalara dayanan halk, Tanrı dostu İbrahim’i ateşe atmışlar, Tanrı ile yüz yüze konuşan Musa’ya yalancı ve iftiracı demişlerdir. Tanrı Ruhu İsa’nın -bütün o yumuşak yürekliliğine ve mazlûmluğuna rağmen - nasıl muamelelere maruz kaldığını düşününüz. O varlık özünün, O Görünür ve Görünmez Mevlâsının karşılaştığı muhalefet o derece şiddetli idi ki, başını sokacak yer bulamıyordu... Peygamberlerin Mührü Muhammed’in başına gelenleri hatırlayınız. Tanrı birliğini ve kendi risaletinin doğruluğunu ileri sürmesi üzerine, Yahudi ve putperest din ulularının bu müstesna Allah Adamına etmedikleri eziyet kalmamıştır! Emrinin doğruluğuna yemin olsun! O Hazretin, Tanrı misakını (sözleşmesini) bozup bürhanını red ve âyetleriyle mücadele edenler elinden ve dilinden çektiği zulüm ve zahmetler kalemimi inletiyor, bütün yaratıkları büyük bir ağlayışla ağlatıyor. Hakikate yol bulasın diye geçmiş zamanların hadiselerini işte sana böyle hikâyeye ediyoruz.”

“Bahauallah’ın Sesi”, s.31-32, b.23

“Bir parça düşün. Her Zuhurda halkı Rahmanın Mazharına yanaştırmayan amil nedir? Onları Ondan yüz çevirip otoritesiyle mücadeleye zorlayan ne olabilir? Yüce yargıcın kaleminden sadır olan bu sözler üzerinde derin düşünülecek olursa, herkes, istisnasız, Tanrı buyruğu ile vukua gelen bu zuhurun doğruluğunu muhakkak kabul eder ve Tanrı’nın bizzat tanıklık ettiği şeye onlar da tanıklık eder. Bir takım boş kuruntu ve sanılardır ki, Tanrı Birliği Mazharlarının ve Ebedi İzzet Matlalarının günlerinde halk ile onlar arasında kara bulut gibi giregelmiştir; çünkü, o günlerde Ezeli Hakikat halkın arzu ve intizarına uygun olarak değil, Kendi isteğine uygun olarak zuhur eder; nasıl ki Kur’an’da buyrulmuştur. ‘Her ne zaman bit Tanrı Elçisi size canınızın istemediği bir şeyle geldiyse, böbürlendiniz, O’nu ya yalanladınız, ya da öldürdünüz.’

Bu Elçiler geçmiş devir ve asırlarda, insanların beklediği ve canlarının istediği şekilde görünmüş olsalardı, Onları red ve inkâr edecek kimse bulunmazdı. Bir çok kimseler gece gündüz Tanrı’yı anıp ibadet ve taatle vakit geçirdikleri halde, Tanrı bürhan ve âyetlerinin Matla ve Mazharlarını tanımak nimetinden uzak kalmışlardır. Mukaddes kitaplar buna tanıklık eder. Şüphesiz bu şeyleri işitmişsinizdir.”

“Bahauallah’ın Sesi “, s. 44, b.35

“...Sözün kısası, üç yüze yakın halde o zamanın ve sonranın uleması gerek mâna, gerek lafız bakımından Nebilerin Hatemi’ne ve Safilerin Sultanı’na itiraz ederek bu sözlerde bir çoğunun yanlış olduğunu iddia etmişler..., Kur’an, Sûre ve âyetlerine uydurma şeyler nazarıyla bakmışlardır. İşte bu sebepten halkın çoğu ulemaya uyararak doğru yoldan ayrılmışlar ve cehennemine aslına yönelmişlerdir. Böylece itirazda bulunan Yahudi ve Hıristiyan ulemasının adları kitaplarda yazılıdır...”

“Bahauallah’ın Levihleri”, s.196

OCAKBAŞI SOHBETİ

“Bu sebeptendir ki, her asırda ve devirde bu türlü itirazlar ve ihtilaflar insanlar arasından eksik olmamıştır. Halk daima (Niçin şu veya bu alâmet zuhura gelmedi) diye saçma itirazlarda buluna gelmişlerdir. İnsanlarda bu hastalık, Birlik Cevherinin ve İlâhi şahısların doğru veya yalancı olduğu noktasında, zamanın ulemasına uymuş olmaları yüzünden bulaşır. Bu suretle körü körüne kendilerine uyulan ulema ise kendi havalalarına uyarak bir takım hasis ve geçici menfaatler peşinden koşmakta buldukları için bu Ölmez Güneşleri kendi ilim ve idraklerine muhalif, gidiş ve görüşlerine aykırı görürlerdi. Bu kabîl yalancı âlimler, Tanrı sözlerine ve benlik harflerinin verdiği haberleri de kendi kısır anlayışlarına göre tefsir etmişlerdir. Bu yüzden hem kendilerini, hem halkı Tanrı'nın fazıl ve rahmet yağmurundan nasipsiz ve uzak tutmuşlardır...Onlar hiçbir zaman Tanrı imtihanlarından ak yüzle çıkmamışlar, Tanrı mihengine vurulunca ne kadar karışık olduklarını açığa çıkarmışlardır.”

“İkân Kitabı”, s.48-49

“Bu Emrin doğruluğunu ispat eyleyen delillerden biri de şudur: Her bir devirde ve asırda Görülmez Hüviyet kendi Mazharının şahsında görününce, dünya ve dünya işleriyle ilgilileri bulunmayan bazı adsız sansız kimseler Nübüvvet Güneşinin ışığı ile aydınlanmıştır, Hidayet Ay'ının nuru ile hidayet bulmuşlar, Tanrı Mülâkatı ile müşerref olmuşlardır. Bu yüzden ki, zamanın uleması ve servet sahipleri bu gibilerle alay ederlerdi; Nasıl ki, Tanrı, doğru yoldan sapmışların dilinden buyuruyor:

'O'nun kavminden küfreyleyenler: <Biz seni ancak bizim gibi bir insan görüyoruz ve sana uyanları da akıl ve fikirlerinden mahrum erazil takımından buluyoruz. Biz sizin bizden üstün bir tarafınızı görmüyoruz ve öyle sanıyoruz ki, siz yalancılarsınız.>'¹

Demek istiyorlardı ki: milletin bilginleri, zenginleri ve ünlüleri size inanmamışlardır. Bu ve buna benzer deliller ile gerçekten başka bir söz söylemeyen Muhammed'in bâtıllığını istidlâle kalkışıyorlardı.

Bu apaçık Zuhurda ve en büyük saltanatta ise ünlü âlimlerden, derin fazıllardan ve olgun fakihlerden büyük bir topluluk Tanrı vuslatı ve yakınlığı kadehinden içmişler, Tanrı'nın en büyük inayetine nail olmuşlar, dünyayı ve onda olan her şeyi Sevgilinin uğruna feda etmişlerdir.

Tereddütte kalmış ve tam bir kanaate gelmemiş olanların istikametine belki yardımcı olur diye bu seçkin kimselerden bâzılarının adlarını buraya dercediyoruz:

Molla Hüseyin ki, Zuhur Güneşi'nin doğuşuna mâkes olmuştur...

Aka Seyyid Yahya ki, asrının teki ve zamanın biriciği idi.

Molla Muhammed Ali-yi Zencanî,

Molla Ali Bastami,

Molla Said-i-Barfuruşî,

Nimetullah-i-Mazenderanî

Molla Yusuf-i-Erdebili,

Molla Mehdi-i-Huî,

Seyyid Hüseyin-i-Turşizi,

Molla Mehdi-i-Kendi ve kardeşi

Molla Bâkır,

Molla Abdu'l-Halîk-i-Yezdi,

Molla Aliy-i-Berekanî

Ve diğerleri ki, isimleri hep Tanrı'nın Mahfuz Levhinde yazılı ceman dört yüz kişi.

Bütün bunlar hidayet bulmuşlar, Zuhur Güneşi'nin doğruluğunu kabul ve itiraf eylemişlerdir...”

“İkân Kitabı”, s.123-125

¹ Kur'an-ı Kerim, Hûd Sûresi 27

OCAKBAŞI SOHBETİ

SORU: Bahai Dinini doğrulayan mucizeler nelerdir?

Cevap:

“Mukaddes Tanrı mazharları mucize kaynağı ve acibe menşe’idirler. Çetin ve olamaz sayılan her şey onlar için mümkün ve caizdir. Olağan dışı bir gücü bulunan bu kimselerden olağan dışı şeyler sadır olabilir. Onlar haiz oldukları tabiat üstü bir kudret vasıtasıyla tabiat âlemi üzerinde müessirdirler. Tanrı mazharlarının cümlesinden acayip şeyler sadır olmuştur. Fakat mukaddes kitaplarda bir takım hususî deyimler vardır. Tanrı mazharlarının katında mucize ve acibelerin ehemmiyeti yoktur; hatta bunların ağza alınmalarını bile istemezler; çünkü mucizeyi delillerin en büyüğü sayar isek, ancak hazırlar için delil ve kanıt olur, olmayanlar için değil. Meselâ hakikat arayıcı bir yabancı için Hz.Musa ve Hz.Mesih hakkında garip şeyler rivayet edilir ise, o yabancı araştırmacı inkâr edip: putlar hakkında da tevatür yoluyla, yani çok sayıda insanların şahadetiyle, bir takım garip şeyler rivayet edilmiş ve kitaplara geçmiştir...”

...Bakınız: Görünüşte diri olan kimseleri ölü sayıyor; çünkü hayat, ebedi hayattır ve varlık gerçek varlıktır. Bunun için mukaddes kitaplarda ölümlerin dirilmesinden söz edildiğini görür iseniz, maksat bu gibilerin ebedi hayata kavuşmuş olduklarıdır; körün gözü açıldığını okursanız, maksat gerçeği gören iç gözdür; sağırın işitir bir kulak sahibi olduğunu işitir iseniz, maksat bu gibilerin ruhani bir kulağa, melekûf bir duyuya kavuşmalarıdır. Bunun böyle olduğunu İncil’de Hz.Mesih’in şu sözü de teyit eder.

‘Bunlar Eş’yanın dediği gibidirler: gözleri var görmezler, kulakları var işitmezler, ve ben onlara şifa vereceğim.’

Maksadım, zuhur mazharlarının mucize göstermekten âciz olduklarını söylemek değildir. Zira onlar buna, muktedirler. Yalnız unutmayalım ki, onların nazarında iç göz, ruhanî kulak ve ebedi hayat makbul ve mühimdir. Şimdi mukaddes kitaplarda nerede bir kimsenin kör iken görür hale geldiği yazılmış ise, maksat iç gözü görmez olan bir kimsenin gerçeği gören bir iç göze sahip olduğu, bilmez iken bilir, gafil iken ayık, nâsufî iken melekûfî bir hale geldiğidir...”

“Bazı Sorulara Cevaplar” “Mufavezat-ı Abdul-Baha”, s.84-86

Mucize ne demek?

Mucize: Başkaların yapmasından aciz oldukları şeydir, her zaman ve herkes kendi kapasitesine göre anlamalı ve idrak etmelidir. Tanrı Emri devam ettikçe o mucize devam etmelidir. Bu şartlara göre Tanrı Elçilerinin iddialarına uygun ve tesirli olan Tanrısâl Şeriattır. Örneğin: Hz.Bahaullah ömrünün sonuna kadar İran ve Osmanlı devletlerinin tutuklusu ve sürgünü olduğu halde, Osmanlı hapishanesinden bütün dünyaya ve özellikle krallara İlahi Emrini duyurdu ve dünya barışının temel öğretilerini yazdı. O zaman kimse böyle bir şey mümkün olacak diye düşünmüyordu. Bu gün ise, bütün siyasi ve ruhani yetkililerin mevzu bahis konusu dünya barışıdır. Hz.Bahaullah’ın diğer prensipleri de dünyaya yayılmaktadır.

Bu Zuhurda 20.000 den fazla mümin bu Tanrısâl iddia üzerine ve İlahi zuhuru ispatlamak için kanlarıyla can verip şehit oldular. Bundan daha büyük mucize olabilir mi?

Tanrı Elçilerinin en büyük ve etkili mucizeleri sözleri ve yazılarıdır ki, her zaman ve herkesi kılavuzlayabilir.

İncil’de: “İlahi peder (baba) tarafından ekilmeyen ağaç devrilecektir.” buyruluyor.

“İyi söz iyi bir ağaç gibidir: Onun kökü yerde ve dalları göktedir. O, daimî olarak meyve verir.

Rabbinin izniyle her zaman meyve veren temiz bir ağaca benzer. İnsanlar öğüt alsınlar diye onlara (gerekli olan) her şeyi anlatır.

Kötü bir sözün durumu ise, yerden sökülerek atılmış olan ve hiçbir yerde kararı olmayan çirkin bir ağaca benzer.”

İbrahim Süresi, âyet 24-25-26

“Seni inkâr edenler, “Buna Rabbi tarafından bir mucize neden indirilmedi?” derler. Sen onlara, ‘Allah istediği kimseyi yok eder. Fakat O’na eğilen kimseye kendi yolunu gösterir.’”

Ra’d Süresi, âyet 27

“Onlar, (Bu Peygambere) onun Rabbi tarafından bir mucize neden indirilmedi?” derler. Sen onlara ‘Gaybı yalnız Allah bilir. Onun için siz de onu bekleyin. Bende sizinle beraber bekleyenlerdenim,’” de.

Yûnus Süresi, âyet 20

OCAKBAŞI SOHBETİ

“Âyetlerimiz onlara okunduğu zaman, “(yeter artık) Böyle şeyleri biz çok dinledik. İstesek biz de bunun gibisini söyleyebiliriz. (Bu Kur’an) geçmişlerin hikâyelerinden başka bir şey değildir” derler.

Hani onlar, “Ey Allah’ın! Eğer bu (din) senin tarafından gönderilen hak ise, bize gökten taş yağdır. Veyahut bize daha başka acıklı bir azap gönder,” dediler.”

Enfâl Sûresi, âyet 31-32

“Onlara apaçık âyetlerimiz okunduğu zaman, “Doğuyu söylüyorsanız, haydi atalarımızı diriltip getirin bakalım,” demelerinden başka hiç diyecekleri yoktur.”

Câsiye Sûresi, âyet 25

“Onlar, ‘Bu Peygambere ne oldu? Yemek yer, çarşı pazarda gezer. Neden buna, yanında durup insanları uyaran bir melek indirilmedi?’

Yahut ona bir hazine indirilseydi, yada meyvesini yiyeceği bir bahçesi olsaydı’ dediler. Bu zâlimler, ‘Siz ancak yemek indirilen bir adamın arkasından yürüyorsunuz.’ dediler.”

Furkân Sûresi, ayet 7-8

“Ben size, ‘Allah’ın hazineleri bendedir demiyorum, gaybı da bilirim demiyorum. Ben size bir meleğim de demiyorum. Ben ancak bana vâhyolunana uyarım’ de. ‘Hiç görmeyen ile gören bir olur mu? Yine de düşünmez misiniz?’ de.”

En’âm Sûresi, âyet 50

“Her şeyi kapsayan bir rahmeti temsil eyleyen bu Mukaddes Zatlardan istedikleri hüccete bakınız! Tek bir harfi göklerin ve yerin yaratılmasından daha büyük olan, nefis ve arzu vadisinin ölülerini iman ruhu vasıtasıyla diriltten bu âyetleri alay mevzuu yaparak (babalarımızı mezarlarından çıkarıver) demişlerdir.

İşte bu kavmin Hakka arka çevirmesi ve kibirlilik göstermesi böyle idi! Bu âyetlerden her biri, bütün milletler için sağlam bir hüccet ve muazzam bir bürhandır. Tanrı âyetleri üzerinde iyi düşünürseniz görürsünüz ki, her biri bütün insanlığa kifayet eyler. Bu aynı âyet içerisinde sır incileri gizlenmiştir. Dert ne olursa olsun, devası onda hazırdır.”

“İkan Kitabı”, s.116

“...Allah’ın inayetinden kendinizi mahrum etmeyiniz; amellerinizi batıl kılmayınız, bu en açık, yüce, parlak, nurlu zuhurun doğruluğunu inkâr eylemeyiniz. Sizi yaratmış olan Tanrı’nın Emri hakkında insaf üzere hüküm veriniz; Arşı Âlâ’dan indirilmiş olan şeye bakıp nezih bir vicdanla muhakeme ediniz. O zaman Emir size öğle güneşi gibi apaçık görünür; o zamandır ki, O’na iman edenlerden olursunuz.

Söyle: O’nun doğruluğunun ilk ve birinci şahidi, O’nun kendi nefsidir. Ondan sonra O’nun Mazharı gelir. Bu ikiden birini tanıyıp anlamayanlar için, kendi doğruluğuna ispat olmak üzere kararlaştırdığı şey sözleridir. Bu, gerçekten O’nun insanlara olan merhametinin bir eseridir. O her bir kişiye Tanrı’nın âyetlerini tanımak kabiliyetini ihsan buyurmuştur. O kendi şahadetini insanlara başka türlü nasıl itmam edebilirdi? Salim bir fikirle düşünecek olursanız bu hakikati anlarsınız. O hiç kimseye haksız muamele yapmaz., hiç kimseye götüreceğinden fazla yük yüklemeyiz. O rahimdir, rahmandır.

Söyle: Tanrı Emrinin nuru o kadar açık ve parlaktır ki, görür göz ve temiz görüş sahibi olanlar şöyle dursun, körler bile onu görebilir. Körler güneşin ışığını göremez ise de sıcaklığını duyabilir...”

“Bahauallah’ın Sesi”, s.55-56,b.52

“Bundan önce hiç görülmemiş olan bu zuhurda görünmüştür. Zuhura getirilen şeyi müşahede eyleyen küfür erbabı ise mırıldanıp: ‘İnanınız ki, bu kimse Tanrı’ya iftira eden bir sihirbazdır’ dediler. Onlar Tanrı’nın rahmetinden kovulmuş kimselerdir.

Ey Kalemî Kîdem! Irak’ta olup bitenleri milletlere anlat. O ilin ulema meclisi tarafından bizimle görüşmek üzere seçilip gönderilen murahhastan haber ver. Bu zat huzurumuza gelince bize bazı ilimlere dair sorular sordu. Batınî ilmimizle sorularına cevap verdik. Rabbin, gerçekten, görünmeyen şeyleri bilen Rab’dır. ‘Sizdeki ilim ve irfanın rakipsiz olduğunu tasdik ve teslim ediyoruz. Fakat bu ilim ve irfan halkın Sana isnat ettiği yüce makamı ispat için kâfi değildir. Doğruyu söylüyorsan birleşik dünya kuvvetlerinin yapmaktan âciz kalacağı bir şeyi yap’ dedi. Bozulmaz hüküm, aziz ve mahub olan Rabbinin katından işte böyle sadır oldu.

‘Bak! Ne görüyorsunuz!’ Afalladı, mephut kaldı. Kendine gelince: ‘Aziz ve Hamid olan Tanrı’ya inanıyorum’ dedi.

OCAKBAŞI SOHBETİ

‘Git halka de ki: dileğinizi isteyiniz o, dileğinizi yapmağa muktedirdir. Geçmiş ve gelecek hiçbir şey O’nu kendi iradesini icradan alıkoyamaz.’

Ve sonra ilâve et: ‘Ey ulema cemaati! Aranızda herhangi bir şeye karar veriniz; Rahman olan Allah’ımız Rab’dan onun zuhura getirilmesini isteyiniz. İsteğinizi O’nun her şeye hâkim kudretiyle yerine getirildiği taktirde, O’na iman ediniz ve artık O’nun hakkiyetini inkâr etmeyiniz.’

Bunun üzerine elçi olarak gönderilen kimse: ‘Anlaşma şafağı işte şimdi söktü ve rahmanın hücceti şimdi tamam oldu’ diyerek aziz ve mahub olan Allah’ın emriyle ayağa kalktı ve kendisini gönderenlerin yanına döndü.

Günler geçti, geri Bize gelmedi. Nihayet başka bir elçi gelerek ulemanın ilk kararlarından vazgeçtiklerini bildirdi. Cidden rezil ve rüsvay bir zümre! İşte Irak’ta olup biten budur, ve ben kendim bunun mevsukiyetine şahidim. Bu hadise ortalığa yayıldı, fakat manâsını anlayan bulunmadı. Biz bunun böyle olmasını taktir ettik. Nolaydı anlayaydınız!

Nefsime yemin olsun! Geçmiş devirlerde her kim Bizden bir mucize istemiş ve Biz o mucizeyi göstermiş isek, o kimse Tanrı’nın hakkiyetini inkâr etmiştir. Halkın çoğu ise gafil kalmışlardır. Gözleri anlayış nuru ile münevver olanlar, Rahman’ın hoş kokularını sezer ve hakkiyetini tasdik ederler. Temiz yürekli bu bunlardır.”

“Bahauallah’ın Sesi”, s.68-69, b.67

SORU: Bahai Dini’nin tarihi ne zaman başladı ve Kurucusu kimdir?

Cevap: Bütün dinler arka arkaya iki zuhur beklemekteler. Nasıl ki, İslâm Dini’nde, Şiiler’in bekledikleri 12. İmam Hz. Kaim ve İmam Hüseyin’in dönüşü, Sünniler’in bekledikleri ise Hz. Mehdi ve Hz. İsa’nın dönüşüdür. Nitekim Kur’an-ı Kerim’de buyuruyor: İki sefer sûr’a üflenecek.

“*Ve bir boru sesi duyulacak, Tanrı’nın sakındırdığı kimselerden başka yerde ve gökte bir şey kalmayacak. Ve tekrar bir boru sesi duyulacak, yerden kalkıp bekleyecekler. Ve tekrar bir boru sesi duyulacak.*”

Zümmer Sûresi, âyet 68

“*Yeryüzü Rabbinin nuruyla aydınlanacaktır ve Kitap ortaya konulacaktır. Peygamberler ve öteki şahitler getirilecektir. Sonra bütün insanlar arasında hak ile hüküm verilecektir. Hiç kimseye zulüm edilmeyecektir.*”

Zümmer Sûresi, âyet 69

Bu iki âyet iki zuhurun peş peşe olacağını ve yeni bir Kitab’ın konulacağını ve adaletli prensiplerle hüküm verileceğini anlatıyor.

Hız. Bab (Seyyid Ali Muhammed) 1819-1850:

İran’ın Şiraz şerinde doğan Hız. Bab., 25 yaşında iken 1844 Milâdi ve 1260 Hicri senesinde Şiraz’da Emrini açıklayarak kendisine Bab lâkabını verdi. (Bab Arapça kapı demek) Hız. Bab beklenen Hız. Mehdi ve yakında yüce bir Zuhurun olacağı müjdecisi olduğunu ilân etti. Büyük âlimlerden ilk 18 kişi kendisine iman getirdiler. Kısa bir zamanda 400 kişi seçkin ve bilgili hocalar İlahi Emre katıldılar.

Hız. Bab, Müminlerden olan Kuddüs ile Mekke’ye gitti ve Mekke Şerefine ve orda bulunan ziyaretçilere İlahi Emri iblâğ etti.

Hız. Bab’ın Zuhurundan önce iki ünlü din bilgini olan Şeyh Ahmed Ahsa’i ve ondan sonra Seyyid Kâzım-ı Reştî Kur’an-ı Kerim’in kutsal âyetlerine göre vaad edilen zuhurların yakında olacağını müjdeledikleri için insanlar Hız. Bab’ın Zuhurunu duyunca ve iki hocanın söyledikleri işaretler ve tarihleri mutabık görünce ulema ve diğer insanlardan iman getirenler çoğaldı.

Hız. Bab İran Şeyhi olan Muhammed Şah’a bir Levih göndererek Emrini açıkladı. Muhammed Şah Hız. Bab’ı Tahran’a davet etti. Hız. Bab Şahın daveti üzere Tahran’a hareket etti. Ancak makam peşinde olan hocalar ve Başbakan kendi makamı elinden çıkmasını diye Hız. Bab’ın Şahla görüşmesine mâni oldular. Hız. Bab’ı yarı yoldan Azerbaycan’a sürgün olarak gönderdiler ve 27 ay Makû ve Çehrik Kalelerinde mahpus kaldı. Bu duruma rağmen müminler gün geçtikçe çoğalıyordu. Nihayet, Hız. Bab 31 yaşında iken 1850’de Tebriz’de fanatik hocaların fetvalarıyla şehid edildi.

OCAKBAŞI SOHBETİ

Hız.Bab sürekli olarak dünyaşümül yüce bir Zuhur'u müminlerine müjdeliyordu. Yazılarında da 9 sene veya 19 senede bu yüce Zuhur'un olacağını yazmıştır.

Hız.Bab'ın eserleri çoktur. Örneğin; Farsça Beyan Kitabı, Arapça Beyan Kitabı; bu iki kitap, Hız.Bab Makû ve Çehrik hapisanesinde iken nazil olmuştur. Kur'an-ı Kerim'in Yusuf Süresinin tefsiri; Kayyum'ul-Esma veya Ahsan'ul-Keses isimli bir kitaptır ki, Hız.Bab Emrini açıkladığı gece nazil olmuştur. Hız.Bab'ın diğer eserleri her biri bir amaç için nazil olmuştur.

Hız.Bab buyuruyor: "Bu Emrin başlangıcından itibaren dokuz yıl geçinceye kadar yaratıkların hakikatleri zâhire çıkmaz. Senin bütün gördüklerin, nütfeden et ile örtülmesine kadar olan merhaleler. Sabret ki, yeni bir yaratılışa şahit olasın. Söyle: Mübarek olsun Yaradanların en güzeli!"

Ve yine buyuruyor: "Ben O'na, dinine, Kitabına, delillerine, yollarına ve O'nun katından sadır olan her şeye inanan bir kimseyim. Bütün bunlarda O'na olan mensubiyetimden ötürü iftihar eyler, O'na olan imanımdan dolayı şeref duyarım."

Hız.Bahauallah: (Mirza Hüseyin Ali) 1817-1892:

Bahai Dini'nin Kurucusu Hız.Bahauallah, bütün kutsal kitaplarda vaad edilen ve Hız.Bab'ın yakında geleceğini müjdelediği zuhurdur.

Hız.Bahauallah İran'ın sayılı ailelerindedir. Hükümette bakan olan babası ve diğer aile bireyleri onun diğer çocuklarından farklı olduğunu daha çocukken anladılar.

"Hız.Bab Emri'ni açıkladığı Hız.Bahauallah 27 yaşındaydı. Hemen Hız.Bab'ı Tanrı Zuhuru olarak kabul etti. O'nun en kudretli ve tanınmış müminlerinden oldu.

Hükümet ve fanatik mollalar, Babilere zulüm ettikleri zaman, Hız.Bahauallah da onlara hedef oldu. İki defa hapsedildi. Bir defasında kırbaç ve sopa ile o kadar şiddetli dövüldü ki, ayak tabanları kanadı. Hız.Bab'ın Emrini açıklamasından 9 yıl sonra Hız.Bahauallah karanlık bir zindana atıldı. Bu, giriş kapısından başka pencere ve deliği bulunmayan korkunç bir zindandı. Hız.Bahauallah burada yüz elli kadar katil, yol kesici ve diğer benzeri suçlular ile birlikte hapsedildi. Boynuna takılan zincirler o kadar ağırdı ki, başını yukarıya kaldıramıyordu. Hız.Bahauallah burada korkunç ve ıstıraplı dört ay geçirdi. Tanrı ihtişamının ruhunu kapladığı yer bu zindandır. Bir taraftan rüyasında, her taraftan titreşen şu sözleri işittiğini yazar:

'Doğrusu Seni, Seninle ve Senin Kalemle galip yapacağız'.

Hız.Bahauallah tüm bu zorluklara bizim ve gelecek nesiller için katlandı. Kutsal boynundaki zincirlere, bizi taassup, inat, düşmanlık zincirlerinden kurtarmak için katlandı."

"Yeni Bahçe", s.46

Hız.Bahauallah İran Şah'ına yazdığı Levihte şöyle buyuruyor:

"Ey Sultan! Ben kullardan biri gibiydim ve yatağında uyuyordum. Süphan'ın nesimleri üzerime esti ve bana bütün olmuş şeylerin ilmini öğretti. Bu, Benim katımdan değildir. Her şeye gücü yeten Bilicinin katındandır. Ve bana yer ile gök arasında nida eylememi buyurdu; bu yüzden Benim başıma âriflere acı gözyaşları döktüren işler geldi. Ben halk arasında mütedavil ilimleri okumadım, her hangi bir mektebe de gitmedim. Gerçek söyleyip söylemediğimi içinde yetip büyüdüğüm şehirden sorar anlarsınız. Bu aziz ve hamid olan Rabbinin meşiyet rüzgârlarıyla harekete gelen bir yapraktır. Şiddetli rüzgârlar esedururken onun kımıldamamasına imkan var mı? Hayır, İsimlerin ve sıfatların Padişahı olana yemin olsun ki, yok. O şiddetli rüzgârlar onu dilediği gibi hareket ettirir. Adem'in Kıdem yanında varlığı mı olur? O'nun mübrem fermanı geldi ve Beni bütün insanlar arasında kendi zikriyle söyletti. Ben O'nun fermanı karşısında bir ölüden başka bir şey değildim; Rahman ve Rahim olan Rabbinin eli beni başka bir hale koydu."

"Kurdun Oğlu Risalesi", s.12-13

Hız.Bahauallah'ın mallarına el konup, kendisi ve ailesini kışın acı soğuşunda Bağdat'a sürgün ettiler. Hız.Bahauallah'ın şöhreti Bağdat ve diğer Irak şehirlerine yayıldı. Bir çokları takdislerine mazhar olmak için bu sürgün Mahpus'un kapısına geldiler. Kılavuzluk ve ilham arayan Babiler İran ve Irak'ın çeşitli yerlerinden gelip O'nun etrafında toplandılar. Bağdat, Müslümanlara ait kutsal ve önemli yerlere çok yakındı. Bu yerleri ziyarete gelen ziyaretçiler Hız.Bahauallah'ın cazibe ve kişiliği ile cezbediliyorlardı. İran ve Irak'ta Hız.Bahauallah'ın müritleri çoğalıyordu. Bu durum üzerine Mollalar, İran Hükümetinin Osmanlı

OCAKBAŞI SOHBETİ

İmparatorluğu ilgilileriyle el ele vererek Hz.Bahaullah'ı daha uzak bir yer olan İstanbul'a göndermelerine karar verdirdiler.

Hz.Bahaullah, yaklaşık 11 sene Bağdat'ta sürgün kaldı. İstanbul'a hareketinden önce 12 gün Bağdat dışında güzel bir bahçede konakladı ve Kendi Makamını açıklayarak bütün kutsal kitaplarda vaadedilen ve Hz.Bab'ın Zuhurunu müjdelediği kimsenin Kendisi olduğunu açıkladı.

Artık Hz.Bab'ın vaadi yerine geldi ve insanlığın Birleşme Günü hazırlandı, O'nun ilerlemesini artık hiçbir güç durduramazdı.

"...Bundan önce Muhammed'e inen şu âyetleri anmakla bitireceğim: Ta ki ortalık onlardan saçılan misk kokusuyla muattar olsun ve bu sayede insanlar mukaddes ve nurlu Tanrı Cennetine yol bulsunlar. Buyuruyor ve O'nun buyurduğu hakikattir:

*'Allah Selâmet Yurduna¹ çağırır ve dilediğini doğru yola kılavuzlar.'*²

'Onlar için Rablarının katında Selâmet Yurdu vardır; O, işledikleri iyi işlerden dolayı onların koruyucusudur.'³

"İkan Kitabı", s.98

Hz.Bahaullah 5 aya yakın İstanbul'da kaldı. Orada yüce kişiliği ve Tanrısal cazibesi bir çoklarını cezbetti. "İstanbul'da daha fazla kalmamalıdır" dendi. Daha küçük ve başkentten uzak bir şehir olan Edirne'ye gönderildi. 4 seneden fazla Edirne'de kaldıktan sonra Akka'ya sürüldü. Burası yaşam boyu hapse mahkûm olan katil, hırsız ve yol kesicilere ayrılmış özel bir ceza sömürgesi ve korkunç bir yerd. Hz.Bahaullah'ın Akka'daki elem ve ıstırapları anlatılamayacak kadar fazlaydı. Her türlü konfordan yoksun olup gecesi ve gündüzü düşmanlarla çevrilmişti. Böyle olmasına rağmen zamanın en kudretli hükümdar ve idarecilerine, Tanrı Emrine itaat etmelerini bildiren mektuplarını Akka Hapishanesinden gönderdi. Hz.Bahaullah bu hükümdarların birine şöyle yazıyordu.

"Ey hükümdar! Ben Tanrı yolunda hiçbir gözün görmediklerini gördüm. Ve hiçbir kulağın işitmediklerini duydum... Kederim kendim için değil... Evet, çünkü insanlık kendi sarhoşluğu içinde yolundan sapıyor ve bundan habersiz, ihtiraslarını yüceltmişler ve Tanrı'yı bir tarafa itmişler. Sanki Tanrı'nın Emri'ni bir şaka, bir oyun sayıyorlar. İyi yaptıklarını ve güvenlik dolu bir kale içine sığındıklarını düşünüyorlar. İş sandıkları gibi değil, bugün inkâr ettiklerini yarın göreceklerdir..."

"Bahai Dini hakkında açıklamalar", s.16-17

"Hapis hükmü resmen hiçbir zaman kaldırılmamakla beraber, Hz.Bahaullah hayatının son yıllarını düşmanlarının umduğundan çok farklı koşullarda geçirdi. Bir kez daha çeşitli sınıf ve ırktan insanların oluşturduğu ziyaretçiler O'nun öğretilerini dinlemek için komşu ülkelerden akın akın geldiler. Artık Bahai diye bilinen, giderek artan sayıdaki taraftarları hayat verici haberi kutsal topraklardan dış dünyaya taşıdılar.

Hz.Bahaullah'ın ziyaretçileri arasında bulunan, Cambridge Üniversitesinden Şarkiyatçı Profesör Edward G.Browne izlenimlerini şöyle yazdı:

'Baktığım o yüzü hiçbir zaman unutamam. Ancak O'nu tarif de edemem. O deşip geçen gözler insan ruhunu okuyor gibiydi; o geniş alında kudret ve otorite vardı...Kralların kıskanacağı ve İmparatorların boşuna hasret çekeceği bir bağlılık ve sevginin hedefi olan kimsenin önünde eğildiğimde kimin huzurunda bulunduğumu sormama gerek yoktu! Yumuşak ve ağırbaşlı bir ses oturmamı istedi ve devam etti:

<Tanrı'ya şükür geldiniz!... Bir mahkûm ve sürgünü görmeğe geldiniz... Sadece dünyanın iyiliğini ve ulusların mutluluğunu arzu ediyoruz; ancak bizim kavga ve fesat yarattığımızı, esaret ve sürgünlüğü hakkettiğimize inanıyorlar...Tüm uluslar bu inançta birleşmeli ve tüm insanlar kardeş olmalı; insanlar arasında sevgi ve birlik güçlenmeli; dinler arasındaki ayrılıklar bitmeli ve ırk farklılıkları kaldırılmalı. Bunda ne kötülük vardır? ...Ancak böyle olacaktır; bu yararsız çekişmeler, bu harap edici savaşlar bitecek ve EN BÜYÜK BARIŞ gelecektir... İnsan kendi ülkesini sevmekle övünmesin, kendi hemcinslerini sevmekle övünsün...>

¹ Bağdat

² Kur'an-ı Kerim, Yunus Sûresi 25

³ Kur'an-ı Kerim, En'am Sûresi 127

OCAKBAŞI SOHBETİ

Hatırladığım kadarı ile Baha'dan duyduğum kelimeler, başka bir çok sözlerin yanı sıra bunlardı. Bunları okuyanlar kendi kendilerine iyice düşünsünler, bu fikirler ölüme ve işarete mi lâyıktır? Bunların yayılmasından dünya kazançlı mı çıkar yoksa zararlı mı?"

"Bahai Dini hakkında açıklamalar", s.18-19

"Hz.Bahaullah'ın eserleri şimdiye kadar insanoğlunun görmüş olduğu semavi kitaplar arasında gerek miktar ve gerekse derinlik bakımından eşsiz bulunmaktadır. Bunların asılları, bugün Hayfa'da Kermil dağının kalbinde bina edilmiş arşiv binasında en modern bir teknikle muhafaza altına alınmıştır. Öyle ki, Peygamberlere atfedilen Salâhiyet hakkında gelecekteki nesiller bunları görsün ve karar verebilsinler. Hz.Bahaullah'ın yeryüzündeki risaleti tam kırk sene devam etti. O'nun fani heykeli 1892 senesi Mayıs ayının 29. günü aramızdan ayrıldı.

Hz.Bahaullah'ın sözlerinin açıklayıcısı ve O'nun dininin örnek vericisi büyük oğlu Hz.Abdulbaha, O'nun hayatı ve sürgünlüğü hakkında şu beyanı buyurdular: 'Hz.Bahaullah'ın Arz-ı Akdes'e sürgün edilmesi ile binlerce yıl önce, nebilerin, kâhinlerin, peygamberlerin verilmiş oldukları haberler meydana gelmiş, Tanrı katından verilmiş olan vaadler tutulmuş, hakikaten anlaşılması çok zor olan bir şey... İran'ı terk etmesi için Hz.Bahaullah nasıl zorlanmış düşmanlar tarafından eziyet edilmiş, sürülmüş ve sonunda O çadırını Arz-ı Mukaddes'de kurmuş!'

Akka için Davut'un hitabı şöyledir: 'Ey bu şehrin kapıları! Başınızı yukarı kaldırmız. Ebediyete kadar kalacak olan sizler kalkınız. Güzellikler Padişahı (Baha güzellikler) içeriye oradan girecek. Bu Güzellikler Padişahı kimdir? Güzellikler Padişahı Rabb-ul Cunud'dur. Bu sahra ve تنها diyar ondan çok memnun kalacak.'

Eşiya şöyle yazıyor: 'Çöl sevinecek. Gül gibi gonca açacak. O'nun devamlı goncaları sevinç şarkıları söyleyecek. Lübnan'ın güzelliği sana verilecek. Mukaddes Kermil ve Şeron yüceler yücesi Tanrı'nın ve mukaddes Rabbin güzelliklerini görecek. Tanrı Ziyon'dan seslenecek.'

Bu da Mika'nın şahadeti: 'Asur diyarından, kaleli şehirlerden, kaleden, nehirlerden, denizlerden denizlere, dağlardan dağlara o gelecek.'

Akka şehri hakkında bir İslâm hadisi de şöyledir: 'Ne mutlu o kimseye ki, Akka'yı ziyaret eder. Ne mutlu o kimseye ki, Akka'yı ziyaret edeni ziyaret eder. Oradan yükselecek her yalvarma ve dua cennetin en yüksek katına erişecektir.'

Akka için Haskiyal 'Ümit kapısı' diye yazıyor. Ve yine Haskiyal: 'şarka bakan kapıya Beni getirdi ve işte İsrail Allah'ının izzeti şark yolundan geldi ve sesi çok suların sesi gibi idi. O'nun izzetinden yer parlıyordu...ve Rabbin izzeti şarka bakan kapının yolundan eve girdi.'

Semavi kitaplarda verilmiş olan haberlere göre: Vakitlerin sonu 1844 yılında meydana gelecek, Beklenen Mev'ud Doğudan, Elâmdan (İran'dan) gelecek. Dicle ve Fırat vadisinden Arzı Mukaddese gelecek, müstahkem bir şehirden (İstanbul) müstahkem bir şehre (Akka) gelecek. Denizden denize gelecek, Şaron vadisinde yerleşecek, Kermil Dağı'nda tahtını kuracak, Evvelce unutulmuş bir diyar iken, bu yer bir çiçek gibi güzelleşecek. O'nun mübarek kabrinin bulunduğu yer çiçekli bahçeler ve ağaçlarla donacak, O, Kitabın Mührünü kaldıracak. Tanrı dinine yeni bir kudret ve iktidar getirecek, her tarafa dağılmış olan İsrail çocukları vatanlarına dönecek, insanlar gaflet içinde olacak, güneşi nasıl bulutlar görmeğe mani oluyorsa, insanların da vehim ve hayalleri hakikat güneşini görmeğe mani olacak, O bir hırsız gibi, insanlar gaflet uykusu içinde iken gelecek."

"Beklenen Çağ", s.16-17-18

"Abdüsselim Oğlu Abdulaziz <Üzerine Tanrı'nın Salat ve Selâmı olsun> Nebiden şu sözü işittiğini nakletmiştir: 'Akka Suriye'de bir şehirdir; Allah O'nu kendi rahmeti ile mümtaz kılmıştır.'

Allah kendisinden razı olsun İbn-i Mesud, <Üzerine Tanrı'nın salat ve selâmı olsun> Nebinin şöyle dediğini söylüyor: 'Deniz kıyılarının en iyisi Askalan'dır; Akka, Askalandan daha iyidir; Akka'nın Askalan'a ve bütün deniz kıyılarına olan üstünlüğü, Muhammed'in bütün nebilere olan üstünlüğü gibidir. Ben size Suriye'de ova ortasında iki dağ arasında kain bir şehrin haberini veriyorum. Bu şehre Akka denir. Tanrı O'nu, görüp ziyaret etmek arzusuyla O'na giren kimsenin geçmiş ve gelecek günahlarını affeder...'"

"Kurdu Oğlu", s.139-140

OCAKBAŞI SOHBETİ

SORU:Baha’i Dini’nin insanlığa yarayan önemli öğretileri nelerdir?

Cevap:

“Hamd olsun, celâli celil olan gerçek Tanrı, Kalem-i Âlâ anahtarı ile kalp ve gönüllerin kapılarını açtı. Her inen âyet, ruhani huyların ve temiz amellerin zuhura gelmesi için ardına kadar açılmış bir kapıdır.

Bu ses ve bu anı tek bir memleket veya şehre mahsus değildir. Bütün dünya sakinleri gerçek hürriyete kavuşmak için topyekûn Tanrı katından inen ve ortaya çıkan şeye sarılmalıdırlar. Âlem, Zuhurun nurlarıyla münevverdir; çünkü altmış yılında (özgesinin ruhu kendisine feda) Mübeşşir Hazretleri yeni bir ruhun müjdesini verdi ve seksen yılında âlem yeni bir nura ve taze bir beşere kavuştu. Artık muhtelif memleketlerde yaşayan insanların çoğu yüce kelimeyi işitmeye müstaid bir hale geldi. Cümlenin dirilmesi ve bir yerde toplanması buna bağlıdır. Akkâ hapishanesinde insanların yükselmesine ve memleketlerin mamurluğuna hizmet eyleyecek olan hükümler kızıl sahifede nazil olmuştur.

Şu aşağıdakiler, imkân Mâlikinin Kaleminden o sahifede sadır olan hükümler cümlesindedir.

Halk idaresinin temel prensipleri şunlardır:

Birinci: Adalet evi vezirleri, dünyanın şu büyük masraflardan kurtulması için, büyük barışı vücuda getirmelidirler. Bu mesele lâzım ve vacibtir; çünkü muharebe ve mücadele, zahmet ve meşakkatin baş kaynağıdır.

İkinci: Diller tek bir dile münhasır olmalı ve bu dil bütün dünya okullarında öğretilmelidir.

Üçüncü: Milletler arasında ülfet, muhabbet ve itihat husule getirecek tedbirlere tevessül olunmalıdır.

Dördüncü: Kadın erkek herkes ticaret ve ziraatten veya başka bir işten elde eyleyecekleri kazancın bir miktarını çocukların talim ve terbiyesine sarf edilmek üzere emin bir kimsenin yanına bırakacaklardır. Bu suretle biriken paralar, Adalet Evi eminlerinin mâlumâtı tahtında çocukların yetiştirilmesinde kullanılacaktır.

Beşinci: Ziraat işlerine büyük ehemmiyet verilmelidir. Bu husus, sırada beşinci olmakla beraber gerçekte başta belir. Dış memleketlerde ziraat işleri çok ilerlemiştir, İran’da ise henüz bu sahada gereken faaliyet görülmemektedir. Tanrı’nın teyidine mazhar olmasını temenni ettiğim padişahın bu büyük ve mühim işe ehemmiyet atfeyleyeceklerini ümit ederiz.”

“Bahau’llah’ın Levihleri”, s.55-56

“İKİNCİ İŞRAK

Genel barıştır. Umumi sulh insanlığı koruyan vasıtaların başında gelir. Hükümdarlar insanlığı koruyup rahata kavuşturmakta baş âmil olan bu büyük vasıtaya elbirliğiyle tevessül eylemelidirler. Tanrı kudret ve iktidarının maşrik ve matlâları onlardır. İnsanlığı rahata kavuşturacak şeylerin icrasına onları müeyyed buyurmasını biricik gerçek Tanrı’dan dileriz...

ÜÇÜNCÜ İŞRAK

Tanrı tarafından konulmuş sınırların tatbik ve icrasıdır. Sınırlara riayet, insanlığı yaşatan baş âmildir. Tanrı hikmeti seması iki neyyir ile aydınlanır: Meşveret ve şefkât. Dünya düzeni çadırı iki direğe dayanır: mücazat ve mükâfat.”

DÖRDÜNCÜ İŞRAK

Her davaya bir yardımcı gerek. Bu zuhurun muzaffer askerleri güzel amel ve ahlâktır. Bu askerlerin başbuğu Allah korkusudur. Her şeye mâlik ve her şeye hâkim O’dur.

ALTINCI İŞRAK

İnsanlar arasında itihat ve ittifaktır. İttifak sayesinde ki, ümmetler Emir ışıyla aydınlanagelmiştir. Bunu sağlayacak vasıtaların en müessiri ise insanların birbirinin yazılarını ve dillerini bilip anlamalarıdır. Bundan önce de bazı elvahımızda buyurmuş olduğumuz üzere, Adalet Evi eminleri ya

OCAKBAŞI SOHBETİ

mevcut dillerden birini, veya yeni bir dili seçip aynı veçhiyle seçilecek bir yazıyla birlikte bütün dünya mekteplerinde çocuklara öğretsinler; bu taktirde, dünya tek bir vatan ve tek bir Kıta haline gelir...

YEDİNCİ İŞRAK

Kalem-i Âlâ çocukların talim ve terbiyesine ehemmiyet verilmesini herkese tavsiye eder. Bu münasebetle Sicn-i Âzama gelişimizin ilk yıllarında Kitab-ı Akdes'te Tanrı iradesi semasından şu âyetler inmişti:

ERKEK VE KIZ ÇOCUĞU İLİMDE, YAZIDA VE LEVİHTE TAHDİD OLUNAN SAİR ŞEYLERDE YETİŞTİRMEK HER BABAYA FARZDIR; BİR BABA BU VAZİFEYİ İHMAL EDER İSE, EMİNLER ONUN BU ERKEK VE KIZ ÇOCUĞUNUN TAHSİL MASRAFINI, MALİ DURUMU MÜSAİT İSE, ONDAN ALSINLAR; DEĞİL İSE, TAHSİL MASRAFI ADALET EVİNE RACİDİR. GERÇEKTEN, BİZ ONU YOKSUL VE ACİZ SİGİNAĞI YAPTIK. HER KİM KENDİ OĞLUNU VEYA BİR BAŞKASININ OĞLUNU TERBİYE EYLER İSE, BENİM KENDİ OĞULLARIMDAN BİRİNİ TERBİYE ETMİŞ OLUR; BENİM BAHAM, İNAYETİM VE ÂLEMLERE SEBKAT EYLEYEN RAHMETİM ONUN ÜZERİNE OLSUN.”

“Bahauallah'ın Levihleri”, s.14-15-16

“BİRİNCİ BEŞÂRET

Bu Ulu Zuhurdan Ana Kitaptan bütün yeryüzü sakinlerine inayet buyurulan birinci beşâret, kitaptan cihat hükmünün silinmesidir. Şükürler olsun O büyük fazıl sahibi keremkâra ki, fazıl kapısının göklerde ve yerlerde bulunanlar için açılmasına vasıta kılınmıştır.

İKİNCİ BEŞÂRET

Milletlerin birbirleriyle samimi muâşerette bulunmalarına izin verilmiştir. Ey kavim! Bütün dinlerle dostça muâşerette bulununuz. Âlemlerin Rabbi olan Tanrı'nın emir seması ufkundan izin ve irade güneşi işte bu suretle parladı.

BEŞİNCİ BEŞÂRET

Bahailer, ülkesinde yaşadıkları her devlete karşı emanet, sadakat ve samimiyet göstermelidirler. Kadim buyurucunun katından inen işte budur...

YEDİNCİ BEŞÂRET

Kılık kıyafet insanların kendi ihtiyaçlarına bırakılmıştır; fakat ey kavim! Cahillere alay mevzuu olmaktan sakınınız.

SEKİZİNCİ BEŞÂRET

(Tanrı'nın selâm ve bahası üzerine olsun) Ruh Hazretinin milletine mensup rahip ve keşişlerin amelleri Tanrı katında anılmıştır; fakat bu gün artık inzivayı bırakıp halka karışmaları, gerek kendilerine ve gerek başkalarına faidesi dokunacak şeyler ile meşgul olmaları gerektir. Hepsine evlenme izni verdik; evlensinler ki, onlardan görünen ve görünmeyen şeylerin ve Yüce Kürsinin Rabbi olan Tanrı'yı anacak kimseler meydana gelsin.

DOKUZUNCU BEŞÂRET

Günah işlemiş olan bir kimse, kendisini Allah'tan başka her şeyden fariğ ve azade gördüğü bir sırada Tanrı'nın af ve mağfiretini dilemelidir. Bir kimsenin, başkalarının yanında kendi suç ve günahından bahsetmesi caiz değildir; çünkü, böyle bir itiraf o suç ve günahların Tanrı tarafından affına sebep olamaz...

ONBİRİNCİ BEŞÂRET

Her türlü ilim ve fen tahsili caizdir; maksat faydeli ve insanları ilerletecek ilimlerdir. Emir ve hikmet sahibinin katından hüküm böyle sadır oldu.

ONİKİNCİ BEŞÂRET

Herkesin sanat, ticaret ve benzerleri bir işle meşgul olması gerektir. Böyle bir iş ile işgaliniz, biricik gerçek Tanrı'ya ibadetten sayılır. Ey kavim! Tanrı'nın rahmet ve lütfunu düşününüz; düşününüz de sabah akşam O'na şükürler sununuz. Vaktinizi avârelilik ve tembellik ile öldürmeyiniz; kendinize ve başkalarına yarar şeylerle uğraşınız...”

“Firdevs-i Âlâda; İKİNCİ YAPRAĞA YAZILAN TANRI SÖZÜ

Kalem-i Âlâ, şu anda kudret ve iktidar mevkiinde bulunanlara, yani padişahlara, sultanlara, reislere, emirlere, ulema ve urefaya öğüt vererek onlara dini ve tedeyyünü tavsiye eder. Dünyanın düzeni ve imkân dünyasında olanların güvenliği için en büyük sebep odur. Din direklerinin sarsılması, cahillerin kuvvetlenmesine, cür'et ve cesaret bulmalarına yol açar. Gerçek söylüyorum: Dinin yüksek makamına gelecek her hâlel, şerirlerin gafletini arttırır ve netice hercümerç olur. İştiniz ey göz sahipleri ve ibret alınız ey bakış sahipleri!

Firdevs-i Âlâda; TANRI'NIN ALTINCI YAPRAĞA YAZILI SÖZÜ

İnsanların kandili adalettir. Onu zulüm ve itisafın ters rüzgârları ile söndürmeyiniz. Adaletten gaye, insanlar arasında birlik husulüdür. Bu yüce sözde Tanrı'nın hikmet denizi dalgaları. Dünyanın defterleri onun izah ve tefsirine yetmez. Âlem bu süs ile süslenecek olur ise: (Tanrı'nın herkesi kendi bolluğundan zengin yapacağı gün) sözünün güneşi dünya seması ufkundan doğup parlar. Bu beyanın kadrini biliniz; çünkü, bu beyan, Kalem-i Âlâ ağacının en lâtif meyvelerindedir. Ne mutlu iştup erene! Gerçek söylüyorum: Tanrı iradesi semasından inen şeyler dünyaya düzen verir ve dünyadakilere birlik getirir. İşte Mazlûmun dili bu büyük zindanda böyle söyledi.

Firdevs-i Âlâda; TANRI'NIN SEKİZİNCİ YAPRAĞA YAZILI SÖZÜ

Talim müessesesi çocuklara ilkin din terbiyesi vermeli; tâ ki, Tanrı kitaplarında yazılı mükâfatlı ve mücazatlî hükümler onları yapılmayacak şeylerden uzak tutup yapılacak şeylerin süsü ile süsleye. Fakat çocuklara verilecek dini talim ve terbiye, onlarda taassup ve cahilâne hamiyet doğuracak derecede olmamalıdır...

Firdevs-i Âlâda; TANRI'NIN DOKUZUNCU YAPRAĞA YAZILI SÖZÜ

Gerçek söylüyorum: Her bir şeyin itidali makbuldür. İtidal haddinin tecavüzü zarar getirir. Batılıların medeniyetine bakınız; bu medeniyet dünyayı ne kadar ıstıraba düşürmüş ve nasıl ürkütmekte. Cehennem âleti ortaya çıkmış; göz görmedik ve kulak iştmedik nispette ölüm saçıyor. Bu ezici ve yaman bozuklukların düzeltilmesi, bütün milletlerin işlerde veya bir dinde birleşmelerinden başka bir surette mümkün değil...

“Bahauallah'ın Levihleri”, s.34-35-36

“BİRİNCİ TERAZ VE BİRİNCİ TECELLİ

Ana Kitabın ufkundan parlayan birinci teraz ve tecelli insanın kendi nefsinin, yüceliğe ve alçaklığa, zillet ve izzete, varlık ve yoksulluğa sebep olacak şeyleri tanıması hakkındadır. Varlık ve erinlik bir gerçek olunca servet gerek olur. Bu servet sanat ve ticaretten husule gelir ise akıllılarca beğenilir ve hoş görülür...

İKİNCİ TERAZ

Samimiyet üzere dinlerle muaşeret, Tur dağında Musa ile konuşanın getirdiğini izhar ve her bir hususta insaftır. Vefakârlık ve temiz yüreklilik ile muttasıf olanlar bütün yeryüzü sakinleriyle dostça muaşeret eylemelidirler; çünkü, muaşeret ittihat ve ittifak doğurur; ittihat ve ittifak ise âlemin düzeni ve ümmetlerin hayatı demektir. Ne mutlu şefkât ve refeti itiyat edinip kin ve husumeti bırakanlara! Bütün dünya halkına tahammülkârlık ve iyilik severlik tavsiye ederim. Bu iki, dünyadaki karanlığı dağıtacak iki lâmba ve milletleri gerçek bilgiye kavuşturacak iki öğretmendir. Ne mutlu erenlere ve vay gafillere.

ÜÇÜNCÜ TERAZ

Güzel huydur. Güzel huy, biricik gerçek Tanrı'nın insanlara ihsan buyurduğu en güzel süstür. Tanrı kendi dostlarının vücutlarını bu süs ile süsler. Hayatıma yemin olsun, onun ışığı güneşin ışığından ve onun parıltısı güneşin parıltısından üstündür. Güzel huylular Tanrı yanında yaratıkların cevherlerinden sayılır. Dünyanın izzet ve rıfatı ona bağlıdır. İyi huy halkı doğru yola ve büyük habere hidayet eder. Ne mutlu Mele-i Âlaya mahsus huy ve sıfatlarla donanmış olanlara! Her bir halde adalet ve insafi göz önünde bulundurunuz. ‘Saklı Sözlerde’ şu yüce kitap Ebha'nın kaleminden sadır olmuştur: ‘Ey Ruh Oğlu! En çok sevdiğim şey insaftır. Bana rağbetin var ise ondan yön çevirme, güvenimi kazanmak ister isen ondan gafil olma. Bir şeyi başkalarının gözüyle değil kendi gözünle görür, başkalarının bilgisi ile değil kendi bilginle bilir isen buna muvaffak olursun. Gereğini artık sen düşün. Bu benim sana bir ihsanım, senin için bir inayetimdir. O'nu

OCAKBAŞI SOHBETİ

gözden irak tutma.' İnsaf ve adalet sahipleri, çok yüksek bir makamı ve yüce bir mertebeyi haizdirler. İyilik ve Tanrı korkusu ışığı bu gibi kimselerden saçılır. İnsanların ve memleketlerin bu iki ışık kaynağından mahrum kalmamaları ümit olunur.

DÖRDÜNCÜ TERAZ

Emanettir. Emanet, mekânda mukim olanlara bir itminan kapısı ve Rahmanın katından izzet alâmetidir. O'na nail olan servet hazineleri elde etmiş olur. Emanet, halkın rahat ve itminanı için en büyük kapıdır. Her bir şeyin kıvamı ona bağlıdır. İzzet, rıfat ve servet dünyaları onun ışığı ile aydınlanır ve parlar...

İnsanları, varlığı Var Eyleyene yaklaştıracak şeyi senin için indirdik. Ey Bahailer: O sizin vücutlarınız için en güzel süs, başlarınız için en şahane taçtır. Her şeyden haberdar buyurucunun katından sadır olan buyruğa uyarak onu alınız.”

“Bahauallah'ın Levihleri”, s.46-47-48

“Söyle: Ey kavim! Bırakınız rezaleti, alınız fazileti. İnsanlar arasında güzel bir örnek, halkı tezekküre çağıran bir öğütçü olun...”

Söyle: Sözlerinizde müttehid, görüşlerinizde müttefik olunuz. Sabahınız akşamınızdan üstün, bir gün sonranız bir gün öncenizden güzel olsun.

İnsanoğlunun üstünlüğü hizmet ve kemâl ile, yoksa ziynet, servet ve mal ile değildir.

Sözleriniz garaz ve ihtirastan müberra, eylemleriniz gösteriş ve samimiyetsizlikten münezze olsun.

Söyle: Ömrünüzün nakdini nefsanî arzuların tatmini yolunda sarf etmeyiniz. İşleri kendi şahsî menfaatlerinize inhisar ettirmeyiniz. Elinize geçince veriniz, geçmeyince sabır gösteriniz. Her darlığın sonu genlik ve her bulanmanın sonu durulmadır.

Uyuşukluktan ve tembellikten sakınınız. Küçük ve büyük, ihtiyar ve dul herkesin faydalanacağı işlere yapışınız.

Söyle: insanlar arasında düşmanlık tohumu, saf ve aydın yüreklere şüphe dikenini ekmeyiniz.

Söyle: Ey Tanrı'nın dostları! Muhabbetin tatlı ve berrak suyunu bulandıracak ve meveddetin hoş kokusunu kesecek davranışlarda bulunmayınız. Hayatıma yemin olsun, sizler kin ve inad için değil, dostluk için yaratıldınız.

İftiharınız kendi kendinizi sevdiğiniz için değil, bütün hemcinslerinizi sevdiğiniz için olmalıdır. Üstünlük yalnız kendi yurdunu seven için değil, bütün insanları seven içindir.

Gözde iffetli, elde güvenilir, dilde doğru, yürekte Tanrı'yı anıcı olunuz.

Baha'da bilgin olanların mertebelerine saygı gösteriniz ve aranızda adaletin icrasına memur otoritelerin kadrini küçültmeyiniz.

Askeriniz adalet, silahınız akıl, huyunuz ise af, fazıl ve Tanrı'ya yakın duranların kalplerine ferahlık verecek davranışlar olsun...”

“Bahauallah'ın Levihleri”, s.161-162

“YÜCELER YÜCESİ TANRI O'DUR

BÜTÜN İYİLİKLERİN KÖKÜ, Tanrı'ya güvenmek, buyruğuna boyun eğmek, razı olduğuna razı olmaktır.

HİKMETİN KÖKÜ, zikri aziz olan Tanrı'dan korkmak, güç ve öcünden çekinmek, adalet ve hükmünü temsil eyleyenlerden titremektir.

DİNİN BAŞI, Tanrı katından ineni ikrar edip muhkem kitabında yazılı yasalara uymaktır.

İZZETİN KÖKÜ, kulun Tanrı tarafından verilen rızka kanaat edip, kendisi için taktir olunanla yetinmesidir.

SEVGİNİN KÖKÜ, kulun sevgiliye yönelip özgesine arka çevirmesi ve Mevlâsının isteğinden başka bir isteği olmamasıdır.

OCAKBAŞI SOHBETİ

ANININ KÖKÜ, anılanı anıp ötesini unutmaktır.

TEVEKKÜLÜN BAŞI, kişinin dünyada bir iş güçle meşgul olup geçimini sağlaması ve Tanrı'ya sınımsız yapışp gözü ancak Mevlâsının fazlında olmasıdır; çünkü, kulun işleri şimdi ve sonra hep efendisinin elindedir.

FERAGATIN BAŞI, Tanrı'nın yönüne yönelmek, O'na gelmek, O'na bakmak, önünde tanıklık etmektir.

FİTRATIN BAŞI, fakirliği itiraf edip aziz, muhtar ve sultan olan Tanrı'nın iradesine seve seve boyun eğmektir.

KUDRET VE ŞECAATİN BAŞI, Tanrı kelimesini yüceltip O'nun sevgisinde sebatır.

İHSANIN BAŞI, Tanrı'nın verdiği nimeti gizlemeyip her zaman ve her bir halde şükür etmektir.

TİCARETİN BAŞI, Benim sevgimdir. Onunla her şey her şeyden müstağni ve Onsuz her şey her şeye muhtaçtır. Bu söz nurlu bir parmağın yazdığı sözdür.

HİMMETİN BAŞI, kişinin kendisine, ailesine ve din kardeşleri arasındaki yoksullara bakmasıdır.

İMANIN BAŞI, sözde azalıp işte çoğalmaktır. Sözü işinden çok olanın yokluğu varlığından ve ölümü kalımından iyidir.

BÜTÜN KÖTÜLÜKLERİN KÖKÜ, kulun Mevlâsından gafil olup, O'nun özgesine rağbet göstermesidir.

CEHENNEMİN KÖKÜ, Tanrı âyetlerini yalanlamak, O'nun katından inen ile savaşmak, Tanrı'ya karşı ululanmaktır.

BÜTÜN BİLGİLERİN KÖKÜ, celâli celil olan Tanrı'yı tanımaktır; bu ise ancak O'nun nefsinin mazharını tanımakla olur.

ZİLLETİN BAŞI, Rahman'nın gölgesinden çıkıp Şeytanın gölgesine girmektir;

KÜFRÜN BAŞI, Tanrı'ya ortak koşmak, O'nun özgesine bel bağlamak, yargılarından kaçmaktır.

HÜSRANIN KÖKÜ, nefsini tanımadan bu dünyadan göçüp giden içindir.

SENİN İÇİN BÜTÜN BU SÖYLEDİKLERİMİZİN BAŞI, insaftır. İnsaf, kişinin vehim ve taklidi bırakması Tanrı'nın yapıp meydana getirdiği şeyleri tevhid gözüyle görmesi ve her şeye keskin bir bakışla bakmasıdır...”

“Bahauallah'ın Levihleri”, s.85-86

“...İlahi dinlerin temeli büsbütün yok olmuşken, insanlık âleminin ahlâki değişip göksel aydınlıktan bir eser kalmayarak insanlar arasından sevgi silinmişken, düşmanlık, çatışma ve adam öldürme karanlığı ile sönme ve donma soğukluğu egemenken ve karanlıklar her tarafı sarmışken, işte böyle bir zamanda Hz.Bahauallah güneş gibi İran'dan doğdular. Yüce yol gösterici ışıkları parladı... yeni öğretiler öğretti... ruhani güçleri açığa çıkarttı ve aşağıdaki esasları varlık âlemine yaydı:

Birincisi: Gerçeği aramaktır. Bütün milletler avama ait taklitlere bağlanmışlardır. Bu yüzden birbirleriyle sonsuz anlaşmazlık,kavga ve uyuşmazlık içindedirler. Ama gerçeğin doğuşu, bu karanlığın aydınlatıcısı ve inanç birliğinin sebebidir, çünkü, gerçek birden fazla olamaz.

İkincisi: İnsanlık âleminin birliğidir. Yani bütün insanlar Yüce Tanrı'nın lütuflarıyla şereflemişlerdir, bir Allah'ın kulları ve Rab Hazretlerinin besledikleridirler. Bağış herkesi kapsamakta, insanlık tacı her Tanrı kulunun başını süslemektedir...

Üçüncüsü şudur: Din, dostluk ve sevginin temeli ve bağlılık ile birliğin kurucusudur. Eğer din, düşmanlığa yol açarsa, dostluğu sağlamazsa, zorluğa sebep olursa, yokluğu varlığından daha iyidir...

Dördüncüsü: Din ve bilimin beraberliğidir, bunlar birbirinden ayrılmaz. İnsanın uçabilmesi için iki kanat gereklidir, bir kanat yeterli değil. Bilimden bir payı olmayan din taklitten ibarettir, gerçek değildir, mecazdır. Onun için öğretim, dinin gerçeği olarak yapılması gereken konulardandır.

Beşincisi şudur: Din taassubu, ırk taassubu,ülke taassubu ve siyasal taassup insanlığın temelini yok eden etkenlerdendir. İlahi dinlerin gerçeği birdir. Zira gerçek birdir, birden fazla olamaz. Bütün

OCAKBAŞI SOHBETİ

peygamberler sonsuz birlik içindeler ve onların peygamberliği güneşe benzer. Her mevsimde bir noktadan doğarlar. Onun için her gelen sonradan gelecek olanı müjdelemiş ve gelecek olan da önceden geleni doğrulamıştır, “peygamberler arasında bir ayırım yoktur”¹.

Altıncısı: İnsanlar arasındaki eşitlik ve tam bir kardeşliktir. Bütün insan haklarının korunması, dokunulmaması ve eşit olması adaletin gereğinden doğar. Bu, toplumun öz gereklerindedir.

Yedincisi: İnsanoğlunun geçiminin adaletini sağlamaktır. Şöyle ki, bütün insanları yoksulluktan kurtarıp, herkesi imkân dahilinde, aşamasının ve makamının gerektirdiği gibi, rahata kavuşturmak gerekir...

Sekizincisi: En büyük barıştır. Bütün milletler ve devletler en büyük barış çadırının gölgesinde huzur ve rahata kavuşmalıdırlar. Yani bütün milletler ve devletler tarafından genel bir seçim ile Yüce Mahkeme kurulmalıdır, devletlerin ve milletlerin anlaşmazlıkları ve uyuşmazlıkları savaşın önlenmesi için o mahkemede çözümlenmelidir.

Dokuzuncusu: Dinin siyasetten ayrı oluşudur. Dinin siyasi işlerle ilgisi yoktur. Din ancak ahlâk âlemine aittir, ruhanî ve vicdanî bir iştir. Cisimlerin âlemine değil, kalplere aittir. Din başkanları kişilerin öğretim ve eğitimi ile uğraşmalı, iyi ahlâki yaymalıdırlar, fakat siyasi işlere karışmamalıdırlar.

Onuncusu: Kadınların eğitimde, öğretimde ilerlemeleri ve onlara karşı hürmet ve saygı göstermesi konusudur. Çünkü onlar, hayatta erkeklerin ortağıdırlar ve insanlık yönünden eşittirler.

On birincisi: Ruhani uygarlığın kurulabilmesi için Ruhulkudüs feyizlerinden faydalanmaktır. Çünkü sadece maddi uygarlık yeterli değildir ve insan mutluluğuna sebep olmaz. Zira maddi uygarlık bedene ve ruhani uygarlık ruha benzer, beden ruhsuz yaşayamaz. Bu, Hz. Bahau'llah'ın öğretilerinden bir kaçıdır...”

“Sevgiden Birliğe”, s.304-305-306-307

“Bollukta bol verici, darlıkta şükredici ol. Komşunun güvenine lâıyk ol, ona güler yüzle bak. Fakirlere hazine, zenginlere öğütçü, yoksulların feryadına yetişici ol. Verdiğin sözün mukaddesliğini ihlâl etme. Hükmünde insafılı, sözünde çekingen ol. Kimseye haksızlık etme, herkese karşı mütevazı ol. Karanlıkta yürüyenlere lamba, kederlilere sevinç, susuzlara deniz, darda kalanlara melce, mazlumlara destek ve koruyucu ol. Her hareketinde doğruluk ve dürüstlük kılavuzun olsun. Gariplere yurt, dertlilere derman, mültecilere kale ol. Körlere göz, yolunu şaşırılmışlara hidayet meşalesi ol. Hakikat çehresinde ziynet, vefa alınına taç, hakseverlik mabedinde direk, beşer cismine can, adalet ordusuna sancak, fazilet ufkuna yıldız, gönül toprağında şebnem, bilgi denizinde gemi, iyilik semasında güneş, hikmet tacında mücevher, asrın fezasında ay, tevazu ağacında meyve ol. Seni kıskançlık kırgınlığından ve adavet soğuşundan korumasını Tanrı'dan dileriz. O gerçekten yakındır ve çağırana cevap vericidir.”

“Kurdun Oğlu Risalesi”, s.74-75

“26- EY VARLIK OĞLU! Kendi ayıplarını nasıl unuttun da başkalarının ayıplarıyla meşgul oldun? Her kim böyle yaparsa rahmetimden mahrum olsun.

27- EY İNSAN OĞLU! Sen kendin suçlu olduğun müddetçe başkalarının suçunu ağza alma. Başka türlü hareket edersen rahmetimden mahrumsun ve Ben de buna şahidim.

28- EY RUH OĞLU! Yakînen bil: Başkalarına adalet emredip kendisi türlü rezalet irtikap eyleyen kimse ismimi de taşısa benden değildir.

33- EY RUH OĞLU! Seni nurun müjdesiyle müjdeliyorum; onunla müjdelen. Seni kudsiyet karargâhına çağırıyorum; ona sığın ki, sonsuz bir sona kadar rahata kavuşasın.

52- EY BEŞER OĞLU! Nimet gelince sevinme, zillet gelince üzülme; çünkü bunlar geçici şeylerdir.

54- EY VARLIK OĞLU! Bu baki ve ebedi padişahlığı ve bu ezeli ve kadim hayatı istiyorsan şu fani ve geçici saltanatı bırak.

“Saklı Sözler(Arapça)”

¹ Kur'an-ı Kerim

OCAKBAŞI SOHBETİ

50- EY İHTİRAS ÖZÜ! Hırsı bırak, kanaat et; çünkü haris daima mahrum, kanaatkâr ise her zaman mahbub ve makbul.

54- EY DÜNYANIN ZENGİNLERİ! Fakirler aranızda Benim emanetimdir. Emanetimi iyi saklayınız. Hep kendi rahatınızla meşgul olmayınız.

57- EY TOPRAK ÇOCUĞU! Sakın kötülerle ülfet etme, onlarla düşüp kalkma. Kötülerin muaşeretini canın ışığını cehennemine ateşine çevirir.

78- EY CARIYEMİN OĞLU! Rahmanın lisanından mâna selsebilini iç. Tanrı beyanının Maşrıkından tıbyan güneşinin ışıklarını ayan beyan gör. Ledünni hikmetimin tohumlarını kalbin temiz toprağına saç ve yakîn sularıyla sula ki, ilim ve hikmetimin sümbülleri o güzel topraktan yeşerip serpilsin.

82- EY KULUM! İnsanların en iyisi çalışıp kazanarak gerek kendi ve gerek Tanrı rızası için, akrabalarının ihtiyacına harcayandır.

“Saklı Sözler(Farsça)”

Bu kitap özet olduğu için, Bahai prensip ve öğretilerinden örnekler getirildi. Daha fazla bilgi edinmek istenilirse Hz.Bahaullah ve Hz.Abdulbaha'nın eserlerinden faydalanılabilir.

SORU: Bahai Dininde Hoca veya Papaz var mı? Ve diğer dinler gibi Mezhep ve Tarikat var mı?

Cevap: Eskiden herkesin okuma ve yazması olmadığı için, sorunları cevaplandırmak ve dinin yasalarını öğretmek için bazı bilgili kişiler bu görevi üstlenmişlerdi. Bahai dininde bu işin mesleği kaldırıldı ve herkesin okuma, yazma öğrenmesi zorunlu kılındı. Bu nedenle, bireylerin, gerçeği kendi kendine araştırmaları emrediliyor.

Bilindiği gibi geçmişteki dinlerde Elçiler tarafından, dinin idaresi ve İlâhi sözlerinin açıklaması için, halef tayin edilen kişi yazılı olarak belirtilmediğinden, O Elçilerin vefatından hemen sonra, o dinin salikleri Mezhep ve Tarikatlara ayrıldılar. Bu ayrılma insanlar arasında ihtilaf ve düşmanlığa neden oldu.

Hz.Bahaullah, Tanrısal plânında, insanlığın birliğini kurmak ve korumak için gerekli olan taslağını, tıpkı bir mimar gibi çizdi ve temelden sağlamlaştırmak için Ahdinin Kitabında büyük oğlu Hz.Abdulbaha (Abbas Efendi)'yi yazılarının açıklayıcısı ve Halefi olarak tayin buyurdu.

En kutsal kitap olan “Kitab-ı Akdes”te ve diğer eserlerinde de bu tayini vurgulayarak aynı zamanda Bahai düzenini de planladı. Ve Bahai dininde İlâhi Ahd ve Misak'ın (Tanrısal Sözleşme) temelini attı.

Hz.Bahaullah, Hz.Abdulbaha'yı Ahdin Merkezi tayin ederek Bahai Dinine özel bir nitelik verdi.

Abdulbaha, “Baha'nın Kulu”demektir. Bu ünvanı bizzat kendisi seçen Hz. Abdulbaha'nın bütün hayatı Bahai Dininin mükemmel bir örneğini sergiler.

23 Mayıs 1844'de, Hz.Bab'ın Emrini açıkladığı gece, Tahran'da doğan Hz.Abdulbaha, çocukluğundan itibaren sevgili babasının ıstıraplarını paylaştı. Yaşamının kırk yılını hapisane ve sürgünde geçirdi. Bütün yaşamı Hz.Bahaullah'ın ve İlâhi Emrin hizmetinde geçti. Tanrı yolundaki hizmetler için kendi rahatını feda etti.

Genç Türkler Hareketi ile Akka'daki bütün tutuklular serbest bırakıldı. Yaşı 70'e yakın olduğu halde Hz.Bahaullah'ın Emrini batı dünyasına götürmeye karar verdi.

Batıya yaptığı seyahatte Hz.Abdulbaha binlerce insana İlâhi Emri duyurdu. Amerika'da batıdaki ilk Bahai Mabedi'nin temel taşını koydu. Hz.Abdulbaha 23 Kasım 1921 de Hayfa'da suud etti ve yüce ruhu Tanrı Melekutuna uçtu. Hz.Abdulbaha'nın bir çok eserleri vardır. Türkçe'ye çevrilmiş önemli eserleri: “Mufavezat-ı Abdulbaha” (Bazı sorulara cevaplar), “Sevgiden Birliğe”, “Hz. Abdülbaha'nın yazılarından seçmeler”dir.

Bu İlâhi Dinin parçalanmaması ve türlü dini mezheplere bölünmemesi için Hz.Abdulbaha da vasiyetnamesinde torunu Şevki Efendi'yi Hz.Bahaullah'ın Emrinin Velisi olarak tayin etti ve Bahailerden O'na güvenmelerini ve tam bir sadakat göstermelerini istedi. Hz.Abdulbaha'nın vasiyetnamesi dünyadaki Bahailer ile tam bir sözleşme idi.

Emrin Velisi olan Hz.Şevki Efendi, Hz.Bab ve Hz.Bahaullah'ın ailesinden geliyordu. Annesi Hz.Abdulbaha'nın kızı ve babası Hz.Bab'ın yakın akrabası idi. O, bütün yaşamını İlâhi Emrin hizmetine

OCAKBAŞI SOHBETİ

adadı. Hz.Abdulbaha zamanında Bahai Dini 35 ÷lkeye yayıldığı halde Hz.Şevki Efendi'nin yaşam süresinde 251 den fazla ÷lkeye yayıldı. 4200'den fazla Bahai Merkezi kuruldu. Bahai eserleri ise 200'den fazla değişik dillere tercüme edildi. Hz.Şevki efendi 36 yıllık Emrin Veliliđi sırasında İlâhi Emri dünyada yaymak ve Bahai yönetim düzenini bütün Bahai Merkezlerinde kurmak için plânlar çizerek Bahaileri hizmete kılavuzladı. Kendisi bir çok eserler yazdı ve Hz.Bahauallah'ın bir çok eserlerini İngilizciye çevirdi.

Hz.Şevki Efendi bütün dünya Bahaileri arasından, bilgili ve seçkin Bahai bireylerinden 27 kişiyi Emrin Eli diye seçti. Hz.Şevki efendi 4 Kasım 1957 de suud etti.

BAHAİ İDARİ DÜZENİ

“Bu Yeni ve büyük Dünya Düzeninin etkisiyle dünya düzeni bozulmuştur. Bu şaşılacak derecede güzel ve eşsiz sistem vasıtasıyla ki, beşerin düzenli hayatı devrime uğramıştır. Bu sistem, gerçekten ölümlü gözlerin eşini görmediği bir sistemdir.”

“Kitab-ı Akdes'in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi”, s.25

Hz.Bahauallah'ın çizdiği Bahai İdari Düzeni'nin, Hz.Abdulbaha zamanında temelleri atıldı, Emrin Velisinin yönetimi sırasında yerleşerek, yükselerek sağlamlaştırıldı.

Bahai Dininde İmamlık ve din adamlığı mesleği olmadığı için kadın ve erkek üyeler gönüllü olarak toplumun işlerini yürütme işine katkıda bulunmaktadır. Nikâh ve evlenme törenleri gibi görevleri Mahalli Ruhani Mahfiller yerine getirirler. Aynı zamanda bu ruhani mahfiller bireylerin sorunlarını çözmekle de yükümlüdürler.

Hz.Şevki Efendini vefatından (1957),Yüce Adalet Evi'nin seçimine kadar (1963) yukarıda zikredilen Emrin Elleri Bahai Dininin yönetimini ve yayılmasını üstlendiler.

“Yüce Adalet Evi:

Bahai Yönetim Düzeninin merkezidir. Seçimi üç derecelidir. Milli Mahfil üyeleri, beş yılda bir defa, dünya Bahaileri içerisinde, dokuz kişi olan Adalet Evi üyelerini gizli oy ve açık tasnifle seçerler. Seçimde önceden aday gösterilmez ve propaganda yapılmaz. Bu dokuz kişiden oluşan Yüce Adalet Evi'nin görevi, yetki ve sorumluluğu Akdes Kitabında tamamen açıklanmıştır. Meşveretten sonra alınan çoğunluk kararlarında masumdurlar (hatasız). Akdes Kitabında bulunmayan her kararı vermeye ve gerek gördüğünde verdiği kararı kaldırmaya yetkilidirler. Hz.Bahauallah diyor ki ‘Bu kişiler, sanki Yüceler yücesi Tanrı'nın eminleri ve bütün yeryüzündeki insanların vekilleri olduklarını bilerek, kulların işleri üzerinde meşveret (fikir tartışması) yapsınlar.’ Diğer bir yerde ‘Kitapta bulunmayan hükümler hakkında Adalet Evinin Eminleri meşveret etmelidirler; neyi beğenirlerse onu uygulasınlar. O, istediğine ilhâm eder ve kendisi her şeyi bilen ve önlem alandır’ diyor.

Milli Ruhani Mahfiller:

Her devlet sınırı içerisinde bulunan Bahailerin merkezi yönetim kurumudur. Dokuz kişiden ibaret olan üyelerin seçimi iki dereceli olup, o devlet sınırı içerisinde bulunan Mahalli Ruhani Mahfillerin belirli sayıda gönderdikleri delegeler tarafından, o sınır içerisinde oturan bütün Bahailer arasından seçilir. Seçimler adaysız ve propagandasızdır, gizli ve yazılı oylarla tam bir doğruluk ve düzen içerisinde yapılır. Seçme ve seçilme yetkisi yirmi bir yaşını bitirmişlere verilir. Milli Ruhani Mahfillerin görev, yetki ve sorumluluğu Akdes Kitabı ve yazılı Levih'lerde belirtilmiştir.

Mahalli Ruhani Mahfiller:

İdari veya belediyelerin ayırımlarına göre il, ilçe, bucak ve köylerde yirmi bir yaşını tamamlamış Bahailer dokuz kişi veya fazla iseler her sene Rızvan Bayramı'nın birinci günü (21 Nisan, Hz.Bahauallah'ın Emrini açıkladığı gün) toplanarak, bölgelerinde oturan ve seçilme yeteneğinde olan kimselerden dokuz kişiyi, aday göstermeden, propaganda yapmadan gizli, yazılı oy ve açık tasnifle Mahalli Ruhani Mahfil üyeliğine seçerler. Mahalli Ruhani Mahfillerin görevleri, Bahailerin ruhani işleriyle uğraşmak, bunun için gerekli kararları almak, Tanrısal emirlerin haklarını korumak, Bahailer arasında birlik, beraberlik ve dayanışmayı sağlamak, öğretim ve eğitimlerini teşvik etmek, yoksul çocukların eğitimlerini sağlamak ve yoksulları korumaktır. Mahfil kararlarını, problemleri ortaya koyarak ve üzerinde fikir tartışması yaparak çoğunlukla alır. Mahalli Mahfillerin, kendi Merkezi Mahfilleri'nin ve bölgesindeki Bahai toplumuyla olan ilişkileri yazılı tüzükler uyarınca yürütülür.”

“Bahai Dini”, s.25-26

OCAKBAŞI SOHBETİ

“Tanrı her şehirde bir Adalet Evi¹’nin kurulmasını farz kılmıştır. Bu Evlerde, Baha sayısı² kadar kişiler bir araya gelerek toplantı yapacaklardır... Bu kimseler, İmkân âleminde Rahmanın Eminleri ve bütün yer yüzünde bulunanlar için Tanrı’nın vekilleri gibi davranıp kendi işleri etrafında meşveret yaptıkları gibi insanların işleri etrafında da Hak rızası için aynı şekilde danışıp ona göre karar vermeleri gerekir. İzzet ve mağfiret sahibi Rabbınızın hükmü budur. Levihte açık ve kesin olarak bildirilen şeyi sakın bir yana atmayınız. Tanrı’dan çekiniz ey görür göz sahipleri.”

“Kitab-ı Akdes’in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi”, s.13

“SEKİZİNCİ İŞRAK

Bu fıkra Kalem-i Âlâdan şu anda nazil olup Kitab-ı Akdesten sayılır. Milletın işleri Tanrı Adalet Evinin azalarına racidir. Onlardır Tanrı’nın kullar arasındaki eminleri ve onlardır Tanrı memleketlerinde emir sahipleri. Ey Tanrı’nın hizbi! Dünyanın mürebbisi adalettir; çünkü adalet mücazat ve mükâfat denilen iki direğe dayanır. Bu iki direk insanlığın iki hayat kaynağıdır; her günün bir icabı ve her zamanın bir muktezası olduğundan, işler Adalet Evi azalarına muhavveldir; hal ve zaman neyi icap ettiriyor ise onu yapsınlar. Tanrı hatırı için Emrin hizmetine kalkanlar Tanrı’nın göze görünmeyen ilhamları ile mülhem olurlar; herkesin bu gibilere itaat eylemesi gerektir. İdare işleri tamamıyla Adalet Evine racidir. İbadet ise kitapta yazılı olduğu veçhiledir.

“Bahauallah’ın Levihleri”,s.16

On dokuz gün ziyafeti:

Bahai takvimi Hz.Bab tarafından güneş yılına göre düzenlenmiştir. Her yıl 19 ay ve her ay 19 gün olarak tespit edilmiştir. Her seneden arta kalan 4 veya 6 gün Ha günleri olarak isimlendirilmiştir ve bu günler bağış ve hayır yapma günleridir. Bu günler şu anda kullanılan Miladi takvime göre, 26 Şubat ile oruç başlangıcı olan 2 Marta kadar sürer. Baharın ilk günü olan 21 Mart Bahai takvimine göre yılbaşı ve aynı zamanda Bahai orucunun sona erdiği gün ve Nevruz bayramıdır.

Bahai Düzeninde her Bahai ayında On dokuz Gün Ziyafeti yapılır. Bu ziyafet üç kısımdan ibarettir.

a) İbadet kısmı, dua ve Tanrısal eserlerden okunur.

b) Merkezi ve Mahalli Mahfillerden gelen haberler ve raporlar okunur ve bazı konular üzerinde meşveret edilir. Bahai dininde meşveret (danışma) her toplantıda ve her konuda önemli bir konudur. Böylece, bütün bireylerin fikirlerinden faydalanılır. Meşveretin sonucu, ekseriyetin onayından geçtikten sonra konu sekreter vasıtasıyla Ruhani Mahfile gönderilir.

c) son kısım sosyal ve ikram kısmıdır.

SORU:Hz.Bahauallah Birlik ve Barış hakkında ne buyuruyor?

Cevap: Kur’an-ı Kerimde gelecek Zuhuru müjdeleyen sayısız âyetler vardır. Bu âyetlerin kimisi gelecek olan Zuhurun insanları birleştirip bir araya getireceklerine söz veriyor, örneğin:

“Ey Rabbımız! Gelmesinde hiçbir şüpheli bulunmayan günde insanları toplayacak olan Sensin. (Şüphesiz) Allah vaadinden dönmez.”

Âl-i İmran Sûresi, âyet 9

“Sen de ki: Öncekiler de, sonrakiler de hepsi belli vaadedilen bir günde toplatılacaklardır.”

Vâkıa Sûresi, âyet 49-50

“Günün birinde Rabbımız sizi de, bizi de bir araya getirecektir. Sonra hak ve adaletle aramızda hüküm verecektir. Doğrusu en üstün ve en iyi hüküm veren ve her şeyi çok iyi bilen yalnız O’dur, de.”

Sebe Sûresi, âyet 26

“Biz seni bütün insanlara müjdeci ve uyarıcı olan bir peygamber olarak gönderdik. Fakat insanların çoğu bu gerçeği bilmezler.”

Sebe Sûresi, âyet 28

“O’nlara, “eğer siz doğru iseniz, söyleyin bakalım bu vaad ne zaman gerçekleşecek?” derler.”

¹ Şimdilik Ruhani Mahfiller

² 9 kişi

OCAKBAŞI SOHBETİ

Sebe Süresi, âyet 29

“Sen (onlara) “Size bir günlük bir zaman tayin edilmiştir, ne bir saat ileri, ne de bir saat geri geçebilirsiniz” de.”

Sebe Süresi, âyet 30

“Allah onların hepsini toplayacakları gün meleklerle, “Size tapanlar bunlar mı?” diyecek.”

Sebe Süresi, âyet 40

“DOKUZUNCU İŞRAK

Tanrı dini ve Tanrı yolu, Kıdem Sultanının irade semasından sırf yeryüzü sakinlerinin ittihat ve ittifakını sağlamak için inmiş ve meydana çıkmıştır. O’nu ihtilaf ve nifak sebebi yapmayınız. Birlik güneşinin doğup âlemi aydınlatması her şeyden önce, Tanrı dini ve şeriatı ile mümkündür. Dünyanın gelişimi, ümmetlerin eğitimi, insanların itminanı ve yeryüzünde rahatlığın teessüsü Tanrı usul ve ahkâmına bağlıdır. En büyük atiyenin baş sebebi odur. O, dirilik kadehini sunar, ölümsüzlük bağışlar, ebedi nimet saçar. İktidar dizginini elde bulunduranlar, bilhassa Tanrı Adalet Evinin üyeleri, bu esası koruyup yüksek mertebesinde tutmak için elden gelen gayreti göstermelidirler... İhtilâfın ortadan kalkıp dünya ufuklarının ittifak ışığı ile aydınlanabilmesi için Tanrı kudretini temsil eyleyenlerin, yani padişahların ve reislerin, himmette bulunmalarını kendilerinden isteriz...”

“Bahauallah’ın Levihleri”, s.17

“ALTINCI İŞRAK

İnsanlar arasında ittihat ve ittifaktır. İttifak sayesinde ki, ümmetler Emir ışığıyla aydınlanagelmıştır. Bunu sağlayacak vasıtaların en müessiri ise insanların birbirinin yazılarını ve dillerini bilip anlamalarıdır. Bundan önce de bazı elvahımızda buyurmuş olduğumuz üzere, Adalet Evi eminleri ya mevcut dillerden birini veya yeni bir dili seçip aynı veçhile seçilecek bir yazı ile birlikte bütün dünya mekteplerinde çocuklara öğretsinler; bu taktirde, dünya tek bir vatan ve tek bir kıt’a haline gelir. Bilgi ağacının en güzel meyvesi: (hepiniz tek bir ağacın meyveleri ve tek bir dalın yapraklarıdır; iftihar ancak kendi vatanını sevenin değil, âlemi sevenindir.) yüce sözüdür. Bu konuda, bundan önce dünyanın bayındırlığına ve ümmetlerin birleşmesine sebep olacak şeyleri indirmişizdir. Ne mutlu erenlere ve amel eyleyene!”

“Bahauallah’ın Levihleri”, s.15

“Fırdevs-i Âlâda TANRI’NİN ALTINCI YAPRAĞINA YAZILI SÖZÜ

İnsanların kandili adalettir. Onu zulüm ve itisafın ters rüzgârları ile söndürmeyiniz. Adaletten gaye, insanlar arasında birlik husulüdür. Bu yüce sözde Tanrı’nın hikmet denizi dalgaları. Dünyanın defterleri onun izah ve tefsirine yetmez. Âlem bu süs ile süslenecek olur ise: (Tanrı’nın herkesi kendi bolluğundan zengin yapacağı gün) sözünün güneşi dünya seması ufkundan doğup parlar. Bu beyanın kadrini biliniz; çünkü, bu beyan, Kalem-i Âlâ ağacının en lâtif meyvelerindendir...”

Fırdevs-i Âlâda TANRI’NİN YEDİNCİ YAPRAĞINA YAZILI SÖZÜ

Ey her ümmetin ilim ve hikmet sahipleri! Yabancılaşma göz kapayınız, birliğe bakınız, bütün yeryüzü sakinlerini rahat ve huzura kavuşturacak vasıtalara yapışınız. Bu bir karış dünya tek bir vatan, tek bir makamdır. İhtilâfı mucip iftihardan vazgeçiniz, ittifak sebeplerine yöneliniz. Bahailerce iftihar ilim, hikmet, amel ve âhlak iledir; yoksa vatan ve makam ile değil. Ey yeryüzü sakinleri! Bu semavi sözün kadrini biliniz. Çünkü bu söz bilicilik denizine gemi, görücülük cihanına güneş gibidir.”

“Bahauallah’ın Levihleri”, s.35

“İKİNCİ TERAZ

Samimiyet üzere dinlerle muâşeret, Tur dağında Musa ile konuşanın getirdiğini izhar ve her bir hususta insaftır. Vefakârlık ve temiz yüreklilik ile mutassıf olanlar bütün yeryüzü sakinleriyle dostça muâşeret eylemelidirler; çünkü, muâşeret ittihat ve ittifak doğurur; ittihat ve ittifak ise âlemin düzeni ve ümmetlerin hayatı demektir. Ne mutlu şefkat ve refeti itiyat edinip kin ve husumeti bırakanlara! Bütün dünya halkına tehammülkârlık ve iyilik severlik tavsiye ederim. Bu iki, dünyadaki karanlığı dağıtacak iki lâmba ve milletleri gerçek bilgiye kavuşturacak iki öğretmendir. Ne mutlu erenlere ve vay gafillere.”

“Bahauallah’ın Levihleri”, s.46

OCAKBAŞI SOHBETİ

“Bütün milletlerin ve adaletli hükümetlerin menfaatlerini terviç ve seviyelerini terfi edecek yolları aramak bu gün herkesin mükellef bulunduğu bir ödevdir. Kalem-i Âlâ her âyetle sevgi ve birlik kapıları açmıştır. Bir zaman önce şöyle demiştik ve bizim dediğimiz hakikattir: ‘Her din ve mezhebin salikleriyle samimi dostluk ve arkadaşlık ediniz.’ İnsanoğullarını birbirinden uzaklaştırıp bozuşturan sebepler Kalem-i Âlâdan çıkan bu sözle ortadan kalkmıştır. Tanrı’nın irade semasından varlık dünyasının seviyesini yükseltmek ve insan ruhunu yüceltmek maksadıyla indirilen şeyler bütün insanlığın talim ve terbiyesine yarar en müessir vasıtaadır. Eskilerin dilinden ve kaleminden çıkan hikmetli sözlerin sultanı bu En Büyük Zuhurda Kıdem Padişahının irade semasından nazil olmuştur. Eskiden: ‘Vatan sevgisi imandandır’ buyrulmuştur. Bu gün ise Lisanı Azamet: ‘İftihar, vatanını sevenin değil, bütün dünyayı sevenindir’ buyuruyor. Bu ulvi söz ile gönül kuşlarına yeni bir uçuş öğretmiş, taze bir veçhe getirmiş, tahdit ve taklidi Tanrı Kitabından silmiştir.”

“Bahauallah’ın Sesi”, s.50, b.43

“Ey ihtilaf halinde bulunan milletler! Birleşiniz, ittifakın nuru ile nurlanınız. Tanrı hatırı için bir yerde toplanıp aranızdaki ihtilaf sebeplerini kaldırınız. O zaman Neyyiri Âzamin nuru cihanı kaplar, dünya sekeneşi bir şehir sekeneşi gibi olur ve aynı taht üzerinde oturur. Bu mazlûmun ilk gündünden beri güttüğü ve güdeceği gaye budur. Hiç şüphe yok ki, hangi ırk veya mezhepten olursa olsunlar, bütün milletler kendi ilhamlarını aynı semavi kaynaktan alıyorlar ve aynı Tanrı’nın kullarıdır. Tabi oldukları evamir ve ahkâm arasında görülür başlıklar bunların indirildiği asırların mukteziyatından ileri gelmiştir...”

...Birlik ve iyi geçim için yaratılmış oldukları halde her yerde geçimsizlik ve kötülük hüküm sürüyor. Ulu Varlık buyuruyor: Dostlar! Birlik çadırı kuruldu; birbirinize yabancı gözüyle bakmayınız. Siz bir ağacın meyveleri ve bir dalın yapraklarısınız. Umarız ki, adaletin nuru dünyaya parlar ve onu zulümden temizler. Yüce şanlı Tanrı’nın kudretine bu cihanda bir timsal olan hükümdarlar kalkıp bütün insanlığın yüksek menfaatlerine hizmet eyleyecek şeylerle meşgul olmağa azimle karar verseler, insanoğulları arasında adalet devri açılır ve dünya adalet dünyası olur. Ulu Varlık buyuruyor: ‘Cihan nizam ve istikrarının binası mücazat ve mükâfat direkleri üzerinde kurulagelmiştir; o binayı ayakta tutacak olan yine bu iki direktir.’ Başka bir yerde de şöyle buyuruyor: ‘Dikkat ediniz, ey cihan hükümdarları maşeri! Dünyada hiçbir kuvvet yoktur ki, adalet ve hikmet kuvveti derecesinde müessir olsun...”

“Bahauallah’ın Sesi”, s.110-111, b.111-112

Hız.Bahauallah Krallara, Cumhurbaşkanlarına ve ileri gelen din ulularına levihler göndererek İlâhi Emri iblağ edip, onlara adaletle davranmalarını yazdılar. Fakat onlar kısa anlayışlarıyla İlâhi Emrin yüceliğini idrak edemediler ve sonunda Hız.Bahauallah’ın uyardıkları gibi hüsrana uğradılar. Örneğin: Osmanlı Sadrazamı olan Ali Paşaya gönderilen İkinci Reis Levhinde buyuruyorlar:

“...O dilerse, sizi dağılmış toza çevirir. O sizi yakında kendi katından gelen bir kahırla kahredecek, aranızda ihtilâl çıkaracak ve memleketleriniz parçalanacaktır. O zaman feryad edip yalvaracaksınız, ama kendiniz için bir yardımcı bulamayacaksınız. Ben bunu mütenebbih bir olasınız diye söylüyorum; çünkü biliyorum ki, Tanrı gazabı sizleri sarmıştır ve hiçbir vakit mütenebbih olmayacaksınız...”

“Bahauallah’ın Levihleri”, s.148

“...bunun üzerine ikinci bir tevki sadır oldu. Heykel Sûresine dahil olan bu ikinci namede özet olarak: ‘Ey Napolyon! Nidayı işitmedin ve cevap vermedin, onun için yakında saltanatın yele gidecek ve tamamıyla yıkılacaksın’ ...Bu nameyi de ihtiva eyleyen Heykel Kitabı o asırda bütün İran’da elden ele dolaşıyordu. Bu namenin kaleme alınıp gönderildiği tarih milâdın 1869 senesidir. Heykel Sûresi bütün İran ve Hindistan’da neşredilmiş olduğundan Bahailerin elinde bulunuyordu... Derken milâdın 1870 senesi geldi çattı. Almanya ile Fransa arasında harp ateşi alevlendi. Hiç kimse Almanya’nın galip geleceğine ihtimal vermiyordu; fakat beklenenin tersine, Napolyon dehşetli bir mağlubiyete uğradı, düşmana teslim olarak izzeti zillete döndü.”

“Muvafekat-ı Abdulbaha”, “Bazı Sorulara cevaplar” s.27

“İlahi Peygamberler ruhani uygarlığı kurdular. Ahlâk alemine hizmet ettiler. Ruhani kardeşliği yarattılar. Kardeşliğin; aile kardeşliği, ülke kardeşliği, ırk kardeşliği, lisan kardeşliği gibi birkaç çeşidi vardır. Fakat bu kardeşlikler, insanoğlu arasındaki kavgaların ve öldürmelerin ortadan kalkmasına ve yok olmasına sebep olamazlar. Oysa Ruhulkuds’tan doğan ruhani kardeşlik insanlar arasında tam bir bağlılık sağlar. Savaşın temelini kökten yok eder. Farklı toplulukları bir millet ve çeşitli ülkeleri bir ülke yapar. Çünkü insan birliğini kurup genel barışa hizmet eder...”

OCAKBAŞI SOHBETİ

Tanrı'ya şükürler olsun; bu çağda bilim ve teknik ilerlemiştir. Özgürlük ve adalet ilerlemiştir. Bunun için bu çağ Tanrısal bağışa yaraşmış, genel barışın ve insanlık âlemi birliğinin kurulması devri olmuştur.”

“Sevgiden Birliğe”, s.213

Hüküm gününün birlik günü olduğunu Kur'an-ı Kerim bize açıkça bildirmiştir. Nitekim; Hz. Bahau'llah'ın öğretilerinin temel taşı insan cinsinin birliğidir.

“Dünyada asayiş ve barışı yerleştirip milletlerin ilerlemesine yarayacak ilk şartları belirtmek isteyen Ulu Varlık buyurmuştur: Büyük ve şümullu bir konferansın toplanması lüzumuna umumiyetle kanaat getireceği bir zaman gelse gerektir. İdare dizginini ellerinde tutanlar ve hükümdarlar bu konferansta bulunmalı, müzakerelerine iştirak etmeli, cihan barışının temellerini atacak tedbir ve çareler üzerinde düşünmelidirler. Dünya barışı büyük devletlerin, bütün milletleri rahatlığa kavuşturmak için, kendi aralarında tamamiyle uzlaşmalarını talep eder. Bir hükümdar bir hükümdara silah çekerse hepsi kalkıp el ele vererek mütecevizin tecavüzünü def'eymelidirler. Bu yapılırsa artık milletler büyük silahlı kuvvet beslemek ihtiyacından kurtularak ancak ülkelerinin güvenliğini ve sınırları içerisinde asayiş sağlayacak miktarda silahlı kuvvet bulundurmaya iktifa edeceklerdir. Bu suretle her milletin, her hükümetin ve her devletin rahat ve âsaiş emniyet altına girecektir. Temenni ederiz ki, Tanrı'nın kerim ve aziz ismine mâkes olan büyük devlet adamları ve hükümdarlar bu makama ererek insanlığı istibdadın hücumundan korurlar...”

“Bahau'llah'ın Sesi”, s.126-127,b.117

Kimsenin aklına gelmeyen dünya barışı ve bu barışın temel prensiplerini Hz.Bahau'llah 140 sene evvel buyurmuştur. Bu gün bütün dünyada genel barışı kurmak için çaba gösterildiğini görüyoruz. Belli ki, insanlık âlemi erginliğe doğru ilerlemektedir. Tanrı'nın Emri olduğu için dünyada muhakkak genel barış kurulacaktır.

SORU:Şeytan ve melekler hakkında nasıl yorum yapıyorsunuz?

Cevap: Kur'an-ı Kerimde, İblis (Şeytan) ve melekler hakkında zikredilen bir çok âyetler vardır. Özellikle Bakara ve Sâd Sûrelerinde Hz.Âdem ve İblis hikâyesini anlatıyor. Tanrı'ya ve Tanrı Elçilerine itaat etmeyen ve aynı zamanda bozgunculuk ve fesat yapan İblis ve Tanrı'nın Emrine boyun eğen ve itaat eden Hz.Âdem diye anlatıyor.

“Hani biz meleklerle, ‘Âdem’e boyun eğin,’ demiştik. İblisten başka hepsi boyun eğdi. O inkâr ederek kibirlendi. (O zaten önceden inkâr edenlerdendi.)”

“Biz (Âdem’e) ‘Ey Âdem! Eşin ve sen cennette kalın, orada istediğiniz yerden bol bol yiyin, ancak şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz!’ dedik.”

Bakara Sûresi, âyet 34-35

“İblis, ‘hiç olmazsa ben bu Âdem’den (Hz. Âdem’den) daha iyiyim. Sen beni ateşten, O’nu ise yaş topraktan yarattın,’ dedi.”

Sâd Sûresi, âyet 76

(Yüce Allah), ‘çık git oradan, sen artık katımızda kovulmuşsun,’ dedi.”

Sâd Sûresi, âyet 77

“(Şeytan), ‘şerefime and olsun ki, onlardan, seçkin kullarından başka hepsini saptıracağım,’ dedi.”

Sâd Sûresi, âyet 82-83

“...Musa düşman olan adama bir yumruk attı. Bu yumruk da onun işini bitiriverdi. Musa, ‘Bu olay ancak şeytan işiyle meydana geldi. Doğrusu o hep mümin düşmanıdır, (onu daima barış yolundan) apaçık saptıran bir kimsedir,’ dedi.”

Kasas Sûresi âyet 15

“Biz (evvelâ sizi belirsiz olarak) yarattık, sonra size (uygun birer) biçim verdik. Daha sonra meleklerle, “Âdem’e boyun eğin” dedik. İblisten başka hepsi boyun eğdiler...”

A'râf Sûresi, âyet 11

“Allah bir topluluğa doğru yolu gösterdi. Bir topluluk da sapıklığı hakketti. O'nlar, Allah'ı bırakıp şeytanları dost edindiler ve kendilerini doğru yola ermiş sanırlar.”

A'râf Sûresi, âyet 30

OCAKBAŞI SOHBETİ

“Biricik gerçek Tanrı geçmiş kitaplarda bütün insanları kendi oğulları diye adlandırmıştır. Bu, daha hiçbir şey var değil iken var olan rahmetinin bir tezahürüdür. Bununla beraber, bu oğullardan bir çokları O’na karşı durmuşlardır. Kalem-i Âlâdan sadır olan şeylere her insaf sahibi tanıklık eder.

Şeytan’a ne buyrulur ? Şeytan, kadir ve makamın yüksekliğine rağmen, Tanrı’nın yakınlığından ve mülâkatından mahrum kaldı. Bazılarına göre, Şeytan melekûtün muallimi idi. Bu payeyi ona kim vermişti? O, anda melekûtün en yüksek yerinden nasut âleminin en alçak noktasına düştü; bütün feyizlerden memnu ve mahrum kaldı. Dilediği gibi davranmak yetkisi olana karşı ne denir? O bir zamanlar inayet ve merhamete lâyıık görülmüştü, başka bir vakit ise gazap ve azaba şayeste.”

“Bahauallah’ın Levihleri”, s.174

“...Gerçeklik Güneşinin doğuşunun amacı budur ki, insan âleminin birliği kurulsun, bütün dünya tek bir yurt olsun, milletlerin ve siyasetlerin birliği sağlansın. Tanrısal aydınlık insanlık dünyasında açıkça görünsün. İlâhî sıfatlar insanlık toplumunda görünmeye başlasın. Melekler dünyasının birliği insanlık dünyasında tecelli etsin. Yani insanoğlu meleğe benzesin.

Meleklerin neler olduklarını size açıklayalım: Bu sözden gaye kutsal kişiler, aydınlık kimseler, mükemmel şahsiyetler ve İlâhî kimselerdir. Bu kutsal kişiler, sevginin, aklın ve bilginin kaynağıdır. Çürümüş taklitlerin esiri değildirler. Çürümüş olan bu dini taklitler; kavgalara ve bozgunculuğa, karanlığa, kan dökücülüğe, haksızlığa ve zorbalığa sebeptir. Bu taklitleri bir kenara atınız, gerçeğin temellerine sarılınız. Hz.İsa’nın ve diğer geçmiş peygamberlerin kurdukları temelin aynısını Hz.Bahauallah kurdu. Bu temel ise insanlık âleminin birliği, umumi sevgi, devletler arası, milletler arası, ırklar arası, vatanlar arası, dinler arası ve hayat aşamaları arasındaki genel barıştır.”

“Sevgiden Birliğe”, s.133-134

“Söyle: Ey kavim! Kendinizi Rahman’a mensup göstererek Şeytan’ın işlediği işleri işlemek sizlere yaraşır mı? Sübhanın cemaline yemin olsun ki, hayır! Nolaydı bunu bir bileydiniz! Gönüllerinizi dünya sevgisinden kaldırmınız, dillerinizi iftira ile kirletmeyiniz. Ve üyelerinizi aziz ve hamid olan Tanrı’ya yakın gelmekten menetmeyiniz. Dünya denilen şey vahiy matlaından yön çevirip kendinize hiçbir faidesi olmayan şeylere yönelmenizdir. Bu gün sizi Tanrı’nın yönünden men eyleyen şey, esasında dünyadır; ondan sakınınız ve Manzar-ı Ekbera yani bu parlak ve nurani makarra yaklaşınız...”

“Kurdun Oğlu Risalesi”, s.45

“Ey müminler! Şeytanın adımlarını takip etmeyiniz. Kim şeytanın adımlarını takip ederse, bilsin ki, şeytan ancak kötülükleri ve iğrenç şeyleri emreder...”

Nûr Sûresi, âyet 21

“Görüyorsun, bu Mâna Güneşinin mevcudiyetine rağmen, büyük küçük herkes zulmet haşerelerine ve şeytan mazharlarına nasıl bir tehalükle koşuyor ve kendi müşküllerini daima onlardan soruyorlar! Onlar da, bilgisizlik yüzünden, kendi çıkarlarına zarar vermeyecek cevaplar veriyorlar. Ebediyetin misk kokan nesiminden koku almamış ve ıtırılı çiçeklerle bezeli cennete ayak basmamış olan bu pislik böceği nasıl olur da mest edici güzel bir kokuyu başkalarına koklatabilir? Bu gibilerin hal ve davranışları dünya kuruldu kurulalı böyle olmuş ve bundan böyle de öyle olacaktır. (Tanrı sözlerinin mânasını anlamak ancak O’na yönelip şeytanın mazharlarına arka çevirenlere verilmiştir. İşte, Allah kendi zuhurunun gününe ait hükmü izzet kalemi ile izzet otağının arkasında gizli levih üzerine böyle yazmış ve tespit edilmiştir.) Bu sözlere dikkat edip onların iç ve dış mânalarını iyice düşünürseniz, bugün insanlar ile kaçışma gününün¹ tanınması arasında aşılmaz bir engel teşkil eden müşkül meseleleri çözer ve artık sual sormak ihtiyacı duymazsın...”

“İkân Kitabı”, s.70

Dini tabirlere göre iyi insan meleğe ve kötü olan şeytana benzetilmiştir. Fakat insanlar arasında bilinen 4 melek olan Cebrail, Mikâil, İsrail ve Azrail, bunlar istilah veya benzetmedir ki, Kur’an-ı Kerimde zikredilmiştir:

Örneğin: İslâm Dininde ve Kur’an-ı Kerimde Peygamberlerin özel Vahiy makamı Cebrail olarak tabir edilmiştir. Ruhani rızık verme makamı Mikâil olarak, inanç, yani ruhani hayat veya ruhani diriltme makamı İsrail olarak tabir edilmiş ve ölüm Azrail’e tefsir edilmiştir.

¹ Kıyamet Günü

OCAKBAŞI SOHBETİ

“Ey insanlar! Yeryüzündeki temiz ve helal şeylerden yiye, şeytana uymayın, çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır.”

Bakara Sûresi, âyet 168

“Böylece biz, insan ve cin arasından âsi olan şeytanları her peygambere düşman kıldık. Onlar aldatmak için yaldızlı sözlerle birbirinin (kafasına) kötü düşünceleri aşarlar...”

En’am Sûresi, âyet 112

SORU:İncil’in yazılarına göre güneş ve ay karardığı, yıldızlar yere döküldüğü ve darlık her tarafı sardığı... zaman Hz.İsa bulutlara binerek kudretle gökten inecektir. Bunların mânası nedir?

Cevap: “O’nlr, bulut gölgeleri içinde, Allah ve meleklerin gelmesini ve son kararın verilmesini mi bekliyorlar? (Biliniz ki), bütün işler Alah’a döndürölür.”

Bakara Sûresi, âyet 210

“İşte İncil bahçesinde, sonraki zuhurun belirtilerini lâtif bir makam ile terennüm eyleyen Meryem Oğlu İsa’nın terennümleri: Matta’ya nispet edilen birinci kitapta yazılı olduğuna göre, Gelecek Zuhurun belirtilerinin ne olduğu sualine karşı şöyle cevap verilmiştir: ‘O günlerin sıkıntısından hemen sonra güneş karacak, ay kendi ışığını vermeyecek, yıldızlar gökten düşecekler ve göklerin kuvvetleri sarsılacak; o zaman İnsanoğlunun alâmeti gökte görünecek, o zaman yeryüzünün bütün kabileleri dövünecekler ve insanoğlunun göğün bulutları üzerinde kudretle ve büyük izzetle geldiğini görecekler ve meleklerini büyük sesli boru ile gönderecektir...’

Hıristiyan ilâhiyatçıları bu sözlerin iç mânalarını ve bu kelimelere emanet edilen remizleri anlamayıp dış mânalarına yapıştıklarından Muhammed feyzine giden yola girmemişler ve Ahmed fazlının bulutundan istifade eylememişlerdir. Öbür yandan, Hıristiyan câmiası içerisindeki cahil halk da, kendi din bilgilerinin anlayışına uyarak Celâl Sultanının cemalini ziyaretten mahrum kalmışlardır. Ve sonra, Ahmed güneşinin görünmesinden öncelik eyleyeceği İncil’de bildirilen belirtiler de meydana gelmemiş bulunuyordu. İşte bu sebepten asırlar ve devirler gelip geçtiği, o Ruh cevheri kendi ebedi saltanat yerine döndüğü, ruhani nefes Tanrı borusuna başka bir üfleşi üflediği, ölmüş ruhlar gaflet ve delâlet kabirlerinden kalkıp hidayet meydanında ve inayet mahallinde haşır olduğu halde, adı geçen ümmet bu güne kadar bu belirtilerin kendi anlayışlarına göre görünüp, geleceği bildirilen şahın gelmesini beklemektedirler... Başka ümmetler de aynı sanılara saplanarak Tanrı Hazretlerinin sonsuz rahmet ve inayet kevserinden uzak kalmışlar, kendi kuruntularıyla oyalanmışlardır.

...İncil’de bir de şu âyet var: ‘Gök ve yer geçer, ama Benim sözlerim yok olmaz.’¹ ...Bundan ötürü, İncil ehli, İncil şeriatinin hiçbir zaman kalkmayacağını söylerler. Onlara bakılırsa, geleceği bildirilen İlâhi zat bütün belirtilerle birlikte gelince, İncil’in hükümlerini yapacak ve yerleştirecek ki, dünyada bu dinden başka bir din kalmasın. Bu, onların temel inancıdır. Hatta onların kökleşmiş kanaatine göre, bir kimse İncil’de yazılı bütün belirtilerle de çıkagelse ve fakat İncil’in açık hükümlerinin herhangi birine muhalefet eylese, böyle bir kimse tanınmamalı, kabul olunmamalı, aksine tekfir edilerek alay konusu olmalıdır. Nasıl ki, muhammed güneşinin doğuşunda da böyle oldu...

Buyuruyor: ‘O günlerin sıkıntısından hemen sonra’

Yani, halk şiddet ve sıkıntıya düşünce. Ne zaman ki, Hakikat Güneşinin eserleri ve ilim ve hikmet ağaçlarının meyveleri insanlar arasında yok olur, halkın dizgini cahiller eline düşer, insanın yaratılışında esas gayeyi teşkil eyleyen birlik ve Tanrı’yı tanımak kapısı kapanır, ilim şüpheye çevrilir ve hidayet şakavete yer verir; işte o zaman bu hal vukua gelir. Nasıl ki, bugün görülüyor. Her bir zümrenin dizgini bir cahilin eline düşmüş, dizgini ellerinde tutanlar halkı diledikleri gibi idare ediyorlar. Onların arasında Mabuddan ancak bir isim, Maksuttan yalnız bir lâfız kalmış. Nefis ve hava rüzgârları ortalığa o derece hâkim olmuş ki, içlerdeki akıl ve vicdan ışığı sönüp gitmiş. Halbuki, Tanrı bilgisinin kapıları Rabbanî kudret ile açılmış, ilim ışığı ve kutsiyet bağıışı varlık cevherlerini aydınlatıp doğru yola kılavuzlamış bulunuyor...”

“İkan Kitabı”, s.20-21-22

“ ‘Güneş karacak, ay ışığını vermeyecek, yıldızlar gökten düşecekler.’

¹ Luka İncil XXI: 33.

OCAKBAŞI SOHBETİ

Nebilerin sözlerinde geçen (Güneş) ve (Ay) tabirlerinden maksat, gökte görünen şu güneş ve ay'a münhasır değildir. Hayır, aksine, Peygamberler bu tabirlerden bir çok mânalar kastetmişlerdir. Mâna yerine göre başka başkadır. Meselâ güneşin bir mânası, öncesizlik doğuşundan yükselerek bütün varlıklar üzerine ışık ve hararet saçan Hakikat Güneşleridir. Bu hakikat güneşleri Tanrı'nın sıfatları ve isimleri âlemindeki küllî Mazharlarıdır. Nasıl ki, gök güneşi, gerçek mabudun emriyle meyve, ağaç, renk, yemiş, maden ve saire gibi yaratık âleminde bulunan maddi şeylerin gelişmesinde etkense; bunun gibi birlik ağaçları, teklik meyveleri, tecrit yaprakları, ilim ve ikan çiçekleri, hikmet ve beyan reyhanları da manevi güneşin sayesinde büyüyüp gelişirler..."

“İkan Kitabı”, s.24

“Başka bir anlamda (Güneş), (Ay) ve (Yıldız) tabirlerinden maksat namaz ve oruç gibi her bir şeriat sisteminin mevcut öğretiler ve hükümlerdir...

Yazılı ve sözlü eserler, namaz hükmünün gökten her devirde nazil olmuş olduğunu ispat eder, şu kadar ki, namaz her bir devirde zamanın icabına göre şekil değiştirmiştir. Bir önceki Tanrı Zuhurunun öngördüğü usul ve âdetler ve açıkça tespit ve tesis ettiği sağlam ve parlak öğretiler bir sonraki zuhurda yürürlükten kaldırıldığından, bunlara remiz yoluyla güneş ve ay denmiştir.”

“İkan Kitabı”, s.26

“İnsanoğlunun gök bulutları üzerinde ineceği bildiriliyor. (Bulut) demek, insanların gidiş ve görüşüne aykırı düşen şeyler demektir. Nasıl ki, bundan önce de irad ettiğimiz şu âyette de denilmiştir.

*‘Her ne zaman nefsanî arzularınıza uymayan şeylerle size bir resul geldiyse, ona kibir gösterdiniz; bir kısmını inanmayıp yalanladınız ve bir kısmını da öldürdünüz.’*¹

Ahkâmın başkalaşması, şeriatların değişmesi, yaygın adet ve âyinlerin kalkması, tahsil görmemiş müminlerin, medrese hücrelerinde dirsek çürütmüş münkir ulemayı geçmesi gibi haller bir mânada “bulut” tur. Ezeli Cemalin yeme-içme, fakirlik-zenginlik, izzet-zillet, uyuma-uyanma gibi beşeri tahditler ile sınırlı olarak, fanî bir insan şeklinde zuhur eylemesi de bir “bulut” tur... Bütün bu perdelere sembolik bir ifade ile “bulut” denmiştir.

Bütün yeryüzünde oturanların ilim ve irfan göklerini yaran bulut işte budur. Nasıl ki buyuruyor: ‘O günde bulutlar ile yarılır’²

Bulut insanın gözünü şu gökteki güneşi görmekten men eylediği gibi bu söylenen şeylerde halkı gerçek Güneşi görüp tanımaktan men eyler...”

“İkan Kitabı”, s.43

“Bellidir ki, her bir zuhurda vukua gelen başkalaşmalar ve değişmeler, beşerin irfan gözü ile Hüviyet Doğusundan görünüp parlayan Tanrı Güneşi arasına kara bir bulut gibi girip o güneşi perdeler...”

“İkan Kitabı”,s.45

İzzet ve kudretle gelmesi...

“Şunu yakinen biliniz ki, Ululuk Güneşleri toprakta otururken en büyük tahtın üzerinde sakindirler; ceplerinde bir pul bile bulunmazken servet illerinin şahıdırlar; düşmanların elinde esir iken kudret ve galebenin sağında yer almışlardır; görünüşte tam bir zillet içerisinde iken gerçekten Tanrısal izzet arşına oturmuş ve yaslanmışlardır; büyük aciz içerisinde kıvranırken saltanat ve iktidar kürsüsünün üzerinde dururlar.

Böylece, bir gün Meryem Oğlu İsa kürsüye oturmuş, Ruhü'l-kuds'ün ilhamlarını terennüm ediyor ve şöyle diyordu:

‘Ey nâs! Benim yiyeceğim yerin bitirdiği ottur, Ben açlığımı onunla gideririm. Benim yatağım yeryüzüdür, Benim kandilim geceleri ay aydınlığıdır, Benim ayakkabım ayaklarımdır. Yeryüzünde benden daha zengin birisi var mı?’

¹ Kur'an-ı Kerim, Bakara Sûresi 87

² Kur'an-ı Kerim, Fûrkan Sûresi 25

OCAKBAŞI SOHBETİ

Tanrı'ya and olsun, yüz bin zenginlik bu yoksulluğun çevresini tavaf eder. Yüz bin izzet melekûti bu zilletin karşısında eğilir. Bu mâna denizinin tek bir damlasına nail olacak olsan, bu dünyadan ve onda olan her şeyden vazgeçer. Ateş kuşu gibi bu coşkun ateşin içerisinde yanarak seve seve can verirsin.

Buna benzer başka bir şey Hz.Sadık'tan rivayet edilir. Bir gün eshabından biri O'na fakirliğinden şikâyetinde bulunur. O Ölümsüzün Cemali: 'Sen zenginsin, zenginlik şarabını içenlerdensin' buyurur. Adamcağız şaşırır: 'Benim bir mangırım bile yok, ben nasıl zenginim' der. Bunun üzerine Hazret: 'Sende bizim sevgimiz yok mu?' diye sorar. Adam: 'ona ne şüphe, ey Tanrı Elçisinin oğlu' cevabını verir. Hazret sorar: 'Bunu bin altına satar mısın?' Adam, tehalükle: 'Ne münasebet! O'nu bütün dünyaya ve dünyada olana değişmem' der. 'O halde', buyuruyor Hz.Sadık: 'Sende böyle dünyaya değişilmeyecek bir hazine bulunurken nasıl fakir olursun?'

Bu süfli mahlûkların büyük bir değer verdiği fakirlik ve zenginlik, zillet ve izzet, saltanat ve kudret ve saire o Kudsi sahada hiçbir değer taşımaz. Nasıl ki buyuruyor:

*'Ey insanlar! Sizler Tanrı'ya muhtaç olan yoksullarsınız, Tanrı ise kendi kendine yeter zengindir.'*¹

Demek ki, zenginlikten maksat Tanrı özgesine muhtaç olmamak, fakirlikten maksat ise her hususta Tanrı'ya muhtaç olmaktır."

"İkan Kitabı", s.74-75-76

"Aynı şeye bu gün de şahit olmaktadır. Bu hayranlık uyandırıcı Emir aleyhine âlim geçinen bir takım cahiller nice reddiyeler kaleme almışlar ve kendi uydurduklarını Kitabın âyetlerine ve gerçek anlayış sahiplerinin sözlerine uygun olduğunu sanmışlardır.

"İkan Kitabı", s.52

"... Mukaddes Kitap² gereğince Mevud hazretleri Davud tahtına oturmalı ve saltanat kurmalıdır. ' Bu Mesih'in ne bir saltanatu, ne bir ordusu , ne bir ülkesi , ne bakanları ve ne de vekilleri vardır, yapayalnızdır. Bu yüzden, bu Mesih o Mevud Mesih değildir.' dediler."

"... Mesih Tevrat yasalarını yayacaktır. 'Bu Mesih ise Cumartesi tatil gününü ortadan kaldırdı. Nasıl bu Mesih , o Mesih olabilir.' dediler."

"... Doğu ve batıyı fethetmelidir. ' Bu Mesih'in bir yuva ve yeri bile yoktur...'"

"... 'O'nun Zuhur günlerinde kurt ile kuzunun aynı çeşmeden su içmeleridir.'

Bu sözlerden maksat şudur: Kurt ve kuzu gibi olan kimseler Hz. Mesih'e iman getirdiklerinde dostluk suyunu İncil çeşmesinden içerler... Bunlar simgeli sözlerdi. Musevi din bilginleri bunları anlamadıkları, anlamların gerçeğini kavramadıkları ve dış şekline bakıp karar verdiklerinden , gerçekleri inkâr ettiler ve itirazda bulundular."

"Sevgiden Birliğe Kitabı", s.215-217

" O Tanrı birliği Güneşinde görülen saltanattan bir örnek verelim : Onun aydınlık ile karanlığı , iyi ile kötüyü ve inanan ile inanmayı tek bir âyet vasıtasıyla birbirlerinden nasıl ayırdığını işitmedin mi? Haşır , neşir , hesap, kitap ve saire gibi Kıyamet ahvalini bildiren şeyler , o tek bir âyetin inmesiyle görünür alanda gerçekleşti. Bu âyet aynı zamanda, iyiler için yâni o âyeti duyunca: 'Rabbımız, işittik ve itaat ettik' diyenler için rahmet ; fâcirler için yani âyet duyunca: 'İşittik ve isyan ettik' diyenler için ukubet; mümini kâfirden, babayı oğuldan ayıran Tanrı kılıcı idi..."

"İkân Kitabı", s.64

"...Yahudiler bu mânaları anlayamadılar, bu yüzden perdelendiler. Mesih'in ikinci gelişi de bu minval üzeredir. Beyan edilen alâmetlerin ve şartların birer mânası var. Bunlara lafızların ifade ettiği zahiri mâna verilmemelidir. Zahire göre mâna verilir ve ezcümle bütün yıldızların yeryüzüne düşmesi beklenirse, aklın hiçbir zaman kabul edemeyeceği bir şey ile karşı karşıya gelir. Yıldızlar sayısızdır, asrımızın riyaziyecilerince ispat edildiğine göre yalnız bunlardan biri olan güneşin hacmi arz'ın hacminden bir buçuk milyon defa daha büyüktür. Durağanların her biri güneşten binlerce defa büyüktür.

¹ Kur'an-ı Kerim, Fâtır Sûresi 15

² Tevrat

OCAKBAŞI SOHBETİ

Bu yıldızlar düşecek olursa, yeryüzünde nasıl yer bulabilirler? Bu, Himalaya gibi bir milyon dağın tek bir hardal tanesi üzerine düşmesine benzer. Böyle bir şeyi akıl ve fen kabul etmez... Daha garibi şu ki, Mesih:

‘Olabilir ki, ben gelirim ve sizi uykuda bulurum, çünkü insanoğlunun gelişi hırsızın gelişi gibidir; hırsız evin içerisinde olur da ev sahibinin haberi olmayabilir.’ diyor. Şu halde, alâmetlerin başka mânaları olduğu aşikârdır. Zahiri mâna kastedilmemiştir. Her birinin mânası İkân Kitabında etraflıca anlatılmıştır. O Kitaba müracaat ediniz.”

“Mufavezat-ı Abdalbaha”, “Bazı Sorulara Cevaplar”, s.93

KAYNAKLAR

1-Kitab-ı Akdes’in Yasa ve Kurallarının Özet ve Derlemesi Hz.Bahauallah

2- İkan Kitabı Hz.Bahauallah

3- Bahauallah’ın Sesi Hz.Bahauallah

4- Hz.Bahauallah’ın Levihleri Hz.Bahauallah

5- Saklı Sözler (Farsça ve Arapça) Hz.Bahauallah

6- Kurdun Oğlu Risalesi Hz.Bahauallah

7- Ahmed Levhi Hz.Bahauallah

8- Kur’an-ı Kerim Hz.Muhammed

9- Mufavezat-ı Abdalbaha Hz.Abdalbaha

10- Sevgiden Birliğe Hz.Abdalbaha

11- Yeni Bahçe Huşmend Fethiazam

12- Yuhanna ve Luka İncili Hz.İsa

13- Bahai Dini Dr. Neyyir Özşuca

14- Bahai Dini Hakkında Açıklamalar Gloria Faizi

15- Beklenen Çağ Sami Doktoroğlu

16-Bahai Dini ve Bahai Dünya Toplumunu Türkiye Bahailerini Ruhani Mahfili